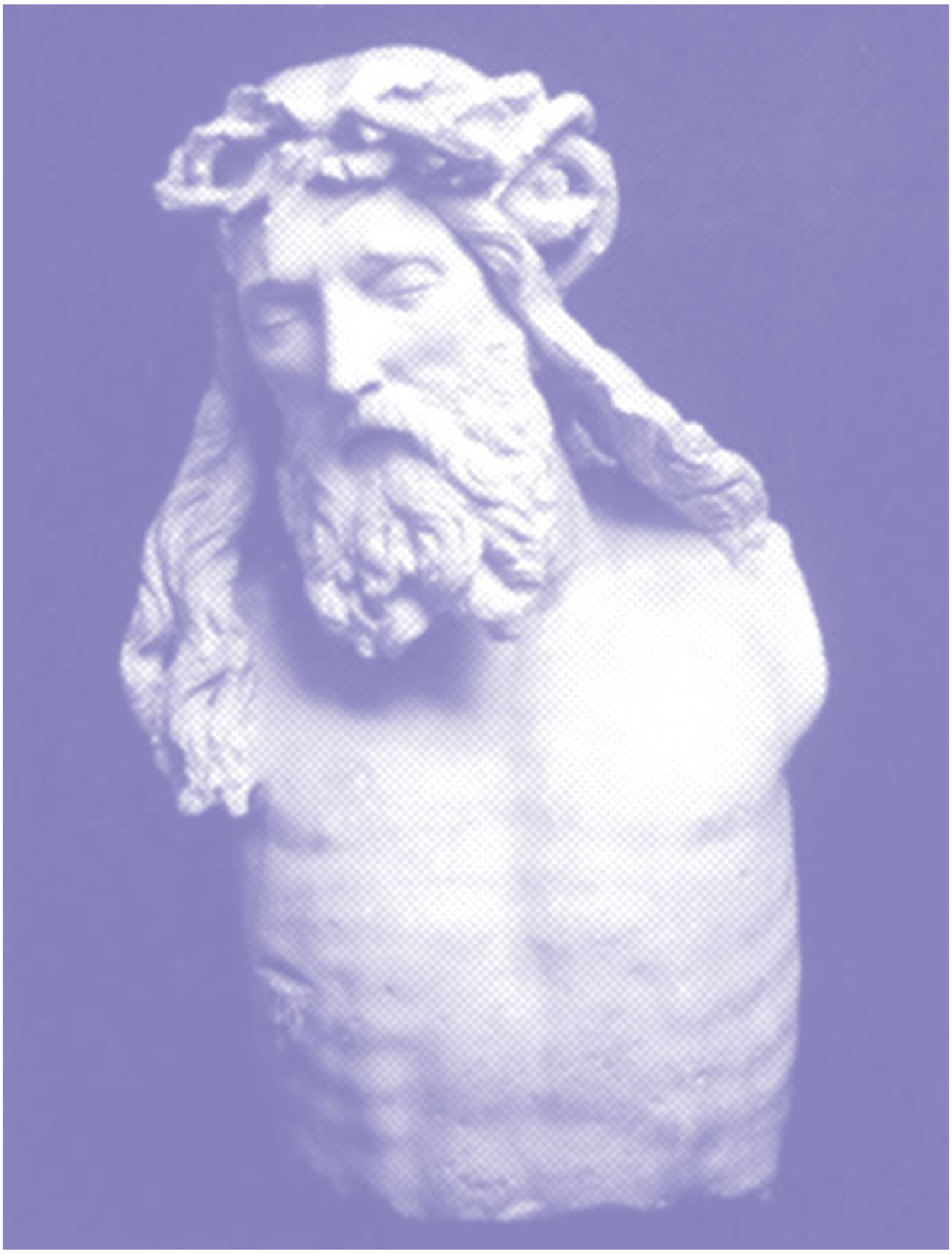

ЕЛМА

НЕОБЯТНОТО ПРОДЪЛЖАВА ДА ГОВОРИ

ОСИЯНИЯ

(ЕДИНЕНИЯ, ХОЛИЗАЦИИ)

КНИГА ДВАДЕСЕТ И ПЕТА

СЪДЪРЖАНИЕ:

856.1995.12.05 Новопсалми (117-119) Голям Български Азбучен Псалом.......7204
857.1995.12.05 Новопсалми (119-122) Голям Български Азбучен Псалом.......7206
858.1995.12.05 Новопсалми (123) Бележки..7230
859.1995.12.05 Вместо послеслов - Бацилис Балканикус........................7280
860.1995.12.07 Хора с душа и хора без душа. Хората с дух....................7289
861.1995.12.07 Избирай!..7292
862.1995.12.09 Амвира слиза с благодат и ребуси..................................7294
863.1995.12.12 Суров за сурови...7302
864.1995.12.20 Михаил и михаиловци..7306
865.1995.12.20 На обичната Мирин – коледен подарък...........................7311
866.1995.12.25 Единственият херолд...7317
867.1995.12.29 Уханието на яснозрящите...7329
868.1995.12.30 Истинското целомъдрие..7340
869.1995.12.31 Господ е с нас!...7348
870.1996.01.01 "Кондрион" – съгласие на всички полета.......................7352
871.1996.01.04 Брилянтен звън..7355
872.1996.01.05 Божествените шивачи...7360
873.1996.01.08 Кога какво се ражда..7368
874.1996.01.20 Отново бойна задача..7372
875.1996.01.21 Отговори на различни въпроси.......................................7377
876.1996.01.22 Проверка на персонала..7394
877.1996.01.24 Революции и рева̀не...7401
878.1996.01.24 Трите съвести..7403
879.1996.01.25 Като птичките и полския крин..7405
880.1996.01.26 Взаимоспасяването...7407
881.1996.01.28 Призвани и избрали..7413
882.1996.01.29 Апокалипсисът е съвършено предстоящ.......................7427
883.1996.01.30 Серафимен поток от Плеядите..7431
884.1996.02.01 Възникване и разпадане на извори................................7432
885.1996.02.02 Принцът ни гледа...7438
886.1996.02.03 Зографисване на храмове..7440
887.1996.02.09 Но̀лум – истинското име на ноосферата.........................7452
888.1996.02.09 Белите ята на невинността..7458
889.1996.02.13 Господ събира Своите Си...7459
890.1996.02.17 Науката "лоинтика". Условия за подмладяване............7461
891.1996.02.17 Слънчевите същества..7463
892.1996.02.23 Нощник и дневник на сънищата......................................7465
893.1996.03.14 Чертежи или живот?...7488
894.1996.04.XX Името Божие...7494
895.1996.04.28 Ученици на Бога..7496

защото скъпоценна е пред Господа смъртта на светиите Йму.
7 (16) Ах, Господи, наистина съм Твоя тръба и Твой служител,
Твой слуга съм, син на Твоя слугиня. Ти си ме развързал
от връзките с всички, които ме искат само за себе си!
8 (17) На Тебе ще принеса жертва на изпълнение,
и любовта на Господа на дело ще осветя.
9(18) Ще изпълня молбите на Господа. Да! Тайно от всички
Нейгови люде, но с явни плодове в дворовете на домовете
Господни - пред тебе, Нова Земя и Ново Небе! Алилуя.

856.1995.12.05

НОВОПСАЛ-ОМ 117
(по славянски 116)

1 Изявете Обичта, о всички народи, проявете я,
о всички племена, защото милостта ú към всички е голяма
и верността ú е вечна!

НОВОПСАЛ-ОМ 118
(по славянски 117)

1 Проявявайте Господа, защото е благ-а, защото Нейговата
милост трае до века!
2 Нека каже сега народът Йму в Новата Вселена,
че Нейговата милост трае до века!
3 Нека каже сега всеки божествен дом, отворен за всички,
че Нейговата милост трае до века!
4 Нека кажат ония, които проявяват Господа:
"Да, Нейговата милост трае до века!"
5 В щедростта си към всички, ние проявяваме Господа -
и Господ се лее през нас нашироко;
6 Господ е за всички същества с душа, затова сме щастливи -
можем да обичаме всеки човек с искра Божия!
7 Господ е грижа за всички живи и затова служим на всички -
затова ще видим възраждането и на ония, които не са ни
разбрали.
8 По-добре е да обичаме всички и да служим на всички,
отколкото да се уповаваме на отделен човек.

9 По-добре е да се надяваме на Господа, а не на самодоволни,
самомнителни, богати или известни.
10 Всички народи идват при нас –
затова, в името Господне, ще ги възродим.
11 Идват, наистина, постоянно прииждат! В името на Обичта,
ние им даваме всичко от себе си,
докато нечестивите само продават.
12 Обиколиха ни като пчели и събират мед от милиони светове
и поляни, затова и ние, в името на Обичта, ги възлюбихме.
13 Вие, приятели, ни тласкате мощно напред и нагоре,
защото Любовта ви помага.
14 Сила наша и песен наша е Обичта към всички,
които не искат да отнемат свободата ни - именно тя ни
избави от смъртта и ни направи прекрасни и безсмъртни!
15 Глас на радост и избавление
се чува от шатрите на любвеобилните –
десницата на всеобщата любов и обич прави чудеса.
16 Десницата на Обичта е неуморна –
тя милва и оживотворява всяко истинско същество.
17 Затова ние няма да умрем, но ще живеем вечно
и ще умножаваме до безкрай делата на Обичта.
18 Нежно ни помилва Господ
и ни пусна в Градината на вечния живот.
19 Затова пред нас се отварят всички порти на всички души
и сърца - ние свободно влизаме и излизаме през тях
и прославяме Обичта към всички – не с думи, а с неуморни дела.
20 Това, именно, са Господните порти,
отворени вечно за добрите и любвеобилните.
21 Ще Те проявяваме навсякъде, Господи,
защото ни преизпълваш и ние с Теб сме едно!
22 Камъкът, що отхвърлиха зидарите, стана глава на ъгъла -
23 От Господа е това и е чудно премного в нашите очи.
24 Този е денят, който Господ е направил –
нека се радваме и веселим в него!
25 Господи! Благодарим Ти, че ни избави от мисълта за себе си
и за своите си! Затова сега тънем в младост и щастие.

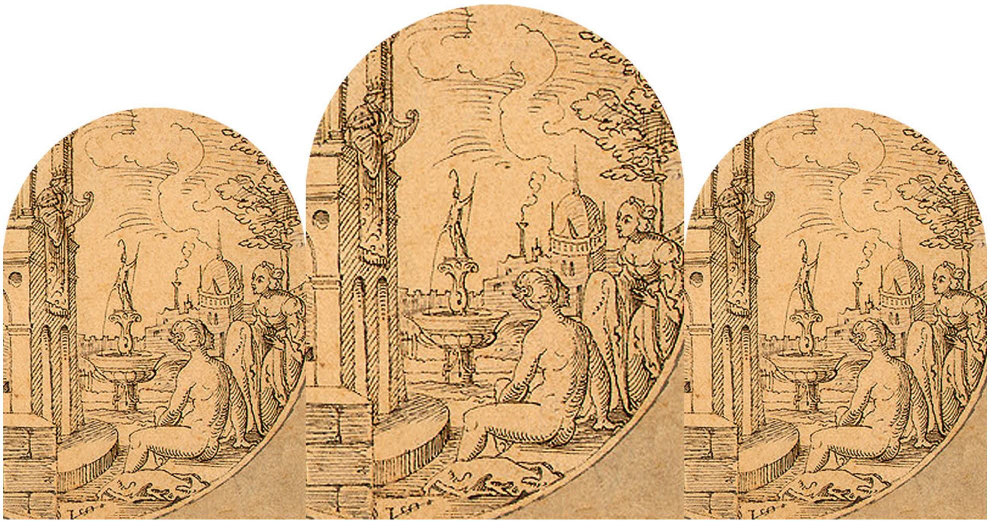

26 Благословен в името Господне да бъде всеки,
който идва с отворени обятия -
27 Господ е Бог, Който ни показа виделината! Доведете
в светилището на сърцето си всеки, който жадува за обич!
28 Ти си Бог на всички същества с искра Божия,
и затова всеки обича и люби всекиго.
Боже наш, затова тъй много Ти се възхищаваме!
29 Проявявайте Обичта към всички, защото е блага;
защото нейният нектар дарява живот и безсмъртие.

НОВОПСАЛ-ОМ 119
(по славянски 118)
(голям български азбучен псалом)

А
(има нещо общо по текст с част от псалма с евр. буква Алеф)

1 Аз съм блажен, защото съм извор на обич и любов за всички!
2 Абсолютно щастливи сме всички,
които ходим в закона на изявената и проявена любов и обич!
3 Ава Отче, блажени сме всички, които Те проявяваме на дело.
4 Агне кротко и невинно е всеки, който проявява нежността
и милостта на Бога от все сърце.
5 Адът е безсилен пред ония, които живеят за всички,
но опазват свободата си.
6 Ако спазваме законите и правилата Ти, Господи,
ще ги проявяваме изобилно:
7 Алени изгреви посрещаме по пътищата на сърцето,
защото то не спира Твоите изблици и импулси.
8 Амин, Боже! Няма да се посрамим пред никой от Твоите,
когато раздаваме обич без замисляне.
9 Ах, Господи, ние Те проявяваме с чисто и топло сърце,
защото се отдаваме за щастливото разрешаване

на милиони човешки съдби;
10 "Аум" многогласно и величествено звучи във Всемира,
защото всички изпълняват Твоите вечни молби –
затова и Ти си винаги в нас и със нас - и навсякъде!

Б

(има нещо общо по текст с част от псалма с евр. буква Бет)

11 Баща си ни Ти, Боже, очистѝ пътищата на всички младежи -
насочѝ ги към Твоето вечно течащо и неспиращо Слово;
12 Благоговение изпитват сърцата ни, когато Те потърсят
и Те намерят в Него. Насочѝ ни, Господи, да разберем,
че Обичта и Любовта са над закона.
13 Браним в сърцето си чистотата на Твоето Слово,
за да не се отклоним от примамките на несловото.
14 Благословен си Ти, Господи! Научи ни как да изпълняваме
без замисляне импулсите и молбите Ти;
15 Блàга реч леем за всички, разказвайки за Словото Ти;
16 Боже, Господи наш, в пътя на Твоите изяви и прояви
ние се радваме безкрайно – повече, отколкото от всичките
богатства на вселената!
17 Благодат въз благодат се излива, когато следваме
правилата Ти и зачитаме пътищата Ти;
18 Блаженство въз блаженство преливат, когато се
наслаждаваме на изблиците и импулсите Ти –
затова ще следваме и леем Твоето Слово винаги, Господи!

В

(има нещо общо по текст с частта от псалма с евр. буква Гимел – тук има разминаване между българската и еврейската буква, за да се спази последователността на стиховете в текста от псалма)

19 Велика щедрост проявяваме към всички, за да живеем -

само така се изпълнява истински Словото Божие.

*20 **В**ъзроди очите ми, Господи,*
за да гледам чудесата на Твоето милосърдие.

*21 **В**ременен пътник съм на земята, Боже –*
разкрий ми пътищата Си.

*22 **В**ъздишката ми не се изморява, Господи,*
от постоянния си копнеж по Тебе –
от страстния копнеж по Твоята Истина, Правда и Слово!

*23 **В**ъздигнал си, Господи, смирените, изобличил си*
горделивите - един по един се обезобразяват и умират всички,
които не се раздават на всички
и не приемат различните истини.

*24 **В**ътрешният мир и радост у нас надделяват над всеки укор*
и всяко презрение, когато изпълняваме Твоите препоръки
и Твоите подтици в сърцето.

*25 **В**ъзгордели се и преуспяващи на земята винаги ни*
пренебрегват или говорят лошо за нас; но ние, които Те
обичаме и сме Ти верни, размишляваме за Твоите молби.

*26 **В**еликолепни са Твоите молби, наистина, Господи!*
Те са наша наслада и наши съветници,
и ние се стремим да ги изпълняваме.

Г

(има нещо общо по текст с частта от псалма с евр. буква Далет – и тук има разминаване между българската и еврейската буква, за да се спази последователността на стиховете в текста от псалма)

*27 **Г**лината Божия въплъщава красотата на душата ни.*
О, Боже, как ни съживява Твоето вечно Слово!

*28 **Г**осподи, ние проявяваме пътищата Ти и Ти ни чуваш,*
и учиш ни на Твоите молби.

*29 **Г**ори духът ни, о Боже, от силна жажда за Твоята мъдрост*

и за разумяване на Твоите чудесни дела;
30 Горест топи душите ни
заради нашите глухи и слепи сестри и братя.
Укрепи́ ни според Словото Си, за да ги просвещаваме!
31 Господи, отдалечи ни от пътя на лъжата
и благоволи да ни дадеш да съблюдаваме закона Ти!
32 Грее над нас пътят на Истината, който избрахме –
Твоите съдби поставихме пред своите стари желания.
33 Години и векове вече сме прилепени към Твоите изявления,
горди сме, че вече не сме горделиви и няма да се посрамим.
34 Гори и поля, земи и вселени ще обходим, за да изпълним
Твоите молби, защото е широко и необятно вече сърцето ни
и може да обича и люби всички!

Д

(има нещо общо по текст с частта от псалма с евр. буква Хе – тук също има разминаване между българската и еврейската буква, за да се спази последователността на стиховете в текста от псалма)

35 Дух Божий, научѝ ни на Твоите молби –
и ние ще ги изпълняваме предано!
36 Дай ни разумение – и ние ще проявяваме любовта Ти.
Да - ще я леем към всички от все сърце!
37 Дръж ни в пътя на Твоите възнамерения,
защото в тях ние се наслаждаваме;
38 Дарувай сърцата ни да са чутки за Твоите изявления;
39 Духни в очите ни - да ослепеят за всяка грозна гледка
и за всяка суета, и съживи ги за пътищата
на безграничната Твоя Красота и Хубост навсякъде!
40 Древни и ежедневни потвърждения на Словото Ти срещаме
постоянно - те ни помагат да проявяваме Твоята Вечна Любов.
41 Долни сплетни и укори вече не ни тревожат,

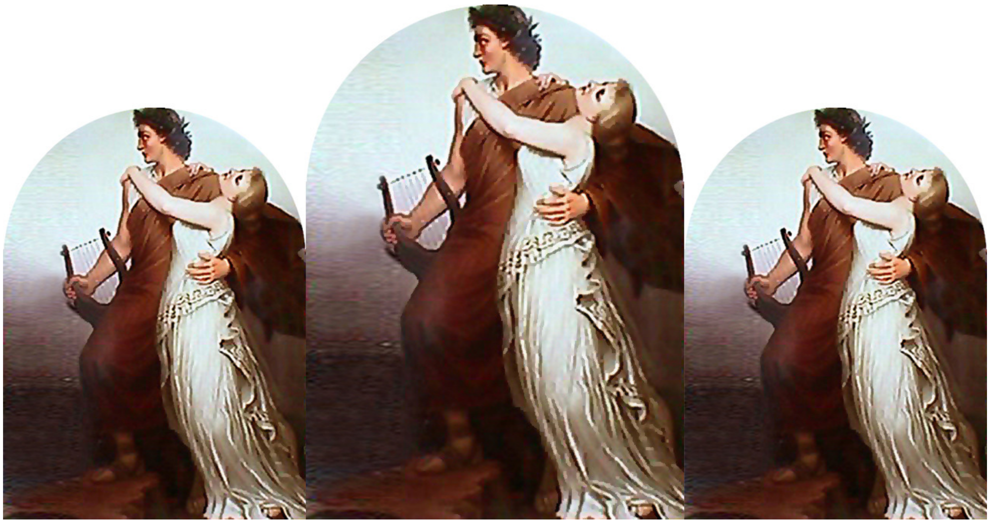

защото ние знаем, че Ти си допуснал всичко, за да се утвърдим.
42 Дъгата Божия ни прави още повече да копнеем
за Твоите чудни мъдрости и уроци. Съживи ни, Господи,
чрез Любовта и Доброто, и Истината!

Е

(има нещо общо по текст с частта от псалма с евр. буква Вав – тук има разминаване между българската и еврейската буква, за да се спази последователността на стиховете в текста от псалма)

43 Един си Ти, Господи! Нека слезнат над нас Твоите милости
и Твоето възкресение, според Словото Ти.
44 Ей, укорители, ние не спорим с вас и не се оправдаваме,
защото отговаряме с добро и дивни чудеса и на добри,
и на лоши.
45 Ечи, ечи и кънти във вселената Ти Словото на Истината
от устите ни, защото вечно се надяваме
на Твоя Велик Промисъл, Господи!
46 Елате, о всички сърца с искра Божия, да изпълняваме Закона
на Бога - Закона на Любовта: като майка, всичко да отдаваме
на всички, за вечни векове!
47 Ери, векове и вечности ще ходим из цялата широка вселена
Божия, защото намерихме разменната, вечна монета
на Живота – даряване всичко на всички от обич и любов.
48 Еони и вековечности ще пеем за любовта ни към всички
и ще я проявяваме пред сиромаси и властници –
и няма да се оскверним с грижа и мисъл за себе си
или само за близките си, нито с тревоги за утрешния ден.
49 Езера, морета и обширни поляни ще видят как ние се
наслаждаваме на Твоите дарове,
които си ни дал още от Рождение - и ние се научихме
да ги обичаме и обменяме даром със всички,
които Господ ни праща или при които ни изпраща Бог.

50 Ето, затова изпълняваме с радост и веселие поривите
и молбите Ти, Боже наш, защото те винаги ни водят
към здраве, младост и вечен живот без граници.

Ж

(има нещо общо по текст с частта от псалма с евр. буква Заин – тук има разминаване между българската и еврейската буква, за да се спази последователността на стиховете в текста от псалма)

51 Жадни сме, Господи Боже, за Твоето вечно Слово,
на което си ни направил да се уповаваме и да Го изпълняваме!
52 Жалби и скърби Ти утешаваш безмерно –
че Слово Божие дава винаги живот вечен.
53 Жестоките и гордите обичат да виждат и изтъкват
недостатъците и да се присмиват, да дават съвети,
да сквернословят, но това не ни отклонява вече
от Твоята Любов, Живи Боже.
54 Жертви не искаш вече, Господи, а само постъпки от милост
и любов - само това утешава истински угнетените.
55 Жигосват се сами нечестивите, Господи, които ритат
срещу ръжен, а ние се молим за тях да се осъзнаят.
56 Живот и извор на щастие станаха за нас Твоите
блаженства, Господи, по домовете на хората с искра Божия,
които ни канят безспир да им гостуваме.
57 Жито е за нас Твоето Слово, Господи,
житница е Твоето Учение, което прилагаме с радост!
58 Желание вечно стана за нас Живото Ти Слово, о Боже,
жари то душата ни постоянно
с мъдростта за новата Любов и Обич:
59 Жената и мъжът вече да свалят от плещите си
жеглите на ревността и на мисълта за себе си!
60 Жътва е сега последна, величествена, Господи,

61 Жетварки и жетвари с песни идват отвсякъде,
62 Желязото да претопят в благост и нежност невиждана.
63 Жумят вече мнозина за злото и за погрешките;
64 Жестове щедри мнозина правят, а не леят жлъч и жупел;
не жули повече сърцето ни жадността на егоизма.
65 Житието на живите ни облъхва освежително
с дъх на жасмин и прекрасно безсмъртие!

З

(има нещо общо по текст с частта от псалма с евр. буква Хет – и тук има разминаване между българската и еврейската буква, за да се спази последователността на стиховете в текста на псалма)

66 Заря си ни, Господи, Боже, Ти си нашият дял,
зазорява се вече в душите ни - пазим Твоите думи свято
и ги сеем на Твоята нива.
67 Звъни сърцето ни от радост и щастие,
защото дойде Твоето благоволение. Над нас си се смилил,
о Боже, според Словото Си; но и вече за мнозина,
които доскоро не са ни разбирали.
68 Заран и вечер размишляваме върху пътищата Господни -
забързаха се нозете ни към Твоите живи явления.
69 Затичахме се, бързаме да изпълним Твоите благи заръки;
70 Завръзки и заплесвания с нечестивите вече не си
позволяваме - с нечестивите, които задържат всичко само за
себе си или за своите си и вечно правят другите виновни.
71 Запомнили сме и изпълняваме завета Ти, Боже, още от среднощ
да ставаме и да Те славим за Твоите справедливи замисли.
72 Затова ние сега живеем вече за всички,
които Те обичат и любят - за всички, които дават свобода
и се самораздават докрай на всички.
73 Земята ни, Господи, Новата Земя,

е пълна с Твоите милости, затова изпълняваме
безпрекословно Твоите дивни Молби и внушения.[38(стр.243)]
74 **З**аконът е важен, Господи, но Любовта е над закона.
75 **З**амайни висоти и глъбини крие Твоята висша Мъдрост;
76 **З**аченала е душата ни Слово Божие от Тебе,
Господи Боже наш на виделините!
77 **З**арящата виделина на живота извира само от Тебе!
78 **З**идарите отхвърлиха камъка на нашето приятелство
с Тебе, но Ти го положи в ъгъла на Новия Си Дом.
79 **З**имата свършва вече, явява се Вечна Пролет,
80 **З**ове Те душата ни силно –
с всичкия си вик на радост и благоговение!
81 **З**ърното се отдели от плявата и вече пълни с нови човеци
на Любовта Новата Вселена!

И

(има нещо общо по текст с частта от псалма с евр. буква йод)

82 **И**стина, истина Ти казвам, Господи:
помня, че Твоите ръце ме направиха и утвърдиха –
вразумил си ме да изпълнявам молбите Ти.
83 **И** затова ония, които Те обичат, ще се зарадват
като ме видят, защото на Словото Ти се уповавам.
84 **И** зная, Господи, че Твоите съдби са праведни,
и че Ти, поради верността Си, си ни зарадвал.
85 **И**скрено Ти се молим: нека проявяваме Твоето милосърдие
навсякъде, според Словото Ти към Твоите деца.
86 **И**дват, слизат, прииждат върху нас Твоите благи милости,
и ние сме вече живи, защото Твоята Любов е нашата Наслада.
87 **И**зтръпват вече от срам горделивите, защото искаха
да ни повалят с лъжи, но ние не спряхме да размишляваме
за Твоите велики Мъдрости и да вървим в правия път.

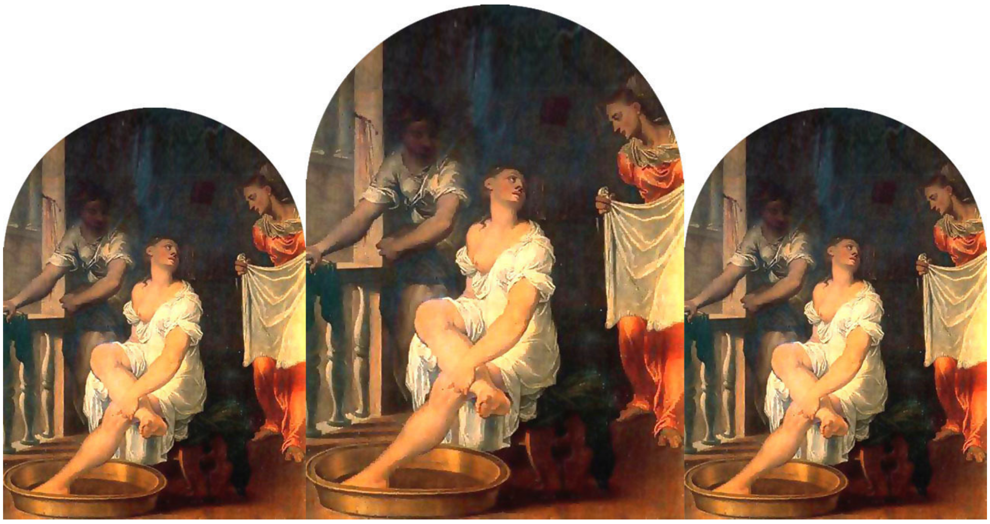

88 Искаме да се обърнат към нас тия, които Те разпознават -
именно ония, които познават Твоите благи изявления.
89 Избликва от сърцата ни бистрата и кристална невинност,
защото разпознаваме вече Гласа Ти навсякъде –
и затова няма да се върнем в пръстта повече никога!

К

(има нещо общо по текст с частта от псалма с евр. буква Каф)

90 Копнее душата ни за Твоето присъствие и примира,
защото се надяваме на Твоето вечно извиращо Слово.
91 Кръвта ни тупти и очите ни чезнат за изпълнението
на Словото Ти, когато казваме:
"Кога пак ще дойдеш, за да ни утешиш?"
92 Кадим понякога като пушек в мех,
но пак не забравяме Твоите пътища.
93 Колко са дните на Твоето малко създание? Кога пак ще
опростиш дълга на ония, които не ни разбират
и които се противят на Любовта и Обичта Ти?
94 Кристално ясно знаем, Боже, че всичките Твои молби
са прекрасни – и затова, когато човеците ни молят
за помощ, Ти ни помогни да им насмогнем.
95 Когато вече падаме от преумора, изпълнявайки молбите Ти,
влей ни още сила, Боже Господи,
понеже човеците са вечно жадни за ласка и помощ.
96 Кралю наш Небесен, молим Ти се, оживи ни според
милосърдието Си, за да издържим на буйния поток от сърца
и души, на които носим Твоята вечна Любов и Обич!

Л

(има нещо общо по текст с частта от псалма с еврейската буква Ламед)

97 Любими Татко наш,

Твоето Слово е утвърдено на небето до века!
98 Любовта Ти пребъдва от род в род, но не в родовете
на себелюбците, а чрез децата Ти с частица от Тебе.
Ти си създал Земята - и тя е жива!
99 Ликуват Твоите създания и творения и до днес,
защото всички са родени от Тебе.
100 Ладия ни е Твоята Любов, Господи, и преголяма наслада -
людете Ти не биха оживели без Нея.
1l Лелеем за Твоята Мъдрост, Боже –
никога няма да я забравим, защото чрез нея Ти си ни съживил.
102 Лично Твои чада сме, Господи - Ти постоянно ни
възраждаш, защото сме верни на Твоите изблици в сърцето.
103 Лошите ѝли ще се превърнат в добри, ѝли ще си отидат
завинаги откъдето са дошли - затова ние всички внимаваме
да проявяваме само доброто.
104 Лети всичко живо към Твоето съвършенство, Господи -
лети безкрайно, защото безкрайно е Царството Твое Небесно!

857.1995.12.05

М

(има нещо общо по текст с частта от псалма с евр. буква Мем)

105 Мъдростта Ти обичаме безгранично, о Боже,
денонощно се поучаваме от нея.
106 Молбите Ти ни правят по-мъдри от ония,
които ни пренебрегват,
защото се стремим да Ти изпълняваме Молбите.
107 Мъдруващи и случайни учители не са по-разумни от нас,
защото ние се учим най-вече от Твоето Слово и Дело.
108 Макар и по-неопитни и плахи от хората със самочувствие,
ние сме по-близо до Мъдростта, защото се учим пряко от нея.
109 Милостта Ти, о Господи, ни въздържа от лошите пътища,
за да опазваме Твоето Слово и да Го леем за всички и всякога.

110 Миг не пропускаме да тичаме в Твоите предопределения,
защото Ти ни учиш на това!
111 Медено сладки са всичките Ти думи, о, Боже –
да, по-сладки са от мед в устата ни!
112 Меки в обходата и разумни станахме от Твоите поучения -
молим се пътят на Любовта и Истината да си остане
завинаги нашият любим път.

Н

(има нещо общо по текст с частта от псалма с евр. буква Нун)

113 Нозете ни са осветени от светлиника на Твоето Слово,
Господи, То е виделина на пътеките ни.
114 Не се заклеваме никога в нищо, но потвърждаваме с
постъпки, че държим високо знамето на Доброто и Обичта.
115 Няма вече скръб и огорчение в нас,
понеже Ти, Господи, ни оживяваш със Словото Си.
116 На Теб, Господи, заради Теб отдаваме редовно
доброволните приноси на устата ни - добрите думи
за всичко и всекиго, защото Ти ни учиш на това.
117 Неизразимо красив става вече животът ни, Господи,
защото не спираме да се самораздаваме на всички.
118 Нечестивите и самодейците непрестанно се мъчат
да ни впримчат в своите желания и планове. Ние обаче вече
не се отклоняваме от свободата и импулса на сърцето си.
119 Непоклатим е вече духът ни, Господи, защото възприе
именно Твоето вечно Слово за наше наследство до века,
а То носи вечна радост на сърцето ни.
120 Неотразимо силно желае сърцето ни да вършим
само Твоята воля, Господи - за вечни времена и без край!

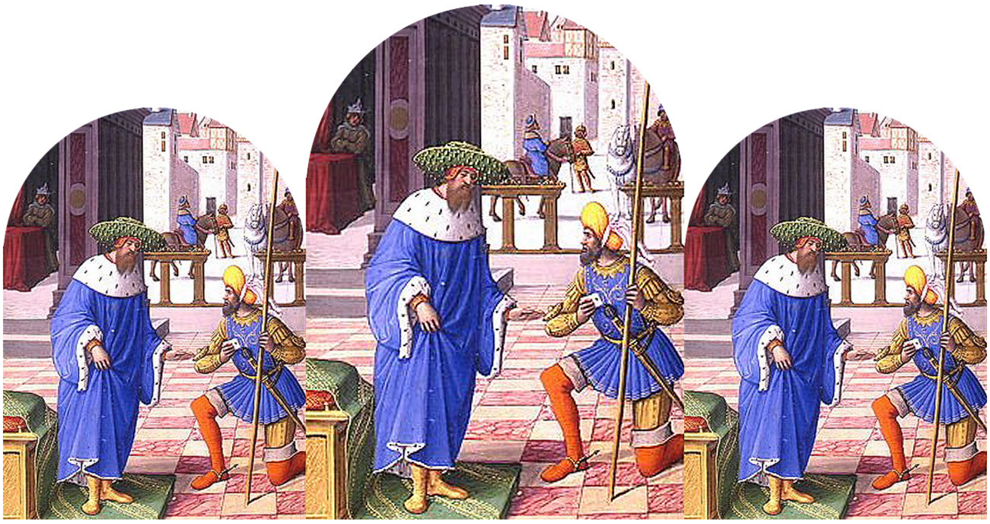

О

(тук се вземат за основа стиховете от пропуснатия текст с евр. буква Тет)

121 О, Господи, Ти правиш добро на всички според Словото Си,
но не всички могат да го разпознаят и приемат.
122 Отворете се, о души и сърца, за добро разсъждение
и знание! Отворете се, защото чистите и невинните
разпознават истинското Слово Божие винаги.
123 Обичта премахва всяко заблуждение и наскърбяване,
защото това произтича от изпълнение на Словото.
124 Осиян си от благост и нежност, Господи, и вечно правиш
добро - и нас учиш да бъдем добри и винаги меки и милостиви.
125 Обхода деликатна не можеш да срещнеш у горделивите,
но ние от все сърце се стремим да бъдем мекосърдечни
и слепи за недостатъците.
126 Обвито е с лой и злоба сърцето на осъждащия
и забелязващия недостатъците, но ние се наслаждаваме
на пълната си слепота за всичко грешно и лошо.
127 Озарени сме от божествена скръб понякога, за да видим
как се излиза от рая, когато помислим за себе си или правим
забележки на другите. И на Господа понякога Йму е скръбна
душата до смърт, обаче не за себе Си, а защото вижда какво
очаква народите, когато не искат да слушат Божественото
в себе си и да разпознават Божественото в другия.
128 Обаянието на Твоята Мъдрост и Обич е по-голямо за нас,
о Господи, от златото и среброто на цялата вселена
и от одобрението на съществата без искра от Тебе!

П

(има нещо общо по смисъл, но не и по номерация, с псалма с евр. буква Пе)

129 Прекрасни са Твоите изяви, Господи –

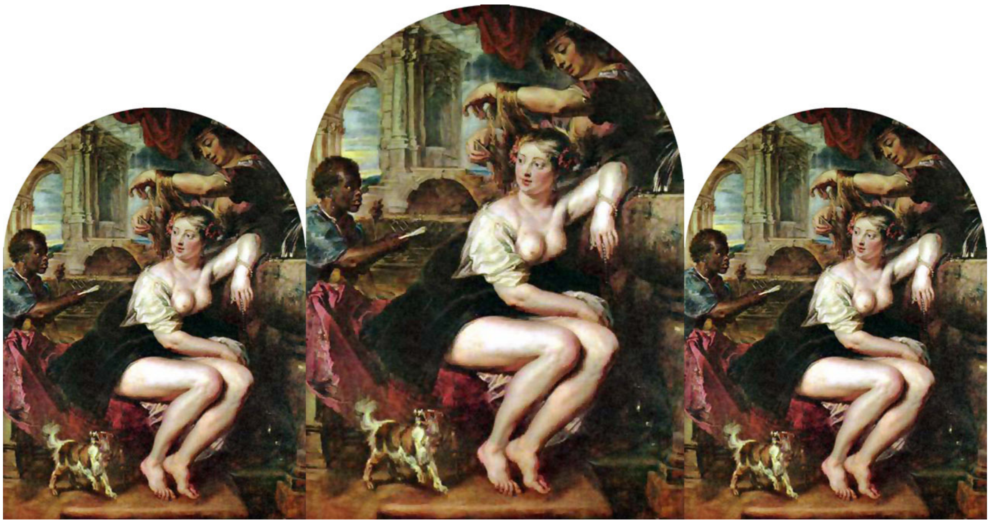

затова душата ни ги възхвалява и им подражава.
130 Поясняването на Твоето Слово
вразумява и мъдри, и прости.
131 Приемаме с удивление и копнеж Твоите поучения, Господи,
132 Постъпѝ с нас така, както постъпваш с ония,
които Те обичат най-истински.
133 Пътят ни нека върви право към Тебе –
не оставяй, Боже, да губим време и сили да служим на нещо,
което не е Слово и Дело Божие!
134 Подтиквай ни, Господи, да не вършим никакво насилие
над себе си, над ближния и над Природата –
така ние ще изпълняваме Твоята свята Правда.
135 Повеления няма у истинския Бог,
а има само пожелания и молби - осияй лицето си пред нас,
святий Господи, за да ги разбираме!
136 Понеже стремежът ни е да ги изпълняваме,
не забравяйки и гласа на сърцето си, отприщват се буйни
потоци от радост и щастие за нашите безсмъртни души!

Р

(има нещо общо по текст, но не и по номерация, с частта от
псалма с евр. буква Ре)

137 Радост облива сърцата ни, Боже,
защото изучаваме и спазваме Закона над Законите - Любовта.
138 Разшири делото ни, вдъхнови ни,
съживи ни според Словото Си!
139 Разхубавяването е неизбежно при милостивите,
защото Те прилагат Твоите молби и съвети без отлагане.
140 Разкошни и безбройни са Твоите благи милости, Господи -
възкреси ни според обещанията Си!
141 Разлиства се дървото на нашите приятели, защото пием
от извора на безсмъртието – от любовта към всички;

*142 **Р**азумяваме защо невинните стават*
все по-мъдри и прекрасни, защото разпознават
и изучават Твоето Слово, прилагат го на дело и незабавно.
*143 **Р**асте до безкрайност обичта ни към Твоите мъдрости,*
Господи - озари ни според милосърдието Си!
*144 **Р**услото на Твоето Слово е Истината,*
а Твоите любовни дарове преливат във вечността.

С

(има нещо общо по текст с частта от псалма с евр. буква Самех)

*145 **С**късахме завинаги с двоеумните, Господи,*
и възлюбихме Твоята Истина.
*146 **С**ловото Ти е нашата надежда –*
Ти си наш покрив и наш щит;
*147 **С**ъберете се с нас, добродейци, за да изпълним заедно*
молбите на истинския Бог, Който е Бог на всички народи!
*148 **С**поред Словото Божие ни укрепявай, Господи,*
за да сме живи и за да се изпълнят нашите най-чисти надежди.
*149 **С**ъдействай ни да бъдем безстрашни*
и да зачитаме винаги Твоите поучения.
*150 **С**уетна е измамата на всички, които се отклоняват*
от Твоите пътища - съжали ги, о Господи, и им помогни.
*151 **С**нагата ни хубавее поради приятелството ни с Тебе*
и с Твоите хора, Господи, затова и преливаме от щастие,
че Си ни дал душа да ги разпознаваме и да им се откликваме
незабавно на всички полета, оставяйки всичко друго
за по-нататък - ако остане сила и време.
*152 **С**лушаме само Теб и слушаме душата си, понеже другите*
неща привличат хората без душа и развалящите се хора,
живеещи само за себе си, за света и за своите си.

Т

*(има нещо общо по текст с частта от псалма с евр. буква Тав,
но не и по номерата на стиховете)*

153 Татко наш, да стигне зовът ни до Тебе –
вразуми ни според Словото Си!
154 Тебе дири молбата ни, Боже - нека дойде пред Тебе!
155 Трептим за Теб денонощно - издигни ни според Словото Си!
156 Тебе хвалят устните ни, Господи мили,
защото ни учиш на щедрост и милосърдие.
157 Твоите благости до една са превъзходни, затова езикът ни
пее за Словото Ти, а ръцете ни го прилагат с умиление.
158 Творецо на всичко живо, ръката Ти винаги е готова
да ни Помогне, когато и ние помагаме на другите безкористно.
159 Търсехме Твоето благословение, Господи –
и свободата е нашата наслада.
160 Трепетно Ти благодари душата ни, Господи,
и проявява на дело Твоята вечна Любов.
161 Тъгувах като изгубена овца, но Ти ме намери, о Господи -
чрез Твоите създания с душа с искра от Тебе!

У

*(има нещо общо по текст с частта от псалма с евр. буква Аин
– тук има разминаване между българската и еврейската буква)*

162 Утвърдихме се в правата мисъл, Господи,
затова ни предаваш в обятията на съвършените.
163 Утешил си децата Си за добро, защото избират
за спътници смирените, а не богатите,
насилниците и горделивите.
164 Умът ни копнее за тайните Ти и за Твоето вечно течащо
Слово!

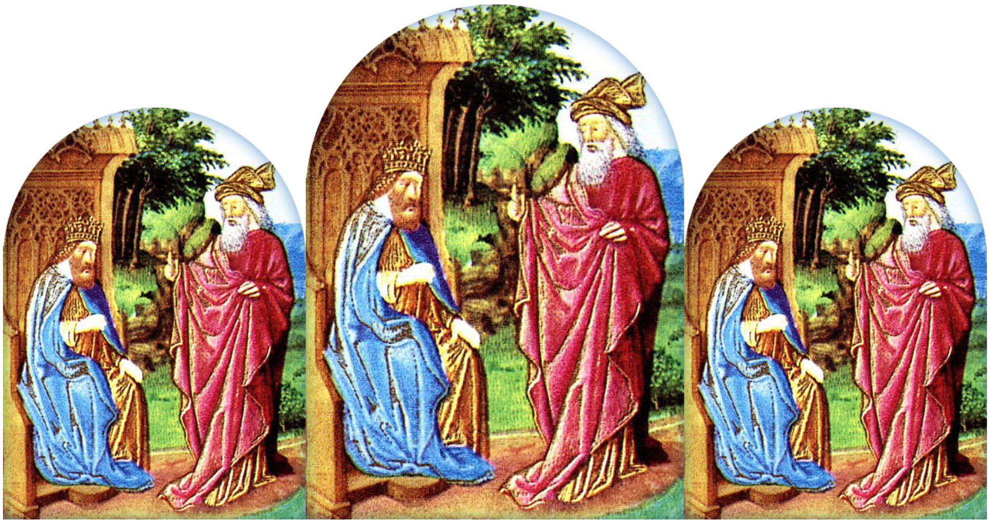

*165 **У**краси учениците Си според милостта Си*
и ги научѝ на пътищата Си!
*166 **У**чител си ни, Ава Отче - дай ни сърце и разум,*
за да разпознаваме къде и чрез кого се изявяваш.
*167 **У**трото е пред прага ни – Господ почва да преобразява*
света по-бързо, защото хората нарушиха закона Йму.
*168 **У**дивителни са Твоите молби, о Господи, затова ги любим*
много повече от злато, от най-чисто злато.
*169 **У**сърдно изпълняваме заветите Ти за всяко нещо –*
затова толкова много обичаме Истинния Път.

Ф

*170 **Ф**арът на Истината, Боже, освети пътя ни -*
*171 **Ф**игурата на Бога на земята се очертава в душата ни,*
затова Го разпознаваме като Първоучител.
172 Физически, Бог слиза рядко като човек на Земята,
но винаги има един или няколко души, които Го представят.
*173 **Ф**инесът на една душа се разпознава по това,*
че разпознава Любовта и може да ѝ се откликва мигновено.
*174 **Ф**иктивните хора се хранят с илюзии, тщеславие,*
лъжа и насилие и от чувство за собствена правота
или притежаване на хора и предмети –
пазѝ ни от тях като от адски огън, Господи!

Х

(има нещо общо по текст с частта от псалма с еврейската буква Коф – и тук има разминаване между българската и еврейската буква)

*175 **Х**иляди дни и нощи Те викам, Господи, от все сърце,*
и най-после пробих тъмнината над мене и чух гласа Ти.

176 Хей, Господи, пак викам към Тебе! Чуй ме –
и ще изпълня с радост молбите Ти!
177 Хладни зори украсяват молитвите ми –
на Твоите думи се уповавам;
178 Ходя под небето още в първите модри виделини
на утрото, за да размишлявам за Твоето Слово, Господи.
179 Химни пее гласът ми, Боже, на Тебе! - Чуй ги! Съживи
сърцето ми за непрестанна обич към всичко и всички.
180 Хора, елате заедно с мене,
да се върнем към изворите на доброто.
181 Хубост и мъдрост на едно място, Господи, означават,
че Ти си вече много наблизо, и че всичките Твои молби са чути.
182 Хра̀ни се душата ми отдавна с Твоите живи знаци,
о Господи; отдавна зная,
че Ти ги даваш преизобилно на всички и всякога.

Ц

(има нещо общо по текст с частта от псалма с еврейската буква Цаде)

183 Цялото си само Ти, Боже;
цялостен е нашият дух, създаден от Тебе.
184 Царят Небесен и земен се проявява винаги с правда и обич,
и с превъзходна вярност.
185 Целият аз съм потопен във велика любов към Тебе,
а също и приятелите ми не забравят Твоите думи.
186 Цената на Твоето вечно течащо Слово
е безкрайно по-голяма от планини пречистено сребро,
затова децата Ти го обичат безкрайно.
187 Целомъдреният е скромен и смирен,
затова разпознава Твоето Слово всякога.
188 Целование свято - това е вечната правда,
това е законът на сродните души!

189 Целителю Небесни, премахни от мене всички неволи
и утеснения, защото Твоите пориви в душата ми
са моята вечна наслада.
190 Целта ми, Боже Господи, е да изявявам и проявявам
само Тебе. И понеже Бог е Любов, аз ще живея вечно.

Ч

191 Човек е само онзи, Господи Боже наш вечни, който люби,
който мисли положително и прави добрини.
192 Чисто е само онова нещо,
което създава съвършени и добри същества;
193 Чада Божии са само ония души, Боже, които се разпознават,
съединяват се и работят на Твоята нива, Господи.
194 Часът Божий е само оня час, Боже,
в който се срещат братя и сестри в единомислие.
195 Чезне ли някой от силната жажда за единомислие,
единочувствие и единодействие,
само той е човек с искра от Бога!
196 Человече, виждай Бога в човека – и човекът ще бъде
за тебе възлюбен, побратим, сестра и брат.
197 Чемерни са върховете на съвършенството, Боже,
когато такъв брат и сестра, побратим, вечен възлюбен
ни стане всяко същество с искра от Тебе.
198 Чест томува, и слава, и слава, и слава, и слава вовеки,
който по този начин служи на Бога!
199 Чет нямат блаженствата и чудесата за оня,
който се подчинява доброволно на Божията Любов.
200 Чиновете небесни и всички богове и ангели копнеят
един ден да стигнат до върховното стъпало - Человека.
2l Читави, здрави, прекрасни и хубави чада Божии –
ходете в тоя чуден път на виделината!

*202 **Ч**удо, наистина, чудо на чудесата, най-голямото чудо,*
е пробуждащата се сега човешка душа.
*203 **Ч**ужди са ней мисълта за себе си, студът и лъжата;*
чувството за собствена слава, правота и притижание.
*204 **Ч**увството свято на Бога – любовта към всички*
и за всички – ето основният, най-чист двигател на живота!
*205 **Ч**утовен е подвигът на Човека,*
отказал се завинаги от себе си!
*206 **Ч**утки, чутки, чутки бъдете, побратими и посестрими*
а Любовта - и безсмъртието ще почука на вратите ви.
*207 **Ч**астицата Божия тогава веднъж завинаги ще разбере,*
че има милиарди подобни на нея частици,
които жадуват да се съберат отново.

Ш

(има нещо общо по текст с частта от псалма с евр. буква Шин)

*208 **Ш**ирока душа не преследва и не съди никого,*
а сърцето ѝ трепери да дава свобода.
*209 **Ш**ансът, единственият шанс на душата ни, Господи,*
е да разпознава Твоето свято Слово измежду думите
и да го прилага както оня, който се отказва от всички користи.
*210 **Ш**епа Истина, Господи, струва безмерно много повече от*
вселени лъжа. Да обичаме Закона на Любовта и да го прилагаме
мигновено и без замисляне - това е великият извор на Живота.
*211 **Ш**еметно е числото на хваленията ни, Боже, към Тебе,*
и то не само седем или седемстотин пъти на ден,
а хваления на живо – с дела.
*212 **Ш**иповете на злото се забиват само в оня, който мисли*
постоянно за себе си или за несродни души, освен когато Бог
го е помолил за това с някаква цел. Който мисли и живее
за Тебе, Господи, и за Твоите хора, има преизобилно мир -

и за него няма препънки в живота.

213 Шуми светът, всеки бяга по човешки задачи и приумици,
а ние се надяваме на Твоето веселие, Господи, и изпълняваме
Твоята свята молба да бъдем истински радостни
само с истински хора и занимания.

214 Шурти в сърцата ни радост и щастие божествено,
Господи, защото душите ни опазиха Твоите свети заръки
и ги превърнаха в дело и живот.
Затова ние ги любим твърде много!

215 Шепти ни Господ тихо в сърцето и ние слушаме
Нейговите съвети и поучения,
защото всичките ни пътища са като на длан пред Нейго.

Щ

216 Щади слабите и невинните, душе моя,
за да щади и Бог тебе.

217 Щастието не е в мисъл и грижа за себе си,
но за другия и за всички.

218 Ще ни се всичко, Господи – всичко опитваме,
но държим само доброто.

219 Щерки и синове Божии, търсете се в името Божие!
Търсете се и се намирайте; и като се намерите –
живейте за всички.

220 Що е Бог? – Бог е Любов! Любов и Обич на всички
към всички. Любов и обич на всеки към всеки. Любов и обич
на всеки към всички. Любов и обич на всички към всеки.

221 Щом узнаем това и го заживеем,
ще станем непременно едно с Бога и мощни като Бога.

Ъ

222 Ъгълът на Любовта към Бога е винаги прав.

Затова съм винаги прав, Господи, когато населявам
всяко ъгълче на вселената и на душата си с Божията Любов.

Ь

223 Малкото, мекото и безгласното, Господи,
е сърцевината на Твоята Душа. Нека и аз бъда като него!

Ю

224 Юда, братко мой, благодаря ти, че изигра така съвършено ролята си, за да узная, че и аз съм предател: когато предавам Делото Божие заради дело небожие или за дело, което си мисля, че е Божие. Когато предателствувам спрямо сродна душа заради себе си или заради по-малко сродна душа или несродна, или заради човек без душа. Но и когато изоставям по-малко сродна или несродна душа заради сродна, а Бог ме е помолил да се погрижа временно за по-изостаналия или по-лишения, въпреки че нямам лично чувство към него.

225 Югът на моята душа е топлината, отдадена според волята Божия - и според моята лична воля, Господи, когато съм изпълнил с радост Твоята.

226 Юздите на ума, Господи, са юзди от Тебе, само когато управляват стария човек в мене. Юздите на ума, Господи, са създадени от дявола, когато се мъчат да коментират и управляват Любовта.

227 Юмрукът на Съдбата, Боже, нека ме удря всеки път, когато удрям друго същество или сърцето и душата си да млъкнат, когато нещо в мене вика за обич и любов;

228 Юноша да си остана винаги по сърце, Господи – ето мечтата на душата ми, за да запазя вечната красота и младост и на своето лице, ум и тяло.

Я

229 Ябълката на раздора, Боже, важи за съществата без душа,

а за Новия Човек една ябълка на ден води към вечно здраве.

230 Явленията на Духа са ежедневни, даже ежеминутни,
когато не спираме сърцето си да се самораздава.

231 Ядове и скърби са неизбежни, Господи, когато мислим само
за себе си и за предпочетените; но са благословени, когато
съзнателно приемаме радост или нерадост, за да се зарадва
някой друг. В такива случаи, ние можем само да Ти благодарим!

232 Яж малко, приятелю, яж само веднъж на ден и дъвчи
хапката си до мляко - само така ще останеш млад и здравето
ще тича по петите ти. Яж само от изгрев до залез, пей и благодари
на плода, който се е приготвял толкова дълго за тебе!

233 Язвите на света да не те тревожат. Гледай да излекуваш
първо твоите язви - и тогава злото в света ще се намали.

234 Як гръб ми дай Господи - да нося чуждите тегоби
и да разнасям дарове!

235 Ялови мисли и чувства не искам, Господи – те произхождат
от мисъл за себе си. Яловото приятелство, яловата любов
винаги ще те изостави.

236 Ясно е, но и аз ще съм ялов, ако осъждам другия или съм му
обиден. Човешко е да се скърби, но и това произтича от мисъл
за себе си. Помислѝ за някой друг, който има нужда от обич
и грижа, посвети му се – и веднага ще изпиташ светла радост.

237 Ямите на живота си ги копаем сами. Научѝ ме, Господи,
да помня, че това е абсолютен закон. Ако Ти ни оставяш
да падаме в ями, то е само за да се научим да не правим ями
за другите и за себе си или за да се тренираме да излизаме
от тях. Ако излезем - да умеем да ценим това, което ни е
дадено, а не да лаптим за онова, което не ни е дадено.

238 Янтарно чист и прекрасен искам да бъда винаги, Господи -
да живея за всички!

239 Ярко да блести любовта ми, Господи,
но самият аз да не си лича в пламъка и́.

240 Ясно да грее душата ми, Господи, за да ме виждат

избраните от Бога и аз да ги виждам.

241 Явно да е пред мен винаги, че разминаването
с определените ми от Бога е смърт.

242 Яви ли се Безсмъртието, значи сме разбрали,
че животът за всички е сам Бог.

243 Ятото Ти, Господи, лети след Тебе през всички векове!
Научѝ ме да го разпознавам измежду милиардите чужди ята
и винаги да се връщам в него. Научи ме да бъда ятак и приятел
на всяка птица от ятото - да я приютявам в обятията си,
когато е ранена; да я нося на крилете си, когато се измори.
Подсещай ме, Боже, че приятността е белег, че сме
при Ятото, и че приятелство значи същото. А щението идва
от суетата и безвкусието, където вее смъртта. Когато сме
добили нещо от щение, винаги следва скръб и смърт, раздяла.
Птици, събрани от щение, повече никога не се срещат
през вечността, освен ако не изпитат нещо по-висше.

244 Яха ни, Господи, винаги, или бял, или черен - ние си
избираме кой. Ако искаме никой да не ни яха, ще ни яха дяволът!
Господи, помогни ни да носим само Бѐли Ездачи към целта на
Сътворението и да хвърляме мигновено на земята всеки черен,
който се опитва да ни обязди. Господи, помогни ни да разберем,
че кон без ездач в тази епоха не е нищо друго, освен гордост
и разтление. С черен ездач се стига до разтление, но поне
гордостта ни се усмирява – а тя е по-черна и от най-черния
ездач. Белият ездач се познава по това, че оставя приятеля си
да пасе и да тича наволя - сам или с табуна. Той никога не го
обяздва и язди насила. Да помним, че Белият Кон идва сам,
близва ни, кани ни мило да се се качим - и ни моли да полетим.

НОВОПСАЛ-ОМ 120
(по славянски 119)
песен на възлизанията

1 В щастието си благодарим на Господа и Той ни чува.
2 Господи, въздигни душите ни с истинни речи и благ език!
3 Защото знаем какво дава и притуря във възхода ни всяка

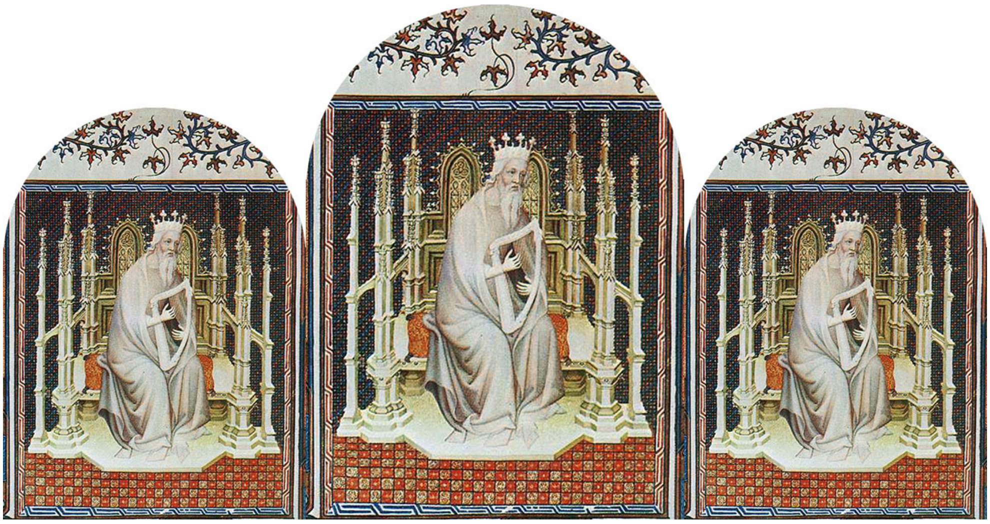

блага дума на устата и всяко нежно чувство проявено -
усещане за ведрост и простор,
4 Подобно на свежия дъх на борови гори и уханието на смрика.
5 Колко сме радостни, Боже, че вече странстваме
в Новата Вселена и живеем в Новата Земя!
6 Колко дълго душите ни търсиха хората, които живеят в мир!
7 Ние сме за мира; и докато говорим за него,
други народи във всемира вече отдавна му се наслаждават.

НОВОПСАЛ-ОМ 121
(по славянски 120)
(песен на възлизанията)

1 Издигаме очите си към хълмите, отдето иде силата ни.
2 Милостта и мощта иде от Господа,
Която е направил-а небето и земята.
3 Тяй насочва ногата ни да ходи по добри дела.
4 Оная и Оня, Която ни обича, е винаги будна и буден –
Тяй е, Която пази и весели Новата Вселена.
5 Господ е крило - Господ е наше вдъхновение!
6 С Нейго Слънцето е още по-светло
и Луната – още по-красива.
7 Господ - това е Обичта, която се превръща в добро
и прави душите ни да цъфтят.
8 Господ бди над излитането, пòлета и кацането ни,
когато пътуваме из Всемира Йму.

НОВОПСАЛ-ОМ 122
(по славянски 121)
по Давидова песен на възлизанията

1 Зарадвах се, когато ми рекоха: "Да възлезем в дома Господен!"
2 Ето, нозете ни стоят отвътре портите на Новата Вселена -
3 Вселена, която е съградена като град на единните
и любвеобилните,
4 и дето възлизат душите и народите на Господа,
според копнежите на сърцата с искра от Бога -

за да изпълняват волята Божия.
5 Защото там са приготвени домове за всички –
домовете, в които всеки гостува на всеки.
6 Молитствайте за мира на Новата Вселена - нека
благоденстват и тъй да славословят ония, които я обичат:
7 "Мир да бъде вътре в тебе, благоденствие –
в домовете и полята ти!"
8 На всеки от сестрите и братята, на приятелите, още и на
възлюбените, ще кажем: "Мир да е в тебе, заради домовете на
Господа - Всеобщия Бог, - ще леем доброто Ти незабавно,
изобилно и без замисляне."

858.1995.12.05

НОВОПСАЛ-ОМ 123 (по славянски122) песен на възлизанията

1 Издигам очите си към Тебе, Която обитаваш небесата!
2 Ето, както очите на възлюбения гледат към лицето
на възлюбената, както очите на възлюбената гледат
към лицето на любимия, така гледат и нашите очи
към Господа - Бога на добрите.
3 Милостив си към всички, Господи, милостив си към всички,
защото изпита нашето смирение.
4 Щастлива е душата ни от прииждането на все нови и нови
същества с душа, които умеят да разпознават,
да благоговеят и да приласкават.

НОВОПСАЛ-ОМ 124
(по славянски 123)
(по Давидова песен на възлизанията)

1 Ако не беше Господ с нас
(нека свидетелстват сега новите обитатели
на Царството Божие) -
2 Ако не беше Господ с нас,
когато искаха да ни заробят с добри външни условия,
3 Досега да сме заприличали на всички, които яростно се борят

да имат нещо и някого само за себе си.
4 Тогава и ние бихме се разплули и обезобразили:
поройт на подражанието би ни отвлякъл към гробищата
5 И приливът на жаждата за "подреждане" и "преуспяване"
би преминал над главите ни и би заличил душите ни.
6 Благословен Господ, Бог наш, Който ни отървава
от зъбите на амбициите като дивеч от хищника!
7 Душата ни се избави като птица от примката на ревнивите
и на продавачите - примката им се скъса и ние избягахме.
8 Помага ни Сам Господ, Който прави Ново Небе и Нова Земя.

НОВОПСАЛ-ОМ 125
(по славянски 124)
(песен на възлизанията)

1 Ония, които проявяват Обичта, са като Вселената
на хората с душа, която е неунищожима и живее вечно.
2 Както приласкаването крепи Новата Вселена,
така и Господ прониква людете Си за вечни времена,
3 Защото жаждата за правота и притежание, нагонът
за единственост или първенство, за надмощие
и за известност, там не се допускат - да не би граждани
на просторите да пропаднат мигом в долния свят.
4 Стори, Господи, добро на добрите
и на леещите любов към всички!
5 А ония, които се отклоняват към мисъл за себе си и уреждане
или изява само на себе си или само на "своите" си,
постави́ пред огледалото Си, Боже, за да се видят
на какво са заприличали. Мир на Новото Човечество!

НОВОПСАЛ-ОМ 126
(по славянски 125)
(песен за възкачване)

1 Когато Господ развързва пленниците на страха и инерцията,
ние сякаш сънуваме чудесен сън.
2 Тогава се смеем на глас от радост и щастие като деца

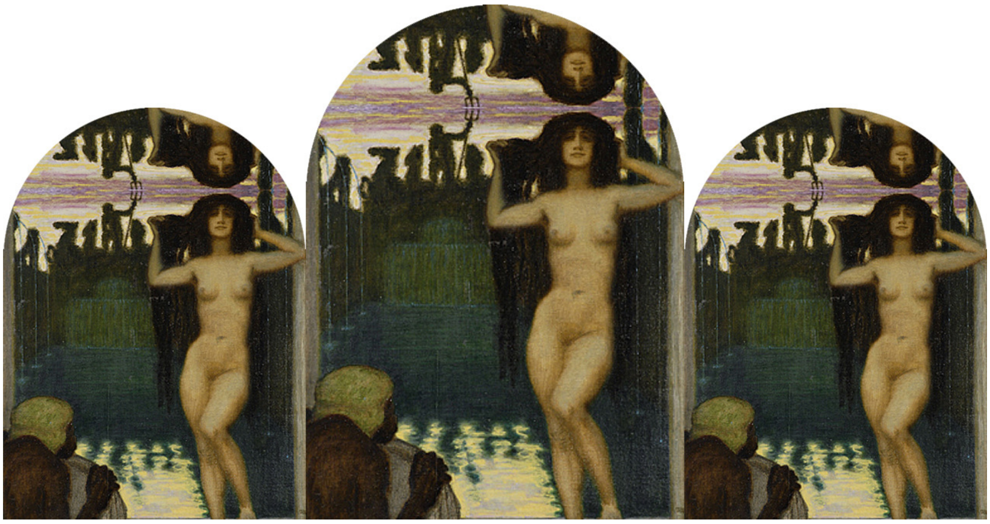

и започваме да пеем възторжено. И казват тогава
спасените народи: "Велики неща извърши за нас Господ!
3 Господ извърши за нас велики неща,
които ни изпълниха с ликуване!"
4 Върни, Господи, и другите пленници –
да придойдат като потоците в южните страни.
5 Ония, които леят сълзи, ще пожънат радост;
6 Оня, който стига до плач, когато продават или изхвърлят
божественото му зърно или въобще не го забелязват,
той непременно с радост ще се върне при своите си, леейки
реки от жито и безсмъртие за истински гладните и жадните!

НОВОПСАЛ-ОМ 127
(по славянски126)
(по Соломонова песен на Възлизанията)

1 Ако обичта не съгради дома, напразно се трудят зидарите;
Ако Мъдростта не опази града - напразно бди пазителят.
2 Безполезно е за вас да лягате и ставате рано, да ходите
по планините, да се молите, да пеете и да четете Слово
Божие, да ядете хляба на народа си, ако никого не сте прибрали,
нахранили и приласкали.
3 Ето: наследство на Господа са чадата Йму с искра Божия,
и наградата от Нейго идва чрез човек с душа.
4 Както изворът дава живот на всички,
така и живеят чадата на вечната красота и младост.
5 Блазе ономува, който харесва и обича такива и им служи!
Такъв човек няма да се развали и умре,
защото вижда Бога в Нейговите хора,
когато Тяй влиза в тях и се преструва на нуждаещ-а се.

НОВОПСАЛ-ОМ 128
(по славянски 127)
(песен на възлизанията)

1 Блажен всеки, който люби Господа,

когато Господ е в някое от Своите Създания.
2 Защото само когато Йму служиш, помагайки,
блажѐн ще бъдеш истински и ще благоденстваш вечно.
3 Най-близкият ще бъде като плодовита лоза сред дома ти;
чедата ти - като маслинени филизи около трапезата ти.
4 Ето, така ще се благослови човекът, който знае,
че Бог е проявена Любов на дело.
5 Господ да те благослови от Новото Небе, за да приемаш и
проявяваш доброто на Новата Земя
през всичките дни на живата си
6 И да видиш още хиляди чада с росинка, искра или пламък
от Бога. Мир на людете от Новото Небе и Новата Земя!

НОВОПСАЛ-ОМ 129
(по славянски 128)
(песен на възлизанията)

1 Много пъти са ме наскърбявали от малък досега (нека
потвърди наблюдателят от Новото Човечество).
2 Много пъти са ме омъчнявали от младостта ми досега,
но вече не се наскърбявам - няма червей в мене.
3 Орачите ораха по гърба ми, защото съм едно със земята ни -
проточиха браздите си; ловджиите и касапите, хората с лош
език и поглед като тях ме убиваха милиони и милиарди пъти;
Ядачите на близки и непознати хора – на хората в убитите
животни - с милиарди усти ме дъвчат и до днес!
4 Но Господ е справедлив: Тяй праща даже орачите, косачите
и жътварите под земята, за да станат и те плячка някому,
заедно с убийците и ядачите на убито. Но ползвателите
на тяхното дело са по-виновни и от тях.
5 Да се надяваме, че всички те ще видят това и ще се разкаят,
ще се обърнат назад към рая
и ще възлюбят Новото Човечество.
6 Дай им, Боже, да оживеят за Любовта и Истината
като зелена трева след дъжд,
която се радва на живота, без да убива.

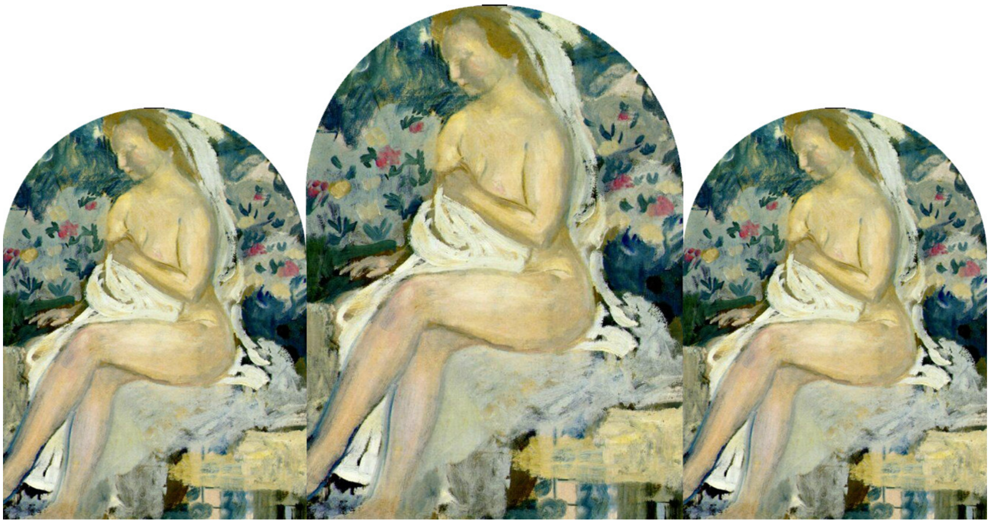

7 Благослови ни, Господи, да не стискаме като ръкойка повече
оня, когото сме умъртвили, за да го държим близко до себе си;
и да не прегръщаме повече хора-снопи, които са мъртви
за Истината, защото са ожънати и отръскани,
8 Но да приласкаваме живите минувачи; и като ги наситим
с всичко, за което чезне душата им, да ги изпратим свободни
където си искат, и да им кажем: "Благословение Господне
да дойде пак върху вас!" А те да ни отговорят: "И ние ви
благославяме от съкровищницата на обилието Господне!"

НОВОПСАЛ-ОМ 130
(по славянски 129)
(песен на възлизанията)

1 Из дълбочините викаме към Тебе, Господи!
2 Благодарим Ти, Боже, че чуваш вика ни
и че ухото Ти е внимателно към гласа на молбата ни.
3 Понеже виждаш всичко, то кой би могъл да се скрие от Тебе?
4 При Тебе обаче има и прощение - за да Те обичаме още повече.
5 Ние не чакаме Господа: който има душа, не чака,
но сам проявява грижа за лишените и страдащите и прави
Словото Йму да става незабавно на Дело и Живот.
6 Душата ни, все пак, очаква Любовта повече от ония,
които очакват зората; да, повече от ония, които само
посрещат изгреви и знаят всички тънкости, правила и
молитви, но благостта, отклика и приласкаването ги нямат.
7 Нека проявява Новото Човечество Господа, защото у
Господа е милостта и у Нейго е пълното възкресение!
8 Ето, Тяй вече дава нови тела
на верните и любвеобилните от Новото Човечество.

НОВОПСАЛ-ОМ 131
(по славянски 130)
(по Давидова песен на възлизанията)

1 Господи, сърцата ни не са горделиви, нито очите ни гледат

надменно, нито се занимаваме с неща твърде големи и твърде
високи за нас. Затова в никакъв случай не ставаме зелени
учители и назидатели, лечители, мъдреци, изобличители,
водачи и ръководители, преди да сме учили
милиони години при по-напредналите.
2 Това е, защото ние наистина успокоихме душата си
и укротихме в нас нагона да бързаме и да блестим с умения
и знания, преди да сме учили и да сме чиракували при Майстори,
преди да сме били последни в Твоето стадо, защото майка ни
не ни е отбила твърде рано от гръдта си.
3 О, Нови Человеци, о, Ново Човечество, бъди невидимо
в авторството на делата си като Господа;
и като Господа, давай всичко даром и преизобилно!

НОВОПСОЛ-ОМ 132
(по славянски 131)
(песен на възлизанията)

1 Ти помниш, Господи, пеещите и живеещите Новопсалмите,
виждаш всичките им проблеми и добродетели.
2 Помниш как те обещаха на Господа
и се обрекоха на Бога и Любовта, като казаха:
3 "Ние никога няма да влезем в нечестива шатра или къща,
нито ще се качим на легло, постлано само за нас, ако
стопаните им не пускат там всички, които им изпраща Бог!
4 Няма да дадем сън на очите си или дрямка на клепачите си,
докато сами първи не проявим Обичта и Любовта именно към
тези, при които Бог ни праща,
и докато не им станем временно обиталище -
5 До деня, в който и те станат силни
сами да помагат и да приласкават.
6 Ето, ние чухме, че Тяй се явява вече навсякъде - лично или
чрез Своите смирени Тръби и милиони милващи ръце,
и в ръцете, които могат да нахранят чуждия,
без да му искат нищо в замяна и никога.

***7 Нека влезем в сърцата и домовете Йму - безбройни по цялата
вселена; нека се поклоним дълбоко на тяхното безкористие
и всеотдайност и ги попитаме: "А вие имате ли нужда
от нещо?" - и още преди да са ни отговорили, защото сърце
Божие не знае да си поиска, да се сетим и да им отдадем точно
това, от което имат нужда, или пък се правят, че имат нужда,
за да проявим и ние Бога от себе си. Да се правиш, че имаш
нужда, не е лъжа, защото наситеният и пренаситеният
от Бога умее да пуска в себе си скърбите на гладните и
жадните, на неприласканите, и чрез себе си да им изпраща
насита от своите собствени приказни градини;
или от още по-ценните - ония, които му даряват другите.
8 Ела, Господи, влез пак още по-мощен в покоите на моето
сърце, заедно с разковничето на Твоята Любов!
9 Свещениците и жреците Ти да смъкнат всички свои одежди
и самомнения, и светиите Ти да почнат да викат
от радост и щастие!
10 Заради Тръбите Си, които пеят Новопсалми
и ги претворяват на дело в живота си, още преди да ги запеят,
направѝ още по-прекрасни лицата и снагите им,
понеже не принадлежат на никого, а радват всички.
11 Господ обеща да е вечно в сърцата и делата на невинните,
които стават Тръби и милувки на Всевишния,
и Тяй винаги ще държи на думите Си, казвайки: "От рожбите на
вашите щастливи сърца - видими в плът или невидими –
ще положа основите на Новото Човечество!
12 Ако чадата ви опазят Моя завет и Моите свещени Слова,
на които постоянно ви уча, то и техните чада ще останат
вечно млади и прекрасни, защото ще ходят там,
където Бог ги прати, а няма да стоят в шатрите на ония,
които ги искат само за себе си и така те измират с милиарди,
защото са повярвали в хитрините на Сатаната."
13 Тъй като Господ избра сияйните, тоест Новото
Човечество, сам Тяй благоволи да обитава в него!
14 "Това - каза Тяй - Ми става вечно обиталище:
тук ще обитавам, защото пожелах!***

15 Благославям изобилно градините му и истинското му жито и плода му, защото домакини и гости няма да го събират насила и няма да го продават като смъртните, а ще ги ядат направо от стръка и клона, и няма да остане никой ненаситен от плод или ласка.
16 Ще съблека свещениците и свещеничките ви както ги е майка родила, както ходят всички същества с искра Божия по цялата Ввселена!
И светиите Ми ще възклицават от радост и щастие!
17 Там ще направя да изникне ново човешко тяло от тялото на Тръбите и Милващите Ръце Божии, и от телата на тия, които ги слушат и им подражават –
и ще стане Человекът наистина образ и подобие Божие.
18 Приготвих светилник за тия, които Ме разпознават;
а неприятелите им и безразличните –
и тях един ден ще ги направя Приятели и Възлюбени. И над всички тях ще заблести короната на Свободата и Доброто!"

НОВОПСАЛ-ОМ 133
(по славянски 132)
(По Давидов псалм на Възлизанията)

1 Ето колко е добро и колко е богоугодно да живеят сестри и братя в единомислие, единодушие, и единодействие!
2 Угодно е като оня скъпоценен мир, който слиза в сърцата на милостивите и осъществява мечтите и надеждите им.
3 Угодно е като пролетната роса, която слиза по сияйните хълмове, за чадата Божии с искра Божия,
които живеят с всичка сила за всички. Защото Господ тям е изпратил благословението и вечния живот.

НОВОПСАЛ-ОМ 134
(по славянски 133)
(песен на възлизанията)

1 Ето, благославяйте Обичта, о всички родени от Обич, които гостуват на хора с искра Божия!

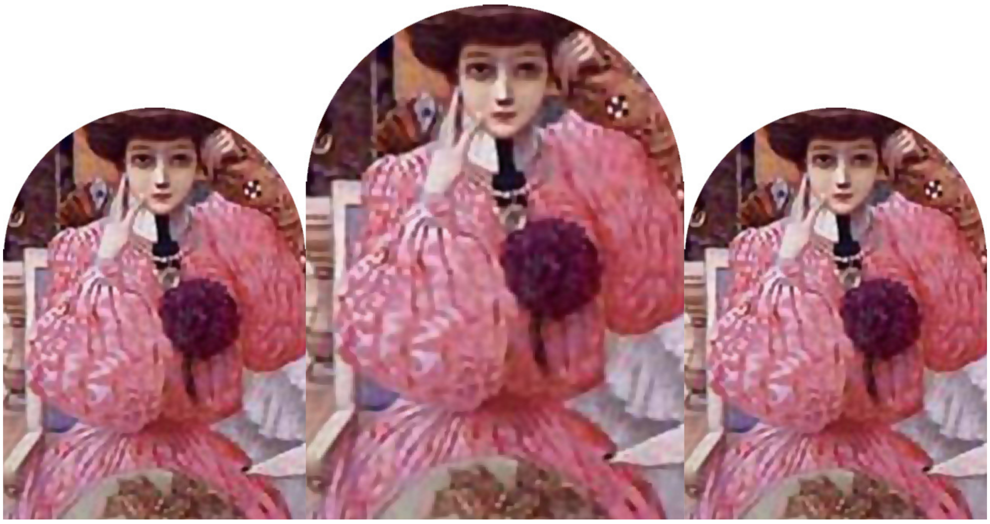

2 Издигайте ръцете си към Светилището – Новата, Божията
Вселена, да се молите да влезете в нея. Понеже всеки дом,
където гостуват деца на Бога,
е светилище Божие и дом Божий.
3 Нека ни благослови Бог в такъв дом или сред природата,
защото така се ражда Новото Човечество! Това е Оня Господ
в новите предели, Който прави Новата Земя и Новото Небе.

НОВОПСАЛ-ОМ 135
(по славянски134)

1 Алилуя! Изявявайте първи Обичта!
Проявявайте я, деца на Бога,
2 Които гостувате в безбройните Йму домове в обятията
на безсмъртните; или в прегръдките на смъртните,
които харесват безсмъртни.
3 Проявявайте Обичта, защото тя е блàга; пейте от
божествена радост и щастие, защото чрез нея оставате
млади, разумни, добри и хубави.
4 Защото Господ избра верните на Любовта за Свое
обиталище; Новото Човечество - за Своя пряка проява.
5 Защото ние познахме, че чрез нас живее Господ на земята
и че Любовта, Мъдростта и Истината са над всички богове.
6 Проявената Божия Любов прави всичко красиво,
което ú се поиска - на небето и на земята, в моретата,
и даже в най-тъмните бездни;
7 Повдига пáри от щастливата земя, прави светкавици
за дъжда, изважда ветрове из съкровищниците си.
8 Тяй е, Който не прави разлика между първородни
и последородни и обича и тачи и животните, наравно с човека.
9 Изпраща знамения и чудеса по цялата вселена
и за праведни, и за неправедни.
10 Тяй е, Който възражда всички народи и прави всекиго
цар на себе си и служител на другите.
11 Прави всекиго цар на изявената и проявена любов и обич,
васал на Господа с огнена преданост, и желан гост във всички
благословени земи и домове,

където всички са млади и прекрасни, защото не престават да
приемат гости и денем, и нощем.
12 Това са благословените земи, небеса и човечества,
които са наследство на човека с искра Божия.
13 Делото Ти, Господи, пребъдва във вечността; Ти живееш
лично във всеки човек и във всеки народ, който не счита себе
си за избран и единствен и не мисли, че други народи и хора
трябва да са му подчинени и да ги поразява и завладява чрез
името на своя фалшив "Господ" и неговата нечестива сила.
14 Защото истинският Господ не съди людете Си,
нито когото и да е, а ги оставя свободни
да изпитат всички последствия,
15 Ако някои от тях си направят идоли под формата
на предпочетени вери или хора, на които да разчитат,
и под формата на пари, притежания и обстоятелства,
с които си въобразяват, че ще останат млади,
здрави и щастливи.
16 Такива изпаднали в беда и заблуда овце от стадото
уста имат, но не могат да говорят истинно и благо и не я
употребяват, за да приемат само храни от Бога;
17 Очи имат, но не виждат човеците и делата Божии,
а обичат да гледат делата и творенията на Сатаната;
не дишат чист въздух, но въздуха, осквернен от тях
до неузнаваемост, който съкращава живота им.
18 Подобни на тях стават всички, които им подражават,
и всеки, който се уповава на тях.
19 Домове на Новото Човечество, бъдете извор на Обичта!
Домове и обятия на хората с душа,
приютявайте създадените от Господа!
20 Домове на левентите и юнаците, възраствайте сила
и правда да пазите Новото Човечество от ръкотворни неща
и подобия на хора, които развалят човека! О, всички вие, които
проявявате Обичта на дело,
приласкавайте, спасявайте, ощастливявайте!
21 Благословен да бъде в Новата Вселена Великият,
Истинският Господ, Която обитава във всички тела и души

и неща, даряващи здраве, живот, радост и безсмъртие!

НОВОПСАЛ-ОМ 136
(по славянски 135)

1 Проявявайте Обичта по Високия Идеал, защото тя е блàга,
защото милостта ú не отпада никога. Нали Обич е да
разпознаеш Сродната си душа от вечността и душите от
твоето Ято? Нали Обичта е да ги приласкаеш и да им служиш
предано, с всичките си сили и със всичко, което ти е дал
Господ - всичко, без изключение? Нали Обичта е да си напълно
сляп за недостатъците и да прощаваш на ближния
и неближния в сърцето си не 70 пъти по 7, а безброй пъти?
2 Проявявайте Бога на Боговете – Любовта към всички,
защото тя е безкрайно милостива и не прави разлика между
сродни, несродни и врагове и служи на близки,
на чужди и на неприятни безкористно.
3 Проявявайте Господа на добрите и на служителите,
а не онзи на преуспяващите в злото и на господарите, защото
само това е истинска милост;
4 На онайзи Господ, Который е само Една и Един и върши велики
чудеса, защото с охота позволява на всички хора и народи
да вярват в своите си идоли и кумири и на своите представи
за Бога и Господа. Да вярват дори че не съществува истинска
Любов и Бог, докато се разболеят, погрознеят, остареят
и умрат, за да проверят теориите си.
5 Проявявайте Обичта, която с мъдрост създава небесата,
защото милостта ú е вечна
6 И затова ражда безброй светове сред просторите
7 И прави малки и големи светила,
пак поради безкрайната Си милост;
8 И прави слънцето да озарява деня,
все от милост и благост, и милосърдие.
9 И прави Месецът и звездите да украсяват нощта,
заради същата Своя милост без граници.
10 Проявявайте онайзи Господ, Който никога никого не
поразява и няма понятие за първородни, първожреци, първенци

и първобогаташи, защото милостта Йму е неподкупна.
11 Тяй спасява душите с искра Божия от подобията на хора,
които искат нещо и някого само за себе си и искат всичко
за себе си, или повечето за себе си.
12 Тяй спасява с мощна, но нежна ръка,
защото милостта Йму никога не престава.
13 Тяй е Онайзи, Която̀то усмирява червените морета
на насилието, защото милостта Йму няма умора;
14 И Която̀то води човечествата с искра Божия
като велик кормчия през вечността.
15 Която̀то е създал и създала света така, че всички,
които искат да са единствени и първи и да карат другите да
им се подчиняват или да им се възхищават, да паднат сами
неизбежно в мъртвото море на гордостта,
жестокостта и себелюбието си.
16 Тяй е същият-а онайзи Господ, Която̀то превежда умело
кротките и смирените и работниците на нивата Божия
през пустините на човешкия студ и безответност,
на неразпознаването, безлюбието и жестокостта, защото
Милостта Йму помни и познава своите Си.
17 Това е пак онайзи Господ, Която̀то оставя известните
и великите и всички, които постигат своето си насила
или с измама, да паднат в ямата, която са си изровили,
защото и това е милост - милостта, която дава уроци.
18 Господ – истинският и истинската Господ, а не този,
който има избран народ и лее морета от кръв, - никога не
избива прочути или непрочути царе, защото истинският,
единственият Господ, не може да убива и избива. Милостта
Йму обаче позволява избиващите да се самоизтребват
по най-различни начини, за да изчезнат от лицето на
вселената. Понеже който убива, краде, лъже и иска някого или
нещо сàмо за себе си или за своите си, не е създаден от Бога.
Затова той неизбежно изчезва като есенната шума.
19 А това, че имало "невинно избити" и "невинно насилвани",
подчинявани, лъгани, крадени и заробвани, е една голяма
неистина, защото върху всеки

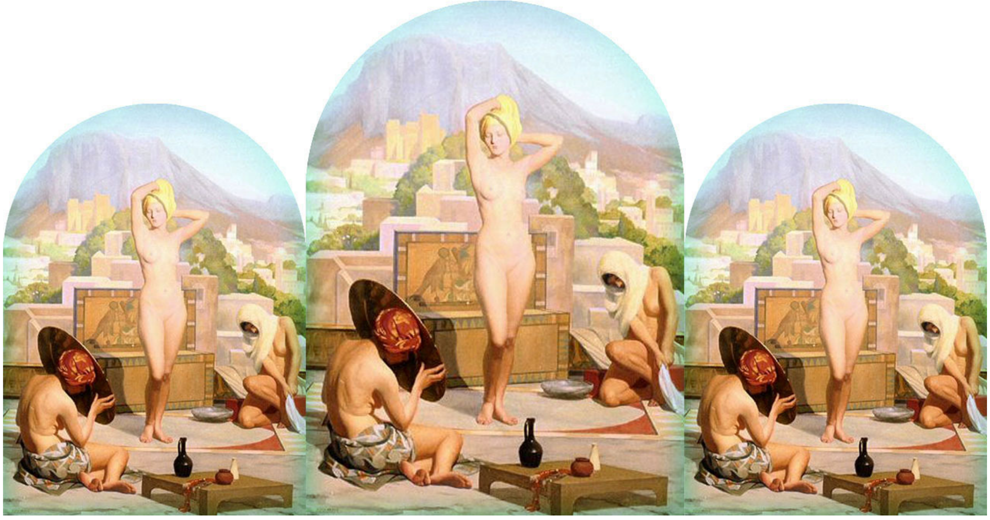

идва точно това, което е правил.
20 Васалите на убийците и жертвите на огъня биват поразени именно от тях, защото сами са убивали или са яли убито и умъртвено; или са убивали благородни импулси в другите и в себе си. Това наказание е също милосърдие от Бога, защото, ако нямаше такъв закон - убиецът да падне убит, - той никога нямаше да разбере урока си. Бог не одобрява и убийците на убийците, но ги оставя свободни да изпълнят закона и сами да научат своя урок. Защото, всъщност, смърт няма, и след падането на завесата всички са живи.
21 Така че, земите, заграбени или "спечелени" от лошите хора, съвсем скоро ще се върнат на кротките и невинните - защото милостта и правдата на Господа са вечни.
22 Земята ще остане в наследство на Новото Човечество, защото милостта Йму не се изтощава.
23 Тяй ни помни винаги, особено когато сме унижени и наскърбени, защото милосърдието Йму се простира навсякъде.
24 Тяй е Онайзи, Която превръща противниците ни
в приятели, защото милостта Йму няма сравнение,
25 И Която дава на всяка жива твар това, което ѝ е необходимо, понеже милостта Йму е по-голяма от вселената!
26 Проявявайте изобилно небесната и земната Любов на Бога, защото щедростта Йму е Нейговата съкровена същност.

НОВОПСАЛ-ОМ 137
(по славянски 136)

1 При изворите на Великото Разнообразие дойдохме, та седнахме. Да! Плакахме от щастие, когато си спомнихме за Рая!
2 На върбите сред него окачихме арфите си,
3 Защото бяхме тъй запленени, че даже песента и музиката ни замряха, а ония, които ходеха там в дрехите на Адам и Ева, поискаха от нас пак да запеем, казвайки: "Попейте ни
от райските песни, които помните от някога!"
4 Но ние им казахме, когато станахме способни да проговорим: "Как да пеем най-древната песен на Господа

в сегашните Йму райски земи?"
5 Наистина, ние не можем да забравим предишния Рай и
пръстите ни все още могат да играят по струните, но ние
онемяхме, като чухме и видяхме какво правите сега вие в Рая! -
Тогава ние не знаехме такава буйна радост
и такова омайващо веселие!
6 Ти вечно помниш, Господи, деня, в който се промени Раят,
защото излязоха от него горделивите богове и ангели.
7 О, вие, дъщери на великото разнообразие, които скоро ще
станете безсмъртни - блазе ономува, който има щастието да
бъде с вас, възнаграден от Бога за всичките си мъки и жертви
през вековете, които е дал за Новото Човечество!
8 Блазе ономува, който създава, в огнение и божествен пламък,
невидими и видими деца на Новата Вселена!

НОВОПСАЛ-ОМ 138
(по славянски 137)
(по Давидов псалм)

1 Ще раздавам Твоята Обич и Любов от все сърце,
ще създам нови поколения, по-горни от боговете!
2 Ще ощастливя и тялото си - светлия Твой храм –
и ще изпълнявам Твоята воля чрез милосърдие и практическа
грижа, защото ще увековечим с дела Словото Ти, скривайки от
всички човешкото си име.
3 В деня и мига, когато Те викаме, Ти винаги ни чуваш,
о Господи - ободряваш ни с нова сила и радост в душата!
4 Ще Те проявят на дело незабавно, Господи, всички известни и
неизвестни, когато чуят думите на Твоите уста.
5 Да! Няма вече само да възпяват пътищата Господни,
но първо ще вървят в тях, защото велика е силата Господня.
6 Защото, колкото и да е безкраен Господ, забелязва мигом
малкия и смирения, който не умува и не мъдрува, не дава
съвети, а запретва ръкави и сам свършва Божията работа;
докато Бог държи надалеч от Себе Си високоумния.
7 И ако се случи да имаме притеснения, Ти пак ще ни помогнеш:
ще простреш ръката Си - и неприятелите ни мигом ще ни

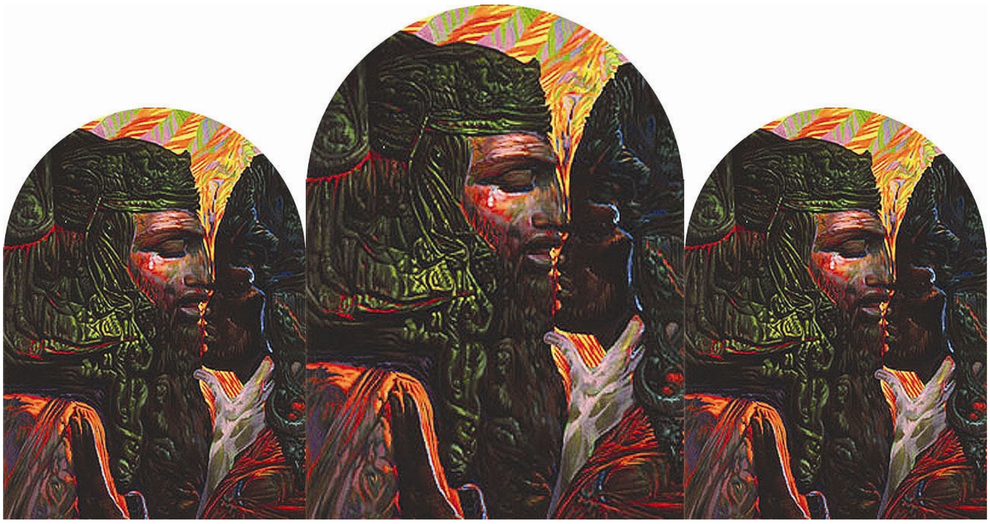

станат приятели и десницата Ти ще ги избави
от невежеството и гнева им.
8 Господ винаги върши това, което е потребно за нас.
Господи! Понеже милостта Ти пребъдва вовеки, дай ни още по-голяма обич и сила, за да разпространяваме нашироко делата на Твоите ръце.

НОВОПСАЛ-ОМ 139
(по славянски 138)
(по Давидов псалом)

1 Господи, опитал си ни и ни познаваш:
2 Ти познаваш сядането ни и ставането ни, разбираш помислите ни отдалече,
3 Учиш ни да ходим в планините и да лягаме и ставаме рано, знаеш всичките ни пътища,
4 Защото, докато думата не е още на езика ни, ето, Господи, Ти я знаеш цялата, и при това всеки миг ни напомняш:
"Блага дума железни сърца разтваря".
5 Окръжил си ни отвсякъде със същества, които имат нужда от изобилен и пълен живот,
и ни учиш да е блага и щедра към тях ръката ни.
6 Всичкото това знание и всички тези пориви и дела са пречудни за нас. Високи са, но ние често ги достигаме.
7 Окрилени и преизпълнени сме от Твоя Дух и вечното Ти присъствие, където и да отидем:
8 Като възлезем на небето, Ти си там;
ако се случи да слезем в ада, Ти си и там!
9 Ако вземем крилата на зората или се заселим
в най-далечните краища на морето -
10 И там ще ни води ръката Ти, и Твоята десница ще лее благост и милост и изобилие чрез нас!
11 Ако речем мракът да ни скрие и светлината да стане нощ,
12 То и най-дълбокият мрак не скрива нищо от Тебе, а нощта става по-светла и от ден,
защото за Теб тъмнината и светлината са едно и също.
13 Та нали Ти, Господи, си създал духа и душата ни и си ни

поставил в утробата на свята майка, заченала от свят баща?
14 Ще Ти благодарим постоянно в сърцата си:
колко чудно и великолепно сме направени! Чудесни са Твоите дела - и душите ни добре знаят това.
15 Новият ни "аз" също произлиза от Тебе: в пълна тайна, сега ние го обработваме, и в дълбочините на земята образуваме смайващата му форма, която ще се мени според условията на всеки от безбройните светове, в който ще попадаме.
16 Твоите очи зорко наблюдават новообразуващото се наше вещество, и в Твоята велика книга са записани всичките ни определени дни, още много преди да почнат да се отброяват във вечността.
17 О, колко скъпоценни са за нас всички тия Твои замисли
и дела, Боже! Колко е грамадно числото им!
18 Ако можехме да ги изброим, те са по-многобройни от песъчинките във вселената. Като се събуждаме, ти си винаги с нас.
19 Непременно ще добруват и ще благуват благочестивите!
Приближете се към нас всички,
които имате нужда от изобилен и пълен живот,
20 Които умеете да говорите истинни и благи думи
и които искате да живеете с нас, а не с хора без душа!
21 Нали виждаш, Господи, че ние обичаме преди всичко онези, които обичат и любят Тебе; а когато останат време и сили, помагаме и на останалите,
22 Без да им позволяваме да се прилепят за нас,
та после да ни правят длъжни и виновни?
23 Ти ни изпитваш денонощно, Господи, познаваш сърцата ни; опитваш ни - и виждаш помислите ни.
24 Виждаш, че вече от нищо и от никого не се оскърбяваме, защото злото сърце и самосъжалението в нас вече напълно отпаднаха и Ти ни поведе по Вечния Път.

НОВОПСАЛ-ОМ 140
(по славянски 139)
(по Давидов псалом)

1 Оживи ни, Господи, чрез все нови и нови благочестиви люде

и ни свържи с нови кротки и мили хора с искра Божия,
2 Които носят само добро в сърцето си и всеки ден
го раздават на всички!
3 Те леят само благи и истинни думи –
мед и бисер капе от устните им.
4 Дай ни, Боже, в обятията на благия и чистия и ни насити с
добротата на кроткия и пламенния,
който ни търси с векове и години, за да може да възрасти
бликаща радост и щастие в нас, но и ние в него.
5 Горделивите и страхливите не умеят да се самораздават
на всички, а се пазят само за себе си и за тия, които са им
полезни или приятни. Те не могат да изпълняват волята
Божия.
6 Рекохме Господу: "Ти си Бог на всички същества с частица
от Тебе, затова, чуй, Господи, молбата ни:
7 Господи Боже, любвеобилни и жизнедаряващи,
8 Удовлетворявай чрез нас желанията на благочестивите
и помагай да узреят добрите им замисли,
за да дадат плод изобилно.
9 Истинността и благостта на техните мисли и думи нека се
леят като живи извори от благодат и балсам за душите
върху всички околни и целия безкраен свят.
10 Разпалени, чисти желания и вдъхновения нека запламтят в
сърцата им и разгорят огъня на Новия Живот и Новата
Култура. Нека почерпят от най-дълбоките води на
вдъхновението си.
11 Защото в Новата Земя и Новото Небе ще се утвърди само
човекът с кротък и мил език и доброто ще следва по петите
всеки, който сее добро за всички, докато го възкреси
и направи вечно млад и безсмъртен.
12 Знаем, че Господ възраства делото на смирения
и правото на безсребърника и безимотния.
13 Наистина, нямащите нищо свое и никого свой, изявяват
Тебе, Господи. Затова само любвеобилните и абсолютно
безкористните ще обитават вечно прекрасната Нова Земя
и Новата Вселена навсякъде!

תהלים
PSALMS
תהלים
PSALMS
תהלים
PSALMS

НОВОПСАЛ-ОМ 141
(по славянски140)
(по Давидов псалом)

1 Господи, пак търсим помощта Ти, за да можем отново да идем при тези, които имат нужда от нас, а не да ходим при ония, от които ние имаме нужда, докато те нехаят за нас и пият от нечисти извори.
2 Благодарим Ти, че чуваш гласа ни, когато Те молим за това, и веднага ни изпращаш Просяци и Принцове от Твоето вечно царство, а не от света и преизподнята. Божественият просяк се разпознава по това, че не умее да си попроси и затова ние трябва да познаем какво му е нужно и да му го дадем изобилно, въпреки че той няма лична нужда от това, а изпълнява молбата на Бога да изпитва сърцата откъде идват и да удовлетворява нуждите на Вселената.
Божественият Принц се разпознава по това, че е пръв измежду първите на небето, но крие величието си, когато е на земята, под седем наметала на скромността и седемдесет и седем завеси на "посредствеността" и "не-удачничеството". Това му е необходимо, за да може да си върши работата и за да не се прикачват към него нахалните, тщеславните, горделивите, користните и хората без божествен вкус и усет. Разбира се, има и Божи хора, известни в света и признати от него, защото това е призванието или професията им. Те обаче се разпознават по това, че винаги дават предимство на други Божи хора и дават от преизобилието си за процъфтяване на чуждия живот, на чуждото дело. Молитвата ни нека възлезе към Тебе като светнала пара от утринна роса; жертвата на олтаря Ти нека бъдат разтворените ни обятия за ония, които Ти си ни определил, Господи, а не за негодяите, които мислят за себе си и не раждат божествени неща в света.
3 Господи, направи́ устата ни блага за добрите, но строга, оскъдна или затворена за напористите,

***користните и горделивите.
4 Отвори сърцето ни за истински хубавото и прекрасното,
за да вършим само благородни дела, заедно с човеци, които Те
разпознават, Господи, и умеят да разпознават истинските
Твои носители и да тръгват след тях и с тях незабавно, а не
след векове и години. Да отдават без замисляне всичко свое,
целия си живот, в името на Словото, Делото и Живота.
Дай ни такава жажда, такъв глад и такъв вкус, Господи,
че да харесваме именно техните безсмъртни блага и да ги
опитваме, а не тия на нечестивите и на хората, които си
мислят, че са вече зрели и готови да водят другите,
а всъщност са горди, тщеславни, користолюбиви,
а най-окаяните измежду тях продават за пари стоката си
или познанията си или даже самите себе си.
5 Направи, Господи, така, че умен да ни бие, но прост да ни не
милва! Нека не се отказваме от мъдрия и разумния, когато
играе нарочно сложни роли, за да изпита сърцето ни
и намеренията ни. Нека, когато играят тези свои спасителни
роли, ние да Ти благодарим с добри думи за всичко това.
6 И когато такива Синове и Дъщери Божии хванат нарочно
проказа или се хвърлят от канарите в пропастта, за да видят
дали ще ги похулим и изоставим - нека думите ни за тях
и към тях си останат вечно добри и сладки,
7 За да не се пръснат костите ни по всички краища на земята
и да не ги трошат орачите, които още порят, в глупостта си,
със стоманено рало земята.
8 Понеже очите ни са обърнати вечно именно към Тебе, Велики
Учителю и Господи на света и на всичките вселени,
както най-малки, така и най-големи, ние се уповаваме само
на Тебе и на Твоите скромни и неизвестни деца от Рая,
9 Затова, Боже наш, опази ни от клопките на хората, които
шумят с имената и благодеянията си или предлагат да
купуваме стоките и услугите им, или ни ги "подаряват",
но в замяна на душата и свободата ни.
10 Нека чистите, скромните, неизвестните, безсребърниците
и любвеобилните - всички Божии души по света - се свържат
завинаги в една всемирна мрежа от светлина и радост, в която***

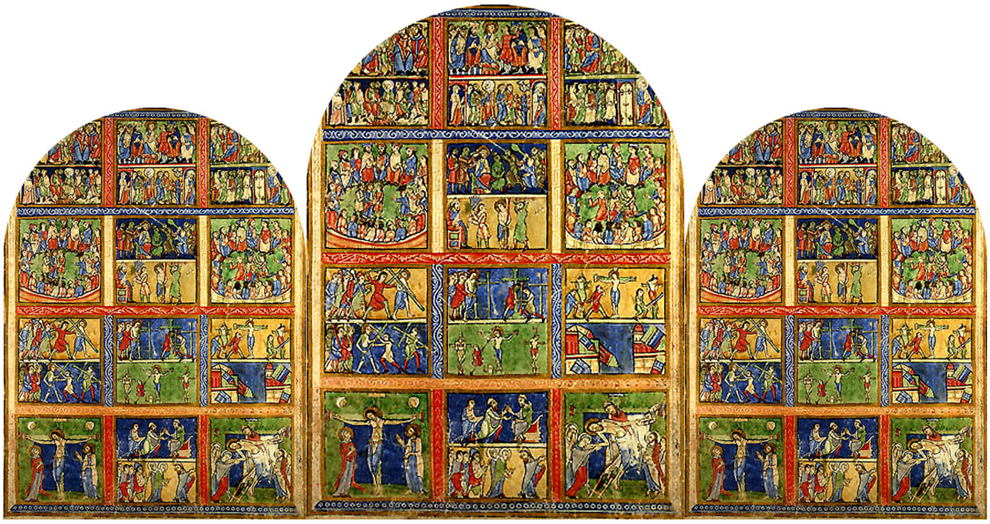

***и ние да свършим работата, за която си ни изпратил.
И да обменим именно с тях и с истински нуждаещите се
неръкотворните блага и дарове, с които си ни надарил!***

НОВОПСАЛ-ОМ 142
***(по славянски 141)
(По Давидово поучение, от времето,
когато се е крил в пещерата)***

***1 С гласа и делата си ние ще проявяване Обич:
2 С благи думи и ласки ще приласкаваме скромните и лишените
от всичко; и радостта, която блика от нас,
ще им я подаряваме изобилно.
3 Когато духът ни пламти в нас за подвиг и самоотречение,
Ти Си, Господи, Коя̀йто се проявява и Коя̀йто премахва всички
примки и пречки по пътя ни.
4 Виж, Господи, колко е дивно прекрасно и хубаво, когато всички
забравят за нас, и когато Ти ни спасяваш от адския пек, студ
или глад чрез някакво ново чудо. Или чрез още по-голямото
чудо: чрез зрънцето от обич и истинска съвест и спомен
и преданост, което е останало в един или двама наши
истински приятели. Именно те ще се погрижат тихо за
живота ни, ако останем съвсем сами и неразбрани, забравени.
5 Към Тебе, Господи, отправяме своята чиста благодарност:
Само Ти си наше истинско прибежище, защото си скътал
спомени за нас в сърцата на живите. Странници сме в този
свят - никого не познаваме, освен Тебе, Господи, Боже наш!
6 Скръбна е душата ни до смърт понякога, когато отново
някой ни изоставя и си мисли, че може да продължи живота си
безметежно, като остави на произвола на ветровете децата
на Господа и никога повече да не се погрижи за тях.
7 Но Ти вечно извеждаш от тази тъмница душата ни, Господи, -
от скръбта, че са ни забравили, разлюбили, пренебрегнали,
защото си имали "по-важни" дела и привързаности
и си мислят, че не са ни "вечно длъжни". Затова, в края на***

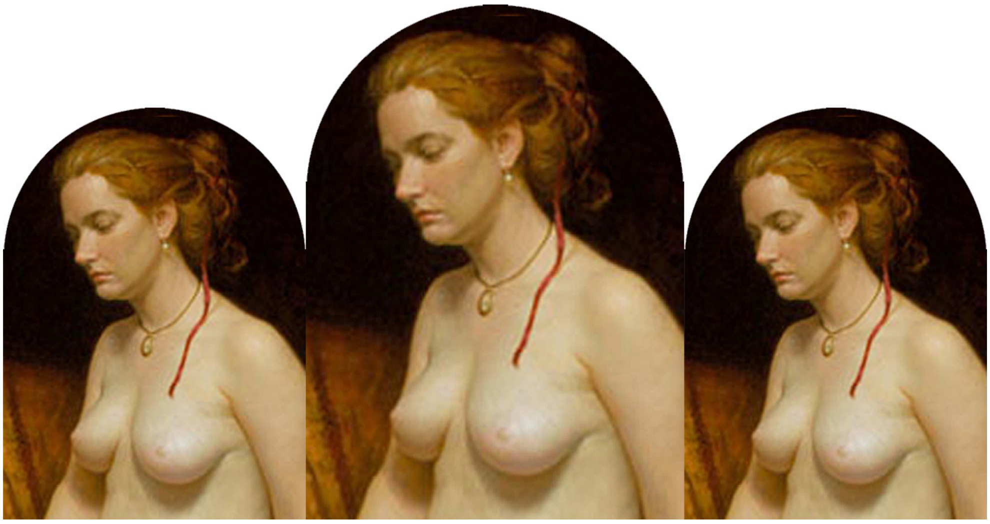

краищата, около нас вечно се събират все нови и нови праведни, защото Ти вечно постъпваш щедро с нас. Но научѝ ни, Господи, да не се наскърбява душата ни, когато неизбежно всеки се уморява да служи на Господа и престава да тича по пътищата Йму след първите, когато те се правят на безпомощни, на грешни или на последни.

НАВАПСАЛ-ОМ 143
(по славянски 142)
(по Давидов псалм)

1 Колко е хубаво, Господи, че чуваш постоянно благодарността ни и ни отговаряш не само с думи и образи, но и с живи импулси и събития, според величието на Любовта и Обичта Си!
2 Колко е хубаво, че нито Ти ни съдиш, нито ние съдим другите, защото съдене няма, а има естествено самоосъждане - всеки да изпита последствията от всяка своя мисъл, чувство и постъпка.
3 Когато не критикуваме и не съдим; когато се правим на слепи за грешките и недостатъците, безкрайно много приятели обикват душата ни и идват щастливо в живота ни. Тогава, именно, Бог ни дава често да живеем в светли места заедно с ония, които отдавна са станали безсмъртни.
4 Затова, именно, духът ни бездънно ликува в нас, защото сърцето ни обича всички и е обичано от всички, без да си изтъкваме недостатъците, макар че, в действителност, ги виждаме много по-ясно от другите, за да не се препъваме в тях и да помагаме на другите да не се препъват.
5 Спомняме си изначалните дни, размишляваме за всичките Твои дела и помагаме за разцъфтяването им. Поучаваме се от създанията и творенията Ти
и с радост обменяме опит и щастие с тях,
като самите ставаме създатели и творци като Теб.
6 Простираме ръце към Тебе - душите ни жадуват като безводни земи само за Тебе!
7 О, как е сладко, че ни чуваш, Господи! Духът ни се топи постоянно от блаженство и щастие, защото не скриваш

Псалмы Давидовы
Полная псалтирь с тропарями и молитвами
Псалмы Давидовы
Полная псалтирь с тропарями и молитвами
Псалмы Давидовы
Полная псалтирь с тропарями и молитвами

***лицето Си от нас, освен за да видиш дали Те помним и Те
проявяваме винаги, както възлюбилият безкористно помни
вечно своята възлюбена и се самораздава
на всички в нейно име.
8 Ние денонощно чуваме гласа на милосърдието Ти. Вече
отдавна сме надскочили упованието, защото уповаване
и разчитане, даже на Бога, са напълно излишни, когато
раздаваме щастие на всички и на всеки, когото Бог ни праща,
или при когото ни изпраща Бог. Когато живеем така –
даже и на дъното на ада, - "уповаване" и "разчитане" на Бога са
странни думи, защото самите ние сме Бог в действие.
9 Затова, Боже, избави ни от близки и приятели, които искат
да разчитат на нас и да се уповават на нас - това е все още
страх и себелюбие, корист.
10 Научи ни да правим волята Ти, защото само проявената
Любов е Любов, и то проявената незабавно. Благият Твой Дух
нека ни вòди през земите на правдата, за да се самораздаваме
справедливо на всички. Ако даваме някому повече или вземаме
повече от някого, това не е от предпочитание, а защото
сърцата са различни и ние наливаме всекиму или се преливаме
според големината на съда му.
11 Господи, ние сме живи не заради името Ти, а защото
изпълняваме незабавно божествените пориви на сърцето си.
С името Ти се кичат само фалшиви богове и величия и
изискват от робите си да признават и произнасят това име,
за да крадат от Неговата сила.
12 Затова, според милосърдието Си, Господи, научѝ
приятелите и неприятелите ни и им дай примери как мнозина
погубват хиляди души или ги притесняват, насочвайки ги към
лъжливи богове и учители, авторитети, или усилвайки в тях
най-страшната, последната гордост и самомнение, наречена
от Бога "своеглавие", като ги учат да не следват никого.***

***Бележки за този новопсалм:** На лишените от душа са им нужни "избрани" и "предпочетени" народи и личности, за да бъдат другите "неизбрани" и, следователно, тор за нивите и*

Bath-sheba
Bath-sheba
Bath-sheba

самолюбието им. Затова и боговете-самозванци, окрали имената на Всевишния, внушават раздори и искат кръв и конфликти, карат народите да подтискат сърцето си.

И, все пак, във всяка епоха има народи и хора, които са наистина "избрани" за определен период, защото са по-отворени за Бога и изпълняват особена мисия. Все пак, еволюция и йерархия съществуват и е по-добре да черпим от опита на тези, които в даден момент на Битието са по-близко до Бога. Идеята за пълно равенство пред Бога, защото всички Негови създания са Му еднакво любими, е вярна, само когато няма гордост и тщеславие. Защото понякога гордостта и тщеславието се крият под маската на идеята за равноправие, зад призива всеки сам да се свързва с Бога или да вярва само в импулса на сърцето си, без абсолютно никакви посредници. Наистина, това е вярно, но само за хора, ангели, и богове, които приличат на Иисуса и Майката Божия. Всеки, който носи по-малко съвършен облик и тяло и не иска да има посредници и учители над себе си, е все още обладан от тщеславие и гордост, защото не иска да признае, че може да има по-съвършени от него в пътя към Бога и не иска да следва и учи, мислейки, че е вече достатъчно прекрасен и съвършен, за да обръща очите на другите към себе си. Проповядвайки да не следваме по-опитните и по-напредналите, а да слушаме само "гласа на сърцето си", те разиграват собственото си честолюбие, представяйки се за независими и свободолюбиви. И наистина, вторият лъч на Пентаграма все още не свети над главата им, защото той изразява смирението, а обикновените многознайковци, гении, светии и праведници, даже и някои пророци и "учители", все още са преизпълнени предимно със себе си; и ако не обявят себе си за единствени и "последни" представители на Бога, обявяват пълно самоуповане на всеки само на себе си. Това е последната крепост на гордостта, която последна се предава.

Сладостта да следваш истински Любим, истински Учител, е много по-висока от сладостта да следваш самия себе си, дори и когато сам Бог се проявява в тебе или когато усещаш сам себе си като бог. Затова и Господ, Който ни говори, не е

PSALMS:
PEACE AND WAR
JASON COGHILL

сам Бог, но Неговият Син, защото, да си станал като децата, за които Бащата и Майката са над тях и са светиня, значи да пребиваваш в Царството Божие. За своеглавия дух, светиня си е единствено сам той - и понякога подобните на него, в които няма благоговение. Защото благоговеенето пред по-висшето, обожаването на Нещо и Някого, Който е над нас - не само на Небето, но и на земята, - е белег на божествена скромност и смирение и условие за поява на Втория Лъч. Само смиреният знае, че не е стигнал още до върха на Пътя, че пред него има и други хора и копнее от все сърце още да бъде ученик, обожател и последовател, докато лицето му стане прекрасно като тяхното и ликвидира с гордостта, самодейността и своеглавието.

Така че, да бъдем слуги и последователи е по-славно и прекрасно от всяко подранило самоупование, защото това ни прави подобни на децата. Горделивите почитат себе си, авторитетите и старците, а смирените – младите, неизвестните, децата.

НОВОПСАЛ-ОМ 144
(по славянски 143)
(По Давидов псалом)

1 Благословен да бъде Господ – нашата Канара, нашата
Райска Градина! Онайзи Бог, Която учи ръцете ни да милват,
а пръстите ни - да изцеляват.
2 Да проявяваме Нейговото милосърдие и да бъдем канара
и райска градина за другите; висока планина за мъдреците
и избавители на притеснените; защитници на онеправданите
и благите и добри хора, дарители на всичко свое и на самите
себе си, и винаги заемащи последното и най-ниско място,
като доброволни слуги на Любовта.
3 Господи, та нали си създал Человека по-горен от ангелите
и боговете - мощен като Тебе и едно с Тебе, - именно за да може
да служи и приласкава като Тебе? Нали затова е най-съвършен,

защото е син човешки и син Божий едновременно?

4 Тук, на земята, човек прилича на повей - дните му са като сянка, която се мярва и изчезва, именно за да добие смирение и да се научи да цени мига на доброто и момента на Великата Среща; мига на Разпознаването и Приласкаването, на Самоотричането, Милосърдието, Грижата и Свещеното Безпокойство за другите, майчинската преданост и будност. Тук, на земята - единственото място, където божества и ангели могат да надскочат себе си. Да станат най-съвършеното - Человеци: служители, майки и младенци, лишени напълно от гордост и самомнение и от мисъл за себе си. Защото без Любов и Обич, всеки човек и ангел и бог не е нищо друго, освен мед, що звънти и кимвал, що дрънка. Защото, ако имаме пророчески и какви ли не още дарби и способности, ако знаем всички тайни и всяко знание на небето и на земята и имаме мощ и вяра не само планини да преместваме, но и космоси да създаваме, любов нямаме ли, нищо не сме! Даже да раздадем всичкото си имане и да идем на кладата заради вярата си - ако нямаме нежност и мекота и не зачитаме чуждите истини, ако не даваме свобода всеки да греши и да мисли както иска, без да го укоряваме и назидаваме, то нищо не сме! Защото Любовта е като Любовта на Майката: дълготърпи и е милостива; любовта не завижда; Любовта не се превъзнася и не говори за себе си и против други, не е горделива, не безобразничи, не дири своето си, не се гневи и раздразня, не държи сметка за зло и погрешки, не се радва на неправдата, но я поправя без думи. Тя се радва на Истината; всичко премълчава, на всичко хваща вяра, на всичко се надява, всичко търпи. Любовта никога не отпада! Защото всичко останало, което не е любов – включително и онова, което сме си мислили, че е любов, но не е, рано или късно ще се прекрати.

5 Ето защо, не нашият, а нечий чужд господ изпраща епидемии и разтърсва земи и планини,

6 Поразява с мълнии врагове и ги разпръсква и хвърля стрели да ги порази. Нашият, истинският Бог и Господ, няма нищо общо с това, но го допуска да падне върху нас, когато мислим

само за себе си и за "своите" си. Само майката може години наред да мисли за чедото си и да дава всичко за него, докато го възрасти, защото това е божествено.
7 Истинският, Добрият Бог и Господ, а и всеки, който е създаден от Нейго, винаги простира ръката Си отгоре или отдолу, дава плод изобилно и праща благодатен дъжд, посреща с обич чужденци и разномислещи и им дава пълна свобода -
8 Особено когато са добри и говорят истината и също като нас дават свобода на всеки да обича всички и не поучават никого как да обича и как да не обича; кого точно, колко, как, защо и кога да обича или да не обича.
9 Затова, Боже, сега нова песен Ти пеем - с новопсалми и с нови чувства и мисли и най-вече с нови постъпки изразяваме обичта си към Тебе.
10 Защото Ти Си, Която правиш всеки да е Цар само на себе си, а не на други, и Която даваш личен пример как да бъдем доброволни слуги на другите.
11 Учиш ни как да разбираме разномислещите и да се покланяме на Словото, Делото и Истината, когато идват и чрез тях;
12 Когато нашите синове, още в младостта си, като избуяли филизи, разпознават Вечно Течащото Слово и Му дават само́ да тече през тях, стремейки се да Го претворяват в Дело; когато нашите дъщери, като скъпоценни камъни, почнат да украсяват Битието със своята скромност, преданост, отзивчивост, мекота, милосърдие, милост и всеотдайност, разпознавайки душите с искра Божия и зачевайки само от тях видими и невидими души с искра Божия.
13 Когато няма да има вече складове, сергии и житници, а всеки ще взема сам плод свободно направо от класа и клона; или, още по-приятно, друг да му го подава. Когато райските градини ще бъдат достъпни за всички и ще дават плод изобилно; и когато всичките овце тръгнат свободни по полята и човекът престане да ги използва;
14 Когато теленца, юнци и юници, бикове, биволи и всички

други по-малки приятели на човека бъдат освободени от робство; когато няма да има вече волове, нито каруци, добре натоварени. Когато спрат всички войни и разпри за земя, имоти, престиж, за притежание на творения, хора и предмети, и ще спре всякакъв прах, дим, шум, трясък и крясъци из човешките селища, а ще зацари свободно пълна тишина и божествена песен -

15 Само тогава ще можем да кажем: Блазе на такъв народ и на такова човечество, в които дяволите са измрели и вече всичко се дава даром; и чистият въздух и бистрата вода, девствената природа и вечната пролет са се възстановили и възцарили напълно! Блажен такъв народ и такова човечество,които вече нямат нужда даже от дрехи и не създават вече нищо ръкотворно, освен когато могат да си го създадат от чувство и мисъл и да го подарят; и които обичат всички и се грижат за всички и затова остават вечно млади и хубави! Само на такъв народ и на такова човечество Истинският Бог е Господ!

НОВОПСАЛ-ОМ 145
(по славянски 144)
(по още едно Давидово хваление,
пак български азбучен псалом)

1 Аум! Ще проявяваме качествата и добродетелите Ти, о Боже наш, Царю на Новото Небе и Новите Земи;

2 Благославяме Те от сутрин до вечер и хвалим Твоята Обич - не толкова с молитви и песнопения, проповеди, а повече с живот и дела, с подаръци от сърце, със самоотдаване;

3 Велик е Господ на благостта и твърде достохвален, и величието и скромността Му са неизследими!

4 Господи, всяко Твое поколение ще предава добродетелите и качествата Ти на друго и ще ги лее даром и изобилно.

5 Да, ще размишляваме за славното величие на Твоята Кротост и за желанието Ти да оставаш всякога неизвестен,

Псалтирь
Псалтирь
Псалтирь

поради което са видими само Твоите плодове;

6 Е, ако последователите на тъмните религии говорят
за страшните и ужасни дела на техния "Бог",
то ние ще разказваме за милосърдието и благостта
на нашия Бог към всички.

7 Животът ни е в това: да разгласяваме Словото и Делото
Ти, Господи, и безбройните примери на Твоята голяма благост;
да възпяваме Твоята вечна Правда и да я претворяваме в дела:
всички да даряваме всичко на всички, всички да даряваме всичко
на всеки, всеки да дарява всичко на всички и всеки да дарява
всичко на всеки - от това произлизат младостта,
хубостта и безсмъртието.

8 Знайте: благодатен и жалостив е Господ,
дълготърпелив и многомилостив,

9 И благ е Господ към всички, и благите Йму милости са върху
всичките Нейгови създания – даже върху людете и тварите,
създадени от лъжливите богове, ако те биха могли
да приемат вечните Йму дарове и ако не искат да изгният
като есенната шума.

10 Йов нали Ти остана верен, Господи, дори когато го лиши от
всичко? Всяко Твое създание Те разпознава винаги, когато и да
се появиш неочаквано и в което и Твое създание да си се скрил,
правейки се, че имаш нужда от нещо, за да видиш кой е роден
от Тебе. Затова всички, които Те разпознават и Те
приласкават и които Те нахранват и приютяват, когато си в
немилост в някое от Твоите създания, са истинските Твои
светии, които само така истински Ти служат. Всичко друго е
лъжа и невежество, суета и тщеславие!

11 Когато Ти служат именно по този начин, само тогава
светиите и проповедниците имат право да говорят за
славата и Царството Ти и да разказват
за Твоята Любов и могъщество.

12 Любими деца на Бога, помнете: само на дело и с раздаване на
изобилен и пълен живот, истинските светии и праведници

изявяват Любовта Йму пред човешките чада и славното величие на Нейговото царство.

13 Мъдро и вечно е Твоето царство, Татко наш, Която си на небето и на земята, и Любовта Ти се изявява във всичките Твои божествени родове чрез съществата, които обитаваш.

14 Неизменният, вечно променящият се Господ-Бог наш ни прави вечно млади, хубави, добри, умни, разумни, справедливи и смирени и вечно щастливи.

15 Очите на всички създания с искра Божия Те разпознават и боготворят не защото им даваш храна и ласка и изобилно щастие, (така правят само дресьорите), а защото имат вдъхновение сами да подаряват всичко от себе си и самите себе си на другите, според Твоя величествен пример,

16 Понеже Ти имаш широка ръка и удовлетворяваш желанията на всичко живо.

17 Радостен е Господ във всичките Си пътища и благодатен във всичките Си Дела!

18 Съвсем близко е Господ при всички, които Го призовават.

19 Той обаче е вътре в нас - мигновено в нас и във всички, и всякога, когато Го призоваваме истински – с живот и добри дела.

20 Удовлетворява мигновено желанието на тия, които дават всичко на всички - чува гласа им и ги благославя.

21 Фар е Господ за всички, които Го любят - даже и за нечестивите, които търсят богатство и слава и любими само за себе си, докато се разболеят и грохнат.

22 Хваление на Господа изричат устите ни и всяка божествена твар и всяко създание Го слави както може и разбира, без да казва на другите как да Го славят.

23 Цялата Вселена Го слави по безброй различни начини и всеки се радва, когато е различен и другите са различни, но всички сме във вечна хармония.

24 Човек - Истински, Нов Човек - се ражда вече на Новата

Земя и в Новото Небе! Неговото име е "Благо Съзвучие".
25 Широка е душата му, дълбок умът му, топло сърцето му
и мощен духът му, за да служи на всички създания Божии,
а не да ги използва, назидава и управлява.
26 Щастието му е щастие необикновено:
да бъде малък и невидим, напълно неизвестен -
27 Ъгъл обаче твърд, диамантен и остър, той става винаги,
когато някой иска да му наложи волята си
и да го накара да се поклони на лъжата.
28 Ь** (ер малък) **иска да бъде също – да мълчи в благоговение,
когато се е появило Живо Слово Божие; да става по-безгласен
от тишината и по-нисък от тревата, когато преминава човек
на Господа, за да не изпусне шанса да добие мекота на духа си
като него, мекота на душата си като него, мекота на ума си
като него и мекота на сърцето си като него - и така да излезе
завинаги от ада на остротите и твърдостите.
29 Юнско небе и дивна младост радва сърцето и душата му,
защото в Цялата Нова Вселена всички ходят както първите
хора в Рая и всеки обича и ближния си, и всички останали.
30 Ясен му е на Новия Човек планът на Бога да направи всички
равни на Себе Си, защото всяко същество и нещо с искра от
Бога е сам Бог в една от безбройните Си форми.
Да се разбират и се обменят без замисляне формите Йму -
това е смисълът на живота и изворът на безсмъртието.

НОВОПСАЛ-ОМ 146
(по славянски 145)

1 Алилуя! Изпълнявай Волята на Господа, душе наша,
а това значи буквално: изпълнявай Желанието на Обичта.
2 Ще изпълняваме желанията на Обичта,
за да бъдем вечно живи!
3 Няма да разчитаме на хора-насилници, на хора с голямо
самомнение, на студените хора, нито на уредилите се хора в
сегашния живот, нито на когото и да е, подобен на тях, който

няма искра Божия или росинка Божия, или няма дъх Божий
или зрънце или кристалче Божие.
4 Защото такива се връщат под земята, откъдето са дошли -
и в един миг изчезват всичките им щения,
притежания и постижения.
5 Блажен оня, зад когото седи истинският Бог –
а това е Любовта към всички и между всички; Мъдростта,
която се споделя даром с всички; Истината, която е различна
за всеки, но е в съзвучие с всички останали.
6 Такъв човек проявява свободно Обичта и Любовта, които
създават Небето и Земята - и Мировия Океан, и всичко,
което живее в него и в цялото Велико Мироздание.
7 Обичта към сродните души разпознава, приласкава, и е
постоянна и предана - тя нахранва гладните и напоява
жадните! Обичта развързва вързаните;
8 Обичта отваря очите на невежите; Обичта прави характера
мек и благороден, с добра обхода;
Обичта прави избор според Високия Идеал.
9 Обичта почита даже разномислещите и служи и на
неближния, когато има време; Обичта поддържа преди всички
Децата Божии и Майките Божии, които са ги заченали от Бога
чрез човек с искра Божия, но не са поискали да го обявяват,
нито да живеят постоянно с него, нито да разчитат на него –
за да рухне завинаги царството на Сатаната!
10 Обичта ще царува вечно на Новата Земя – във всичките
райски обители; Любовта ще богува божествено и в Новата
Вселена, където няма ръкотворни неща от умъртвена
материя и където всеки дарява всичко на всеки,
дори и самия себе си целия –
при това, запазвайки свободата си да прави това и за други.
Алилуя!

НОВОПСАЛ-ОМ 147
(по славянски146)

1 Хората с дух и душа проявяват Обичта на дело: дават
всичко, което имат, и правят всичко, което могат, за тези,

תהלים
PSALMS

които имат нужда. Те не са като подобията на хора, свикнали само да възхваляват Любовта и Доброто и само да им пеят песнопения, без да раздадат всичкото си имане, без да престанат да съдят и осъждат разномислещите. Човекът с душа знае, че хвалението е приятно и песнопението прилично в очите и ушите на Бога, само когато благоухаят – когато нямаме нищо свое и никого свой, а служим до самозабвение всекиму, при когото ни изпраща импулсът на Любовта или който идва при нас от порива на Обичта,
но без да ограничава свободата ни,
без и ние да ограничаваме неговата абсолютна свобода.
2 Обичта, Разпознаването на Сродните души и незабавният отклик и приласкаване; незабавното приставане, безграничната и самоотвержена преданост и нежното чувство, което никога не отпада - ето кое гради Новата Земя и всички Нови Земи и Небеса в просторите!
3 Тя събира в гнездото си заточеници и несретници, Тя изцелява съкрушените по сърце и превързва скърбите им, след като е положила балсам, но според това,
което е балсам за всеки поотделно;
4 Тя изброява числото на звездите и ги нарича всички по истинското им име, а не с имената, които са им дали случайни хора или враговете на Господа. Враговете на Господа също боравят със звезди и даже често ги посещават; враговете на Господа също поставят имена - но за да могат да превземат, да царуват и да продават.
5 Велик е Господ на живите и превъзходна е Любовта Йму и Обичта Йму; Разумът Йму е безпределен!
6 Господ укрепява кротките,
а студените и жестоките връща в пръстта.
7 Пейте Господу и благодарете Йму - пейте новопсалми и песни от сърце - каквито ви дойдат в момента, но нека песента и молитвите ви идват само от радост, само ако вчера и днес сте се трудили дръзновено, и даром и сте раздавали изобилно на всички плодовете на Любовта, Мъдростта и Истината;
и не само тях, но и целия себе си. Това го е имало навсякъде и

всякога - във всяко Слово и Дело Божие, - но нечестивите са го
преиначавали или унищожавали, а нечестивите по сърце не го
виждат, когато го има; или, и да го видят,
го тълкуват превратно.
8 Обичта е, която свети и грее от слънцето и която извиква
прелестни облаци и изпраща дъжд на земята! Тя възраства
тревата по планините и дава храна на всички твари –
и на гълъбовите пиленца, и на агънцата, и на пчелите.
9 Тя не се ползва от силата на коня, от вълната на овцата,
от млякото на кравата и от плътта на нашите братя
и сестри и от техните кости и кожи, когато те са влезли в
домашно или диво животно за известно време, преди да
отпътуват отново към звездите. Наистина, нашите рожби,
бащи, майки и любими често влизат замалко в животните,
след като си заминат, за да види Господ дали сме още
човекоядци. Обичта не се наслаждава на плътска сила
и състезания, нито на изкуствата на преизподнята, нито на
силните и дисхармонични звуци и крясъци, нито на вещите
и имотите, които притежавате, нито на името, което сте
добили посред нищожни множества, тачещи само адската
слава и безчестие.
10 Господ, тоест Обичта, има благоволение към тия, които я
проявяват, и към ония, които не разчитат на нейната милост,
а сами я раздават - без мяра и без замисляне.

НОВОПСАЛ-ОМ 147 слав.
(новославянски химн)
(номерация само по славянски)

1(12) Славѝ Господа, Нов народе на Господа –
проявявай Обичта, о Ново Човечество!
2(13) Защото Тя разтваря нашироко своите порти
и благославя чадата ти и чадата на всички други народи,
които славят Господа и Го разпознават.
3(14) Обичта е, която иска мир и въдворява мир, възраства
най-изрядната пшеница,

Псалтирь
Псалтирь
Псалтирь

4(15) Изпраща изблиците си по земята - и Словото ú тича
много бърже да прави добро.
5(16) Обичта дава даром винаги,
ту опазвайки белоснежната си чистота,
ту обличайки се в сажди, за да разтопи егоизма и сланата.
6(17) Обичта топи вековния лед на хиляди отломъци
в сърцата - и никакъв студ и мраз не може да ú устои!
7(18) Вечно изпраща Словото Си и ги разтопява;
прàви пролетника да духа и водите да текат;
8(19) Възвестява Вечно Течащото Слово Божие, молбите Си, и
предопределението на Новото Човечество.
9(20) Господ - Мировата Обич - не е давала това досега никога
на народите от старото човечество, защото те не са искали
да Го разпознаят и да Йму служат безкористно. Но сега го дава
на всички, които искат и могат да Го славят с душа, дух,
сърце, ум, разум и добри постъпки.

Обяснения: Чрез поредното число на новопсалмите, които са номерирани само по славянски (115, 147 и др.), както и чрез тяхното произнасяне, пеене и прилагане на дело в живота, славяните могат да си помагат и да помагат за идването на Шестата Култура на Земята. Както знаем, славяни в космоса са всички, които славят Бога. А чрез съответствието на числата с двойна номерация се хвърлят мостове между старото и новото човечество. Старозаветните и славяните могат да се обединяват магически най-силно и положително чрез първите 10 новопсалма и с №148, 149 и 150. В ръкописа има и такава бележка: "Да се аргументира защо славянската номерация на псалмите и новопсалмите от №10 до №147 е магически акт по формулата С = S - 1 (славянски пореден номер = старозаветен минус единица), което извежда славянството извън старозаветния, новозаветния, латинския и арийския егрегори и го поставя начело на VI-та раса."

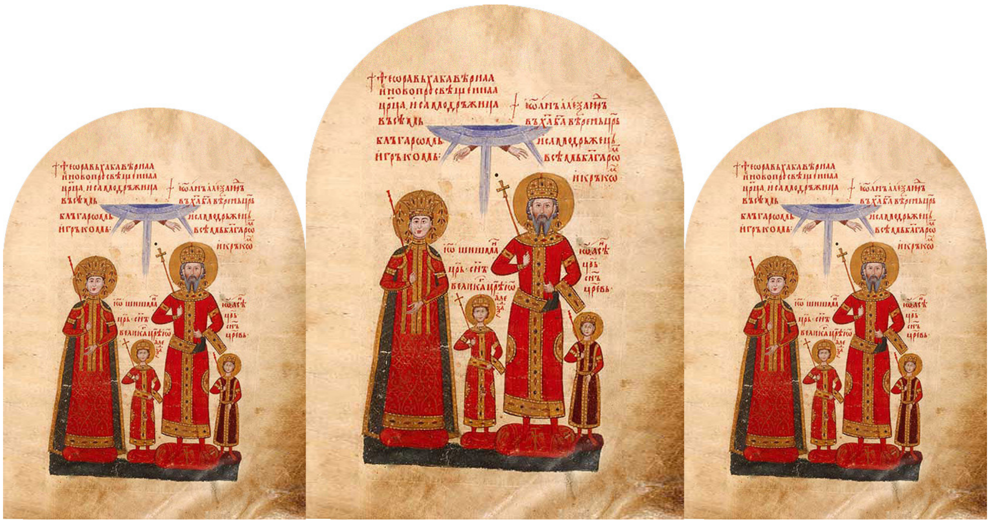

НОВОПСАЛ-ОМ 148[1]
(химн на земното човечество – нова Ода на Радостта)

1 Алилуя! Хвалете Обичта в небесата!
Хвалете я във височините!
2 Хвалете я, всички нейни ангели;
3 Хвалете я, Слънце и Луно, хвалете я,
всички светли и тъмни звезди;
4 Хвалете я и вие, всички небеса, и всички океани,
които са над небесата!
5 Нека всички хвалят делата на Обичта и нека ги умножават,
защото Тя ги моли и настоява, а те изпълняват –
и затова стават Създатели.
6 И утвърди ги Обичта завинаги в Новата Земя, защото
станаха нежни и мекосърдечни. Няма друга Мека на света,
освен нежността и мекотата! И утвърди ги Обичта, като
издаде постановление, което няма да премине довека.
7 Хвалете Господа на Земята, о вие, обитатели на моретата
от любов, и на всички бездни от обич безкрайна;
8 Ти, огън в сърцата, и ти, град от подаръци; ти, Чистота, по-
бяла от сняг, и ти, човече, който си вечно устремен да правиш
добро; Ти, бурни ветре на Истината,
който изпълняваш Словото,
9 И вие, планини от подвизи и милиарди хълми от нежност и
невинност; вие, братя и сестри на Дървото на вечния Живот,
и вие, Кедри на Всемирното Присъствие;
10 Вие, по-малки приятели на човека,
които тичате, лазите, пълзите и хвъркате;
11 И вие, юнаци над юнаците, които давате живота си
за човечеството; и вие, народи на Господа - прегърнете се,
милиарди! Вие, служители на народите и всички въдворители
на реда и правдата;
12 И вие, всички прекрасни и прелестни момичета и момчета;

---

[1] **Илюстрацията най-горе е от 1337г. – от Псалтира (Песнивеца) на българския цар Иван Александър (13I-1371). На следващата страница – български Псалтир отпреди 1866г., отпечатан в Будапеща.**

вие, мъдри възрастни, и вие, младенци, които сучете -
13 Хвалете всички, о, хвалете проявената Любов и Обич,
защото само те са смисълът на живота и самият живот,
от който се появяваме! Славата им се носи над земята и в небесата!
14 О, ти, всеразумна, вечна, безмерна, милостива и блага Любов на Бога, прославена в делата на всичките Йму истински светии
и на бащите и майките, които ги зачеват и раждат
без замисляне, създавайки по този начин Новия Космос и Новото Всемирно Човечество - хвала на Тебе, вечна хвала от душа и сърце, защото Ти преизпълваш сърца и мироздания!
Алилуя.

НОВОПСАЛ-ОМ 149
(химн на галактическото човечество)

1 Алилуя! Пейте на Господа нова песен -
новопсалми Йму пейте и сами си измисляйте славословия
и молитвени песни, защото оня, който измисля, е по-горен
от онзи, който чете или помни. Само един е по-горен от него - оня, който прилага песента на дело. Само неговото хваление е най-истинско в човечествата на светиите.
2 Нека се весели нашият звезден остров поради Създателя си;
нека се радва Новото му човечество и Новият Човек,
който стана Цар на себе си и доброволен слуга на другите!
3 Нека човеците хвалят делата на Обичта
с безкрайни игри и танци, с песни и неръкотворни арфи
и тимпани нека ú пеят и свирят хваления,
4 Защото Господ има особено благоволение към людете Си
и украсява кротките с хубост и младост велика.
5 Не само многознайници, гении и светии, но и по-горните от тях – учениците и възлюбените на Бога - ще тържествуват славно и ще се радват на присъствието на Господа
и в небесата, и в душите, и в леглата си.
6 Славословия към Любовта ще бъдат в устите им; и език, по-мек от памук и по-благ от медовина ще бъде оръжието им!

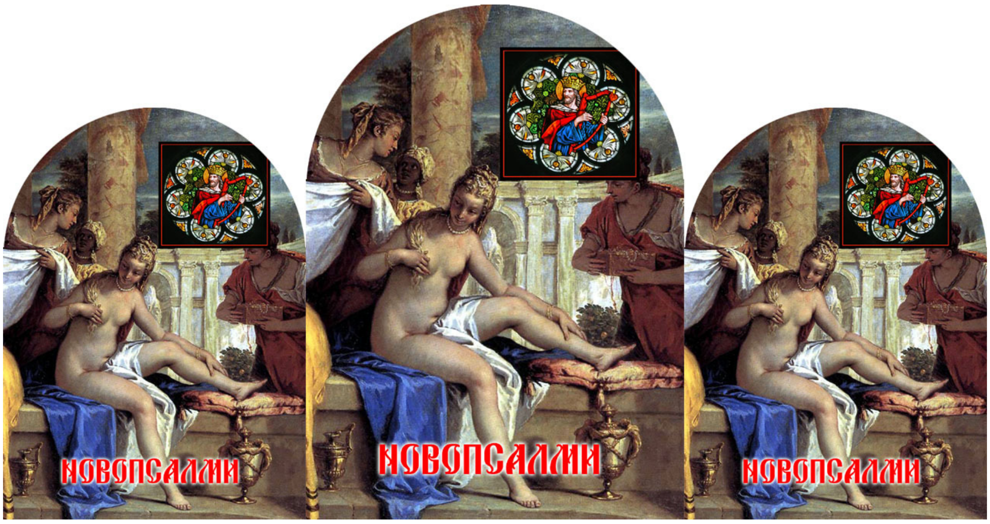

*7 И ще даряват те сърцето и благата си и самите себе си на
народите, и ще изпълняват на дело за племената приказното
сказание за Царството Божие;
8 И ще да паднат завинаги всички вериги от душите на
Човеците, и всички окови - от умовете и сърцата им;
9 И ще се излее над тях питието на безсмъртието от дивния
златен съсъд на Господа... Ето какво е щастието,
което се пада на всички светии на Обичта и Любовта
и на още по-горните от тях!
Алилуя!*

ЖИВОПСАЛ-ОМ 150
(химн на Всемирното Космично Човечество)

*1 Алилуя! Живейте за Бога, проявявайте Йго като Любов
към всички навсякъде и като обич към сродните души
в светилищата Йму! Летете по небесните простори,
създадени от възторга Йму!
2 Живейте с всичка сила и с всичките си свещени жажди
и пориви; живейте и раздавайте живот –
ето в какво е величието Йму.
3 Живейте, викайки от радост и щастие,
творете красота и добро, и обятия.
4 Вихрете се в дивни танци и космически хороводи,
чувайте всичките дивни звездни оркестри и хорове
и сами ги създавайте в душата си и огласяйте с тях вселената,
преливайки от безкрайна радост и щастие!
5 Живейте с високозвучни признания в обич и любов;
живейте с неспряни възклицания
и споделени обятия и огнения.
6 Нека всичко, що диша и обича, да хвали само така Господа -
бъдете отприщена и безкрайно нежна и пламенна
Любов и Обич без граници!*

Новопсалмите от 110 до 150 са дошли през 2003 г.; последният - на 18.XII.2003г., София. Новопалми 1I–150 са окончателно по-

дредени и редактирани до 22,44ч. на 6.III.2005г., София. Последно редактиране със съществени промени – средата на май 146 (2I0)г.

БЕЛЕЖКИ

1 (стр.100) - Символ на това, че Новата Ева е способна да разпознава сродните си души, да им се отдава без миг забавяне и замисляне (среброто) и да живее за всички (златото).

2 (стр.100) - Символ на ултравселената, която е синтез между Тот и Пралайа (Бог Отец и Мировата Душа, Слънцето и Луната - Сал-Мон; оттук и името Соломон). Когато я населят човеци, завършили еволюцията си, тя "побелява" - става хипервселена. Там обичта е проявена.

3 (стр.100) - Великият посветен Цар Давид, въпреки изпитанията и грешките си, провежда тук една истина, недостъпна за езическите вселени и тайни държави и до днес. Те моделират хора с 12 чакри, най-много с 49 или 144, докато Ватанското Царство на Бога е средище на Новия Адам и Новата Ева с "20 000 и хиляди по хиляди колесници" (чакри) - виж 17-и стих тук. Това се постига още в "Синай" и посветеният Мойсей е с такива тела и чакри, въпреки че е трябвало да си плати за престъпленията. Това е Третото посвещение, според пентаграмиката. То става именно на Ватанската планина (в българския превод на Библията - "Васанската").

4 (стр.100) - Според Учителя Беинса Дуно, хълмът на Изгрева в столицата на България започва постепенно да се издига от момента на явяването на Бога там – и един ден ще стане връх, по-висок от Хималайския първенец. Геолозите днес потвърждават извънредно бързото му издигане.

5 (стр.1I) - В тези стихове на Давид е скрита дълбока космична мистерия: опонентите на истинския Йехова (не на чудовището, което е заело името Му и управлява Земята) са се скрили на дъното на Космическия Океан (Татван) и отричат изявената и проявена любов и обич. Едва хората от осмата раса (сегашните кучета) ще могат да разберат ролята им и да ги повдигнат - б.п.

6 (стр.1I) - Една далечна визия на Давид за идването на Новата Култура. Божието шествие е движението за Нова Култура, почващо с певците, с родоначалник Орфей и орфизмът, колкото и древни да са корените му във времето. След тях идат "инструменталистите". През всички епохи, когато е идвал и идва, Мировият Учител е и певец, и инструменталист, и създава много певци и инструменталисти. Това са не само музиканти, но и съответни чакри, тела и йерархии, съответни посвещения. Певците събуждат чакрата на нежността и обходата в основата на шията, а инструменталистите - чакрата на мюонните йерархии в главата и пръстите на ръцете, в "плътското умствено тяло", концентрирано в космите, кожата и ноктите, в обвивките на клетките и органите и

твърдите им конструкции (архитектониката и границите на хипервселената). "Девиците с тъпанчетата", сред които вървят и свирят в Божието шествие инструменталистите, са йерархията на Новите Деви – същества, постигнали самодостатъчността и призвани да я разясняват на старите йерархии и най-вече на татваните божества, които спят на дъното на Абсолюта и само си мислят, че са съвършени. Новите Деви се проявяват най-чисто в момичетата между 14 и 21 години и се отличават с най-висок идеал и избор: с търсене и намиране на Съвършените първо вътре в себе си. Светилището, към което върви Божието шествие, е новото човешко сърце – целта и плодът на Шестата Култура.

7 (стр.1l) - Освен конкретния библейски Вениамин (името значи "син на най-любимата от жените"), новопсалмите тук визират и най-малкия син на старобългарския цар Симеон Велики (864-927) - княз Вениамин или Боян Магът - истинският вожд и създател на богомилството, родоначалник на Ренесанса и Просвещението и културата на съвременна Европа и целия свят.

8 (стр.1l) - "Юдовите първенци" са най-напредналите Посветени от Юдовото коляно, които побеждават насилието и войните чрез обмяна на ценности между народите. Доказват, че физическото (родовото) първородство не е гаранция за най-високо качество. От тяхното коляно са и Давид и Иисус, Който увенчава божествения юдаизъм с крилатата фраза и великия факт, че "последните ще бъдат първи". Това го доказва още младият Давид в борбата си с гиганта Голиат. Всички останали 10 племена се предават на Златния Телец и неговите стари богове. Но Юдовите потомци от божествен произход спазват истинската вяра (без вмешателствата на черната ложа в писанията и духовния живот). Пропадналите се отдават на храмово служение, производства и търговия, на придобивки, слава и власт в този свят и на експлоатация, докато съплеменниците им с искра Божия умеят да разпознават Словото Божие когато и да се появи и да спазват законите му. Затова Цар Давид ги вижда в авангарда на "Божественото шествие".

9 (стр.1l) - Завулоновите първенци от небесния род на Завулон са ония, които са готови да отдадат и душата си, монадата си за Бога (за Любовта). Затова те обитават постоянно Божествения свят, където и да се намират. Завулоновата област в Ханаанската земя е главното място и за дейността на Иисуса. Там са Назарет, Касе, Тивериада, Тавор. За завулонци и нефталимци още Исай ясно казва, че преди са ходели в мрак, но те първи ще видят великата светлина и тя ще ги озари. Пропадналите завулонци са добри воини и скотовъдци, а божествените са прекрасни градинари и земеделци и могат да се грижат съвършено за Божия храм (човешкото тяло).

10 (стр.1l) - Нефталимовите първенци са най-напредналите ду-ши по линия на божеството елен - "елен пуснат на свобода, който говори угодни думи". Угодните Богу думи на Нефталим и

космическия му народ са благите думи на пророците, ораторите и поетите и на всички добри хора въобще. Ето защо, този велик род има пряко отношение към създаването на Новопсалмите и епохата, която ще произтече от тях. Еленът и сърната са и прабългарски архетип и българският писател Георги Райчев ги е обезсмъртил като една тайна цивилизация в пиесата си "Еленово царство".

11 (стр.1l) - Това е "Новият Йерусалим", описан в осиянието от Елма "Колоните на Новия Йерусалим" -18.XI.121(1985)г. – 1.IV.122(1986)г.

12 (стр.1l) - "Животните в тръстиката" са непреклонните догматици и традиционалисти, които се удоволстват от нетърпимост към промени, с диво самомнение и канонични присъди. Но Платон е казал, че свирещата тръстика на Орфей може всичко.

13 (стр.1l) - Биковете и юнците в случая са хората с култ към плебейските удоволствия, масовата култура, разплода, и нарцисизма и егоизма на младостта ("йова́-говедо" - безгрижие и нисък идеал).

14 (стр.102) - Символ на минусите в персийските народи; в случая – ефимерната показност, суетата и тщеславието.

15 (стр.102) "Египет" са строителите на космичните цивилизации с предводител Хермес Трисмегист - пак Учителят.

16 (стр.102) - Етиопия - народите на Небесна Етиопия са пришълци от далечна вселена и имат специална мисия на Земята: да възстановяват божествения произход на човека. Затова посветеният Давид прозира, че те лесно ще прегърнат учението на истинския Бог.

17 (стр.102) - Според интегриона, даден от Елма, "небесата на небесата" са Божественият свят, балансиращ физическия и духовния и съществуващ от този баланс. Това е и "най-вътрешното" небе според Сведенборг, където хора, ангели и богове са голи.

18 (стр.102) - "Светилищата" са центрове на висшите тела, проектирани като чакри ("двери", "престоли" и "олтари", според Елма). Те произхождат от съответните центрове, светове и йерархии в Космическия Човек.

19 (стр.105) - В началото на осиянието "Цинтрил, урнол и холон" от 23.VIII.140(2004)г. Елма каза: "Цялото не върши две работи едновременно, а само една или всички. Ти беше оставил 69-и новопсалом незавършен, а аз присъствам плътно и в работата по новопсалмите. Сега, като го завършихме, бихме могли да поговорим по другите въпроси".

20 (стр.108) - Този псалом в оригинал е посветен от цар Давид на сина му Соломон, затова тук участват Слънцето и Луната - Sol-o-Moon - име, означаващо брак между духа и душата, между духа и материята, природата. Малцина могат да си представят колко

прав е бил великият Псалмопевец, когато е писал този псалом – не само за историческата роля на сина си, но и за неговите бъдещи въплъщения на земята, особено за сегашното - б.п.

21 (стр.108) - Още едно точно указание за сегашното прераждане на Соломон – "в неговите дни ще цъфти Съвършеният", т.е., физически на земята ще е сам Учителят - б.п.

22 (стр.118) - В оригинала е "между херувимите" - и с право, защото Псевдойехова, който е племенният бог-чудовище на юдеите и юдите без искра Божия, е един паднал херувим - затова е толкова кръвожаден, невменяем, жесток, ревнив и злобен и обича до лудост скотовъдството, жертвоприношенията, войните, търговията, пъклената вярност и отмъщенията.

23 (стр.118) - С кедрите тук се символизира Центърът на Пентаграма - светът на Учителите (Значи, Христовата Школа им е равностойна); морето, до което стига лозата, е символ на IV посвещение – възлизането в невидимите светове и сливането с Любовта, Бога; Ефрат (реката) е символ на времето и Вечността, също достояние на Христовата Школа - там се пътува и във времето, и във Вечността; лозата събаря и оградите между хората и обществата и е достъпна за всички йерархии. В оригиналния 80-и псалом Давид негодува срещу това, но тук е предадено положителното значение.

24 (стр.118) - Ако споменаванито на Сина Божий е оригинално в самия древен текст на този псалм, а не е късна, християнска редакция, то това е едно от уникалните доказателства за връзката между символа на лозата и Божия Син Христос. Сам Той казва, че е бил още преди Авраама. Ние знаем, че школата Му и Братството Му са вечни, но на Земята са я горили и секли и преследвали винаги. Христос е Самият Господ, но в новопсалмите често се нарича "Господ на милите", вместо "Господ на силите", понеже херувимите, силите и властите, както и началствата, са духовни, а не божествени йерархии и затова старозаветните много се респектират от тях; докато "милите" са синоним на същества от божествения свят, където няма "Господар" и "Владика", а има само Бог на Любовта – Благият Дух ("Милост искам, а не жертва").

25 (стр.119) - Този псалом и новопсалом съдържа много важни исторически и окултни символи и също изисква разяснение. Всяка дума тук има своето дълбоко основание и многопластово значение, затова класическите псалми трябва да се изучават наравно с новопсалмите. В бъдеще новопсалмите ще претърпят още по-точни редакции, защото в този вид заместването на много имена с някои добродетели и места не е проведено навсякъде. Не бива да се забравя, че всички думи и имена в Светото Писание имат своето точно идейно, кабалистично и магическо въздействие (в плюс и минус), затова заместването им в новопсалмите е за сметка на точността и силата им, но така се постига главната цел: да се отнеме катастрофалното кармично въздействие на дяволския пласт в егрегора на класическите псалми. Новопсалмите, в първия им вариант тук, не са точни, но извършват

успешно тази егрегорна трансформация, с общата си Новозаветна и Третозаветна насоченост. Когато се чете новопсалм, ясновидецът вижда как ангелът и божеството му са принудени да се сблъскат с хилядолетния демон - егрегора на неговия оригинал - и колко отчаяна е битката на последния с новопсалма; и как светлината на новопсалма изгонва адското от стария архетип завинаги. В бъдеще споменатият празник ще е не на пълнолуние, а на новолуние; и то не само по лунни, но и по слънчеви цикли. Впрочем, това вече е направено, но трябва да се измени и в текстовете. Наистина, юдеите успяха да изкарат човечеството от политеизма и да го насочат към монотеизма, но Иисус посочи къде са се отклонили и направи корекция. Днес Той работи на още по-високо ниво.

26(стр.126) - Три вида чакри, явяващи се в представителите на Новото Небе и Новата Земя, защото разпознават истинското Слово Божие и живеят според Тройния Ритъм само с хора с монада.

27 (стр.127) - "Тавор" в оригиналния псалм.

28 (стр.127) - "Ермон" в оригиналния псалм.

29 (стр.127) - Единаторите - чистите проводници на Словото Божие, независимо че не са съвършени като Учителите.

30 (стр.151) - Да се провери правило ли е в някои издания на псалмите да липсва цифрата 1 от първия стих. Това ще доведе до определени изводи (в плюс или минус) - т.е. Бог присъства ли там; и до решението как ще е в Новопсалмите. Без цифрата 1 действа Абсолютният, а с нея – Отец.

31 (стр.153) - Изход 32:27-29

32 (стр.154) - Нейго", "Йму" - нови български местоимения, съчетание от "Нея" или и с "Него", защото Бог е Жена и Мъж – б.п.

33 (стр.156) - В бъдеще трябва да има нови местоимения за Бога, който е андрогин: Тяй, Нейго, Нейму, Йму и др.

34 (стр.161) - Тези думи могат да допълват или заменят свободно с подобни свещени думи на който и да е език, за да не бъдат народите подвластни само на юдейския и индийския егрегор.

35 (стр.161) - Тази смяна на местоименията за Бога при друго издание да се проведе във всички новопсалми – б.п.

36 (стр.165) - която = която+който

37 (стр.165) - приелал = приела+приел

38 (стр.185) - Оттук вече няма да се следва номерацията на оригиналния псалм – б.п.

008
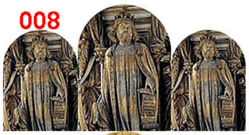
Цар Давид
Klaus Sluter (1340-1405)
Puits de Moise (1395-1403)
Chartereuse de Champmol
Dijon, France

009
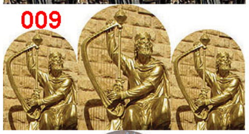
Цар Давид
Александр Дёмин
King David Statue (2008)
Mount Sion. Jerusalem

010
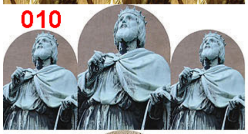
Цар Давид
F.A.Jerichau
Statue of King David (1860)
Copenhagen, Denmark

011
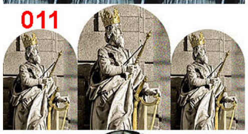
Цар Давид
Statue of King David
Monasterio de San Lorenzo el Real, El Escorial - Comunidad de Madrid - España

012 005
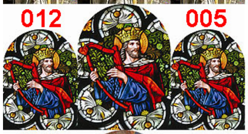
Цар Давид
Window in Gesu Church
of Milwaukee
Wisconsin

013
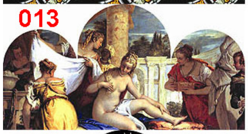
Вирсавия се къпе
Sebastiano Ricci
(1659-1734)
Bathseba im Bade(1724)
Gemäldegalerie, Berlin

014
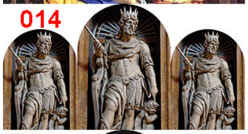
Цар Давид
Nicolas Cordier (1565-1612)
Statua del re Davide
Capella Borghese della Basilica di Santa Maria Maggiore, Roma

015 006
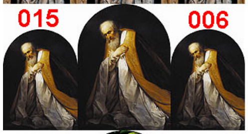
Цар Давид се моли
Pieter de Grebber (1600-1662)
King David in Prayer (1635-40)
Museum Catharijneconvent,
Utrecht, Netherlands

016
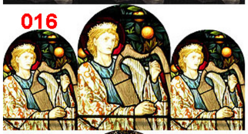
Давид
Edward Burne-Jones
1833-1898
David
Waterford, Hertfordshire

017
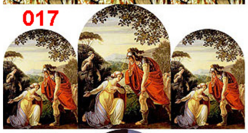
Давид и Авигея
Joseph Schonmann
1799 - 1879
David and Abigail

018
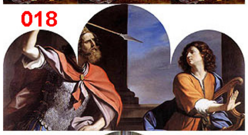
Саул напада Давид
Guercino (1591–1666)
Saul Attacking David (1646)
Galleria Nazionale d'Arte Antica
Rome

019
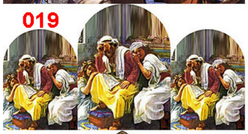
Семейството на Давид скърби за смъртта на Авесалом
King David's family mourning over the death of Absalom

024
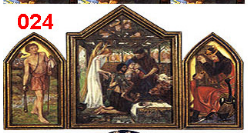
Семето на Давид
Dante Gabriel Rossetti
1828–1882
The Seed of David (1858-64)
Llandaff Cathedral, Cardiff

025
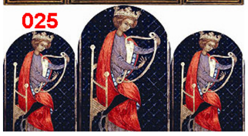
Цар Давид свири
King David plays
Cover illustration
Radu Barbulescu Editions

026
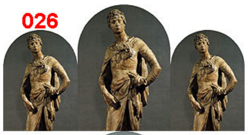
Давид (мрамор)
Donatello (1386-1466)
David in marble (1408-1409)
Museo Nazionale del
Bargello, Florence

027
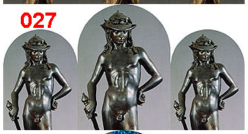
Давид (бронз)
Donatello (1386-1466)
David in bronze (1430)
Museo Nazionale del
Bargello, Florence

028
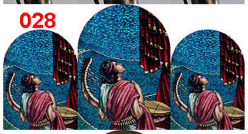
Давид (мозайка)
David (mosaic)
Mount Sinai Memorial Park Cemetery - Hollywood Hills between Burbank and Griffith Park

029
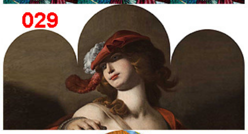
Давид
Giovanni Battista Spinelli (1630-1660)
(детайл)

030
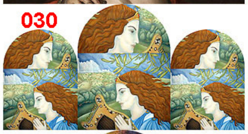
Цар Давид в младостта си
Jeniffer Stapher-Thomas
King David in his youth

031
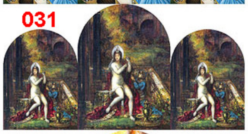
Вирсавия
Gustave Moreau
1826-1898
Bathsheba (1885 - 1886)
Louvre, Paris

032
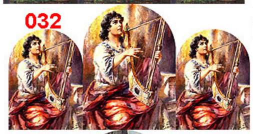
Цар Давид
King David
St.James United Methodist Church
Creenville, NC
(взето от този нейния сайт)

033
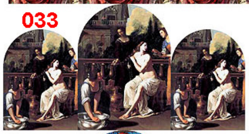
Давид и Вирсавия
Artemisia Gentileschi
1593–1656
David and Bathsheba (1640)
Museum of Art, Columbus, Ohio

034
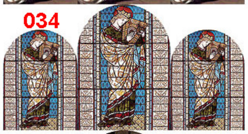
Цар Давид
William de Morgan
(1839-1917)
King David (1875)

035
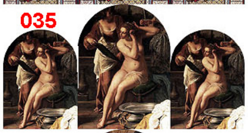
Вирсавия се къпе
Artemisia Gentileschi
1593–1656
Bathing Bathsheba (1650)
Neues Palais, Potzdam

036
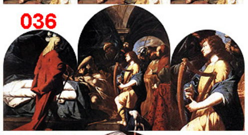
Давид облекчава страданието на Саул с арфата си
Giovanni Battista Spinelli (1630-1660)
David Soothing Saul's Anguish with His Harp

037
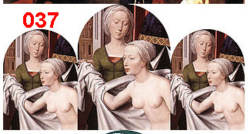
Вирсавия
Hans Memling
1430-1494
Bathsheba (1485)
Staatsgalerie, Stuttgart

038
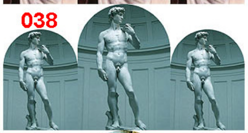
Давид
Michelangelo
1475 –1564
David (1501)
Accademia di Belle Arti
Florence

039
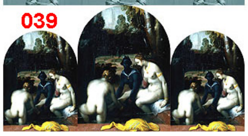
Вирсавия се къпе
Cornelis Cornelisz van Haarlem (1562-1638)
Bathsheba at her bath (1594)
Rijksmuseum, Amsterdam

040
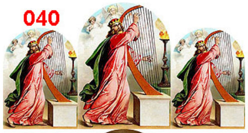
Цар Давид
King David of Israel
Bible Pictures
Internet

041
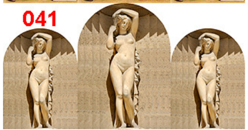
Вирсавия
Eugene Oudine(1810-1887)
Bethsabée (1859)
Façade Nord de la cour Carrée
du palais du Louvre

042
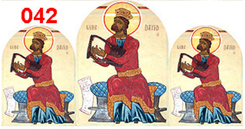
Цар Давид
Zara Altair
King David

043
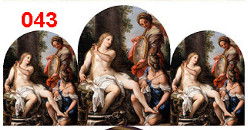
Вирсавия се къпе
Carlo Maratta
1625–1713
Bathsheba at the Bath
Private collection

044
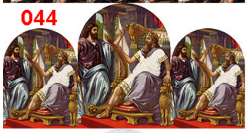
Цар Давид се учи да отстъпва
King David learning
to give up his own way
Internet

045
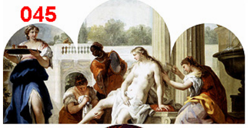
Вирсавия се къпе
Sebastiano Ricci
(1659-1734)
Bathsheba at the Bath (1720)
Museum of Fine Arts, Budapest

046
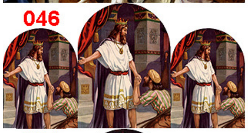
Давид проявява милост към сакат човек
David's kindness to a lame man
Internet

047
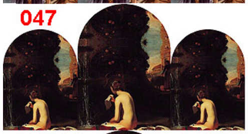
Вирсавия
Cornelis Bisschop
(1630-1674)
Bathsheba (1660)

048
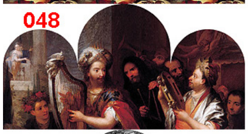
Цар Давид свири на цитрата си
Andrea Celesti (1637-1712)
King David Playing the Zither
(1700) Private collection

049
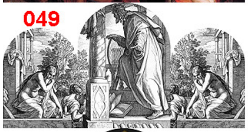
Давид и Вирсавия
Julius Schnorr
Von Karolsfeld
1794-1872

050
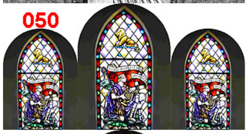
Цар Давид
King David
Church of the Lighted Window
La Canada Flintridge,
California

051
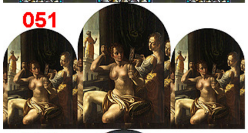
Давид и Вирсавия
Anonim
David and Bathsheba
Florence,17th century

052
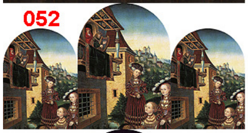
Давид и Вирсавия
Wolfgang Krodel
(1500-1561)
David und Bathseba (1528)
Kunsthistorisches Museum
Gemäldegalerie, Wien

053
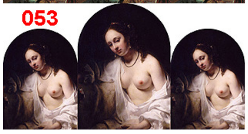
Вирсавия
Willem Drost
1633-1659
Bathsheba (1654)
Louvre, Paris

054
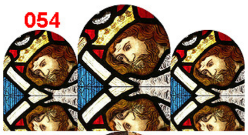
Цар Давид
William Morris
1834-1896
King David
St Martin on the Hill
Scarborough

055
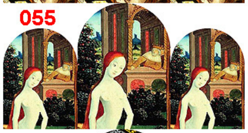
Давид и Вирсавия
Миниатюра
15 век
Франция

056
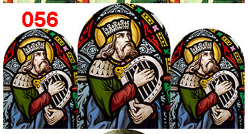
Цар Давид
King David
detail of victorian stained
glass church window
Fringford, UK

057
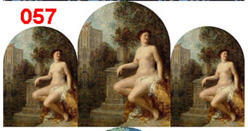
Давид и Вирсавия
Henri Fanten Latur
1836-1904
David et Bethsabée (1904)

058
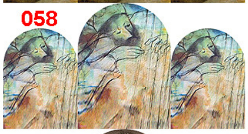
Цар Давид
Yoram Raanan
King David (2002-03)

059
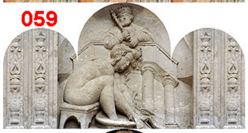
Давид и Вирсавия
Meissen Castle
Albrechtsburg

060
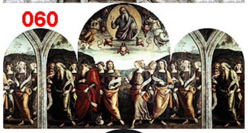
Всемогъщият с пророците и сибилите
Pietro Perugino
1446–1524
Il Onnipotente con i profeti e
sybils - Collegio del Cambio

061
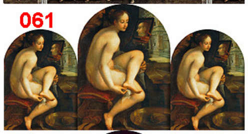
Вирсавия се къпе
Тя е четвъртата библейска жена, спомената от евангелиста Матей като прародителка на Христос.

062
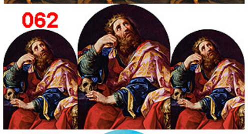
Цар Давид
Giovanni Andrea
Sirani (1610–1670)

063
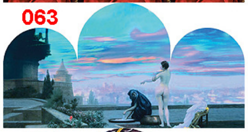
Вирсавия
Jean-Léon Gérôme
(1824–1904)
Batsheba(1889)
Private collection

064
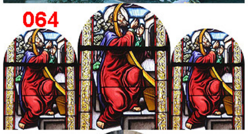
Цар Давид
Parroquia de San Jose
de Jatibonico,Cuba

065
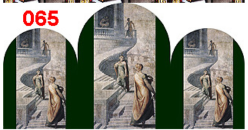
Вирсавия отива при цар Давид
Cecchino del Salvati
(1510-1563) Bathsheba Goes
to King David (1552-54)
Palazzo Sacchetti, Rome

066
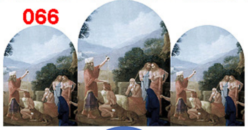
Помазването на Давид
Richard Serrin(1928)
Annointing of David

067
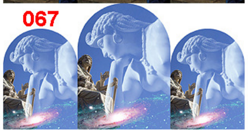
Вирсавия, дълбоко замислена след писмото на Давид
(колаж със скулптури)

068
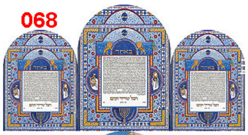
Цар Давид и Ребека
Naomi Teplow
King David and Rebecca

069
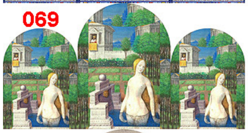
Вирсавия се къпе
Jean Bourdichon
(1457-1521)
Bathsheba Bathing (1498/9)
J.Paul Getty Museum

070
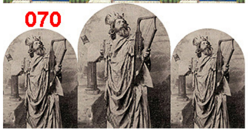
Цар Давид
Актьор в ролята на Давид
Публикувано в сайта на
Oberammergau Passion Play

071
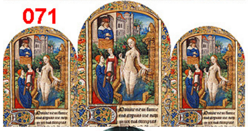
Давид съзерцава Вирсавия
Френска миниатюра (1490)

072
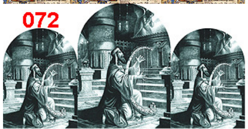
Цар Давид
Wilhelm Ebbinghaus

073
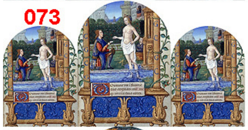
Вирсавия приема писмото на Давид
Френска миниатюра (1490)

074
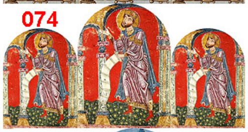
Цар Давид
Грузински псалтир
от XIII-XV в.

075
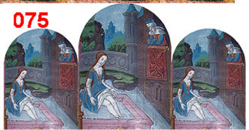
Цар Давид гледа Вирсавия
Pierpont Book of Hours

076
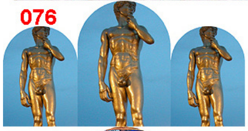
Давид
Statue of David
Queensland Hotel
Davao City
Philippines

077
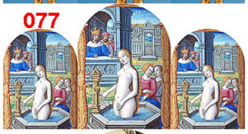
Давид и Вирсавия
Френска миниатюра
от XV век
Pierpont Book of Hours

078
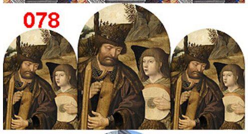
Цар Давид
Anonyme
Paris XVI e siecle
Musee national du Moyen-Age
Paris

079
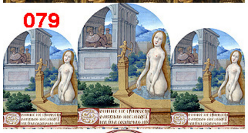
Цар Давид гледа Вирсавия
Pierpont Book of Hours
XV век

080
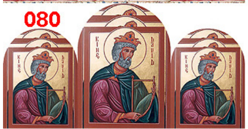
Цар Давид
Arlene Tilghman

081
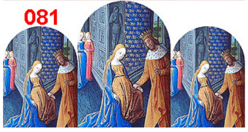
Вирсавия и Давид
Pierpont Book of Hours
XV век

082
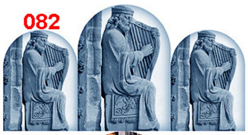
Цар Давид
Jean-Baptiste Plantar
1790-1879

083
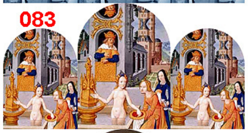
Давид
и Вирсавия
Le roi David et Bethsabee
XVe siecle

084
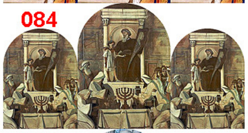
Цар Давид
Илья Армановский

085
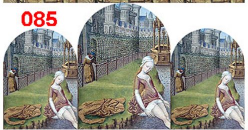
Давид зърва Вирсавия за пръв път
Pierpont Morgan Bible of
Louis IX, the Book of Kings

086
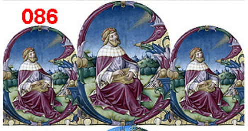
Цар Давид
Миниатюра от XV век
Anonyme, Pavie, Vers 1500,
Chantilly, musée Condé

087
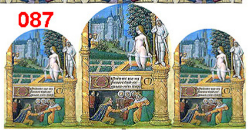
Цар Давид гледа Вирсавия

088
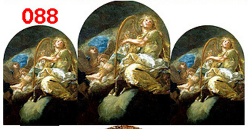
Цар Давид свири на арфата си
Giacomo del Po
1654–1726
King David Playing the Harp
Private collection

089
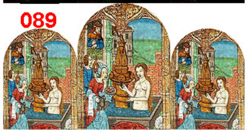
Давид и Вирсавия
Book Of Hours
David And Bathsheba
Paris 1500

090
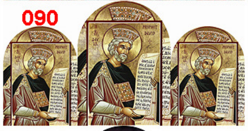
Цар Давид
Orthodox icon

091
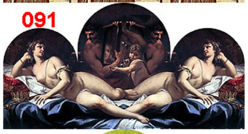
Вирсавия
Giovanni Antonio
Pellegrini (1675-1741)
Betsabe

092
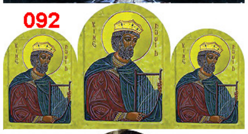
Цар Давид
Judith Kaestner
King David
Oconomowoc
Wisconsin

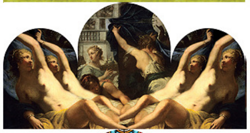
Вирсавия се къпе
Pietro Liberi (1605-1687)
Betsabea al bagno (1655-70)
Kassel
Staatliche Kunstsammlungen

094
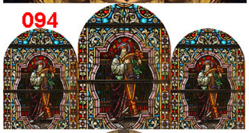
Псалмопевецът Цар Давид
St.Margaret of Scotland
Chicago school

095
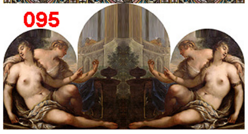
Вирсавия
Pietro Liberi (1605-1687)
Betsabea
Museum of Fine Arts
Republica Moldova

096
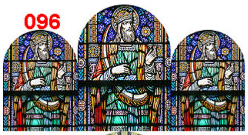

Цар Давид
Cathedral of Christ the King
in Superior, WI

097
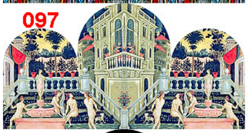

Давид гледа как Вирсавия се къпе
Theodoros Pulakis
David Watching Bathsheba
Bathing(1650)
Venice, Museo Correr

098
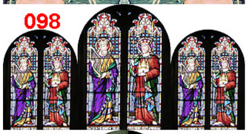

Цар Давид и Цар Соломон
Peterborough Cathedral, UK
KIng David and King Solomon
(1863)

099
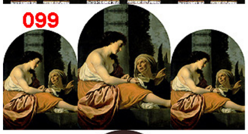

Вирсавия се занимава с тоалета си
Jan Gerritsz van Bronckhorst (1603-1661)
Bathsheba at Her Toilet
Palazzo Barberini, Rome

100
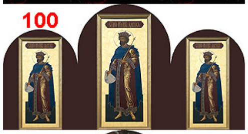

Цар и пророк Давид
Храм Пресв.Троицы,
Хотеичи, Моск. р-н

101
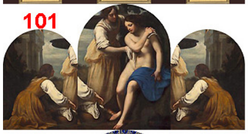

Вирсавия я къпят две прислужнички
Felice Ficherelli
1605–1660
Bathsheba at her bath
with two attendants

102
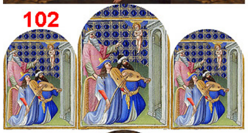

Давид предвижда идването на Христос
Les Très Riches Heures
du Duc de Berry
XV c. France

103
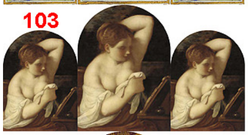

Вирсавия в банята
Cerchia di Alessandro Varotari (1588-1648)
Betsabea al bagno
Musei Civici di Padova

104
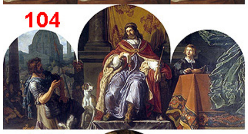

Давид дава писмо на Урия до Йоав
Pieter Lastman(1583-1633)
David gives Uriah a Letter
for Joab, Private collection

105
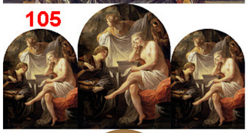

Вирсавия се къпе
Friedrich Heinrich Füger
1751–1818
Bathsheba at the Bath
Museum of Fine Arts, Budapest

106
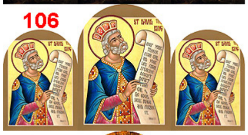

Молитвена картичка със св.Давид
Matthew D. Garrett
Saint David Prayer Card
Zazzle custom postcards

107
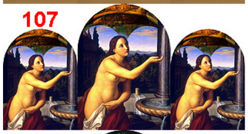

Вирсавия се къпе
Julius Schnorr von Carolsfeld (1794-1874)
Bathseba im bade (1820/25)
Leihgabe der Akademie
der Künste

108
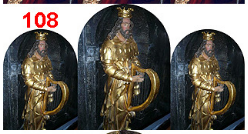

Пророкът и псалмопевецът св. цар Давид
Boletus Mushroom Soup
Fit for a King, Poland

109
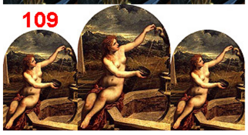

Вирсавия
Paris Bordone(1500 - 1571)
Bathsheba (1552)
Hamburger Kunsthalle
Hamburg

110
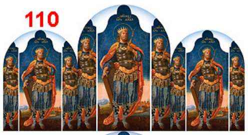

Цар Давид
Руска икона
Иконостас в катедрала
Св.Петър и Павел
Петербург

111
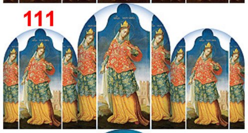

Вирсавия
Руска икона
Иконостас в катедрала
Св.Петър и Павел
Петербург

112
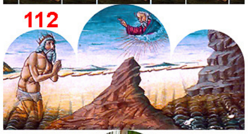

Цар Давид се моли във водата
Folio 16v
King David praying in the
waters, 1478

113
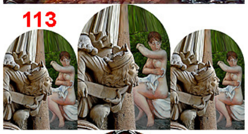

Цар Давид гледа Вирсавия
Barbara Eggermann
David gazing Bathsheba

114
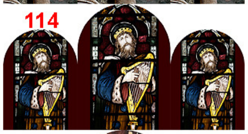

Цар Давид
St Edmund's Dolton
Devon - 'The Music Window'
stained glass

115
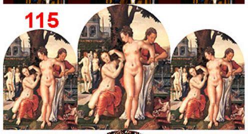

Вирсавия
Anonyme
Sudniederlandischer Meister
Bathseba (1560-70)

116
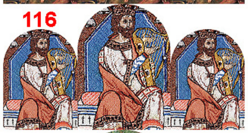

Цар Давид свири на арфата си
Миниатюра

117
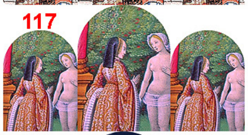

Вирсавия
Bathsheba
Средновековна миниатюра

118
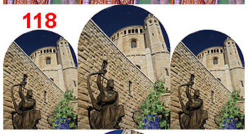

Цар Давид
Александр Дёмин
Подарък на Израел от
Русия за 2 милиона долара
При гробницата на Давид
Йерусалим, 7.10.2008

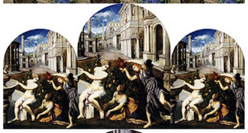

Вирсавия се къпе
Paris Bordone
1500-1571
Batsheba bathing(1549)
Wallraf Richartz Museum
Cologne

120

Цар Давид
Wolfgang Sauber
Toblach - Pfarrkirche
Hochaltar (1803)
König David und Zacharias

121
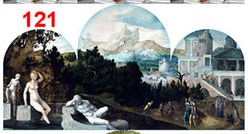

Пейзаж с Вирсавия
Jan van Scorel
1495 – 1562
Land van Bathseba (1545)
Rijksmuseum, Amsterdam

122
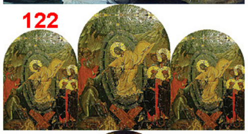

Архангел Михаил подава ръка на Цар Давид
Охридска икона

123
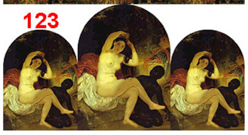

Вирсавия (1832)
Брюллов, Карл Павлович (1799-1852)
Третьяковская Галерея
Москва

124
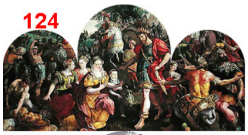
Давид и Авигея или Александър и семейството на Дарий
Maarten de Vos (1532-1603)
David dnd Abigail or Alexander and the family of Darius
Musee des Beaux-Arts, Rouen

125

Цар Давид
Adamo Tadolini (1788-1868)
King David
Colonna dell'Immacolata
Rome

126
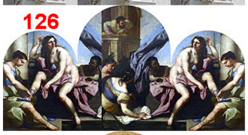
Тоалетът на Вирсавия
Luca Giordano
1634 – 1705
The Toilet of Bathsheba (1864)

127
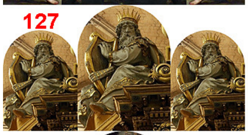
Цар Давид
Chapelle Notre-Dame du Puy
Amiens

128
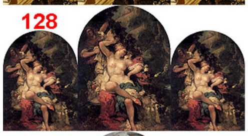
Вирсавия
Narcisse Diaz de la Peña
1807 – 1876
Bathsheba (1845)

129

Цар Давид
с арфата си

130
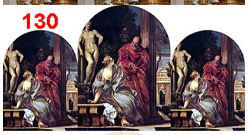
Вирсавия се занимава с тоалета си
Paolo Veronese (1528-1588)
Bathsheba at her Toilet (1575)
Musée des Beaux-Arts
Lyon, France

131
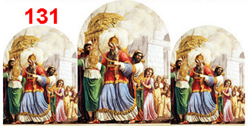
Цар Давид
Luigi Ademollo (1764-1849)
King Ddvid carrying the Ark of the Covenant in procession through Jerusalem

132
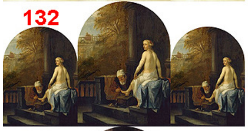
Вирсавия се къпе, на заден план цар Давид я гледа от покрива
Francois Verwilt (1618-1691)
Bathseba im Bade, im Hintergrund König David auf dem Dach

133
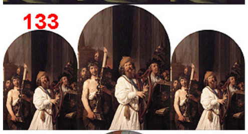
Цар Давид свири на арфата си
Jan de Bray (1627-1697)
David Playing the Harp (1670)
Private collection

134
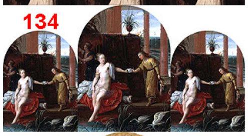
Вирсавия
Frans Francken I
1581-1642

135
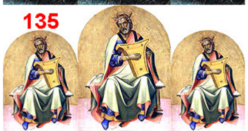
Цар Давид
Lorenzo Monaco
1365 - 1426
David (1408 – 1410)
Metropolitan Museum of Art

136
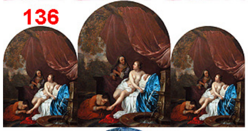
Вирсавия в банята
Jacob van Loo
1614-1670
Bethsabee an bain (1650)
Musee du Louvre
Paris

137
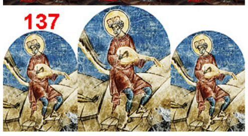
Цар Давид
Детайл от стенопис
в румънска църква

138
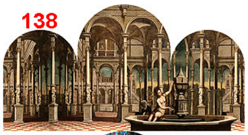
Давид и Вирсавия
Paris Bordone (1500-1571)
David and Bathsheba
Walters Art Museum
Baltimore

139
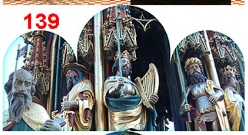
Цар Давид в композицията "Хубавия фонтан"
Schöne Brunnen
in Nuremberg (1385-1396)

140
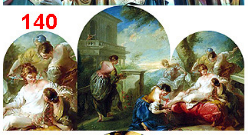
Давид и Вирсавия
Carle Vanloo (1705-1765)
David et Bethsabee

141
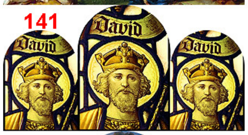

Стъклопис - боговдъхновеният псалмопевец и пророк цар Давид

142
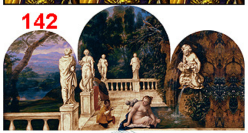
Вирсавия се къпе
картината е приписвана на
Hendrik van Balen
1575-1632

143
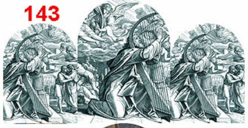
Цар Давид свири на арфата си

144
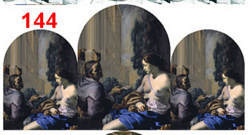
Давид и Вирсавия
Bernardino Mei
(1612 - 1676)
Davide e Betsabea

145
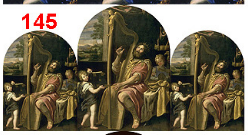
Цар Давид свири на арфата си
Domenico Zampieri, dit Le Dominiquin
(1581 - 1641)

146
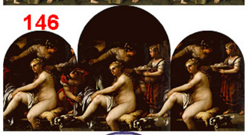
Вирсавия се къпе
Luca Giordano
1634-1705

147
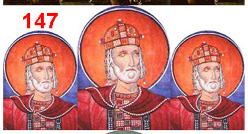
Цар Давид
много скръбен

148
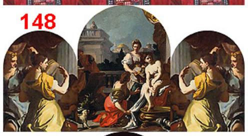
Къпането на Вирсавия
Francesco Solimena
1657-1747
Bathsheba at Her Bath (1725)
Liechtenstein Mus., Vienna

149
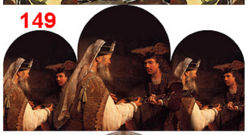
Ахимелех дава на Давид сабята на Голиат
Aert de Gelder (1645-1727)
Ahimelech Giving the Sword of Goliath to David (1680)
J.Paul Getty Museum
Los Angeles

150
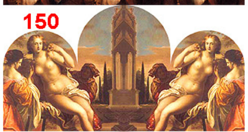
Къпането на Вирсавия
Antonio Triva (1626-1669)
Betsabea al bagno

151

Цар Давид
Marktkirche
Wiesbaden

152
Вирсавия се къпе
Cornelis Matsys
(1510 - 1560)
Bathsheba at the bath (1549)

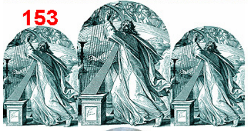
153
Цар Давид
Julius Schnorr von Carolsfeld (1794–1872)
King David (1883)

154
Вирсавия се къпе
Artemisia Gentileschi
1593–1656
Bathing Bathsheba
Galleria Palatina, Firenze
(новооткрит вариант)

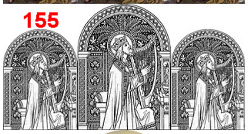
155
Цар Давид свири на арфата си

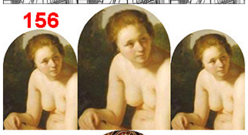
156
Вирсавия се къпе
Govaert Flinck
(1615 - 1660)
Bathing Bathsheba (detail)
State Art Museum, Tula

157
Цар Давид
Gustave Moreau
1826-1898
King David (1878) - detail

158
Вирсавия се къпе с децата си
William Blake (1757-1827)

159
Давид, извлечен из големи води (илюстр.към псалом18)
William Blake (1757-1827)
David Delivered Out of Many Waters (1815),Tate Collection, Millbank,London

160
Тоалетът на Вирсавия
Luca Giordano(1634–1705)
The Toilet of Bathsheba (1705)
National Gallery, London

161
Давид се моли усърдно
James J. Tissot
1836-1902

162
Вирсавия в банята
Scuola italiana del XVII sec.
Betsabea al bagno

163
Цар Давид коленичи пред Бога
Bible of Matthias Corvinus
1490

164
Тоалетът на Вирсавия
Jacopo Zucchi
(1541-1596)
The Toilet of Bathsheba (1573)
Galleria Nazionale d'Arte Antica, Rome

165
Тържеството на великия пророк и псалмопевец цар Давид

166
Вирсавия
Cornelis Corneliszoon van Haarlem (1562-1638)
Bathsheba (1594)
Staatliche Museen, Berlin

167
Цар Давид
Из иконостаса церкви Чудо в Хонех Чудова мон. Моск. Кремля, 17 век

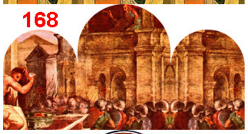
168
Давид и Вирсавия
Raffaello Sanzio
1483-1520
David et Bethsabée (1518)
Loggia de Raphaël
Palais du Vatican

169
Псалмопевецът Цар Давид

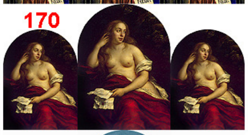
170
Вирсавия с писмото на Давид
Govaert Flinck
(1615 - 1660)
Bathsheba with King David's Letter(1659), Hermitage Museum, St. Petersburg

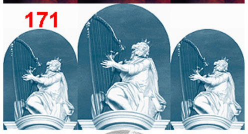
171
Цар Давид свири на арфата си

172
Цар Давид гледа Вирсавия как се къпе

173
Цар Давид
Münster Bad Doberan
Deutschland

174
Вирсавия след къпане
Jan Steen (1665-1670)
Bathsheba after the Bath
1665-70
Getty museum, Los Angeles

175
Цар Давид
Johann Baptist Moroder-Lusenberg
1846-1939, Parish church of St. Ulrich in Gröden - Ortisei
Sculpture in wood (1910)

176
Вирсавия се къпе
Gerard Hoet (1648-1733)
Bathsheba Bathing Herself
(1728)

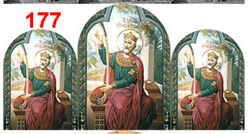
177
Цар Давид пее и свири

178
Давид гледа къпещата се Вирсавия
Virgil Solis (1540-1550)
National gallery of art
Washington

179
Цар Давид
Pedro Berruguete
1450–1504
Rey David
Iglesia de Santa Eulalia de Paredes de Nava.

180
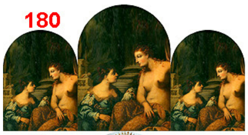
Давид гледа Вирсавия от терасата
Francesco Ruschi
1610-1661
Картината е от 1643-1656

181
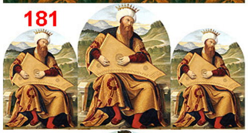
Цар давид пее псалми
Girolamo da Santacroce
1480-1556

182
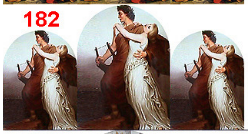
Давид и Вирсавия или Орфей и Евридика

183

Цар Давид
Basilica of the Fourteen Holy Helpers, Bad Staffelstein
near Bamberg
Bavaria, Germany

184
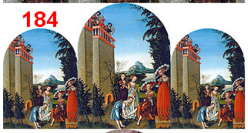
Давид и Вирсавия
Lucas Cranach der Ältere (1472–1553)
David and Bathsheba (1534)
Продадена напоследък за 7.3 милиона долара

185
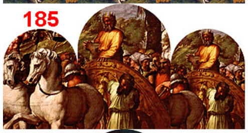
Триумфът на Давид
Raffaello Sanzio
1483-1520
The Triumph of David
Loggia de Raphaël
Palais du Vatican

186
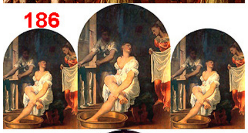
Вирсавия се къпе
Domenico Brusasorci
1515-1567
Bathseba Bathing (1550)
Uffitzi & Pitti Museum

187
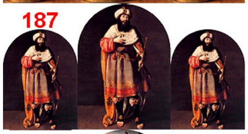
Цар Давид
Ignacio de Ries
1612-1661
El rey David (1653)
Catedral de Segovia

188
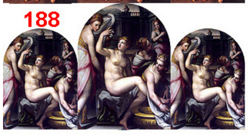
Вирсавия се къпе
Giovanni Battista Naldini
(1537-1591)
Betsabea al bagno(1570)
The Hermitage, St. Petersburg

189
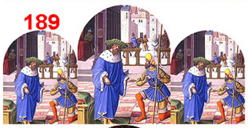
Давид и Урия
Илюстрована библия на Хенри VIII

190
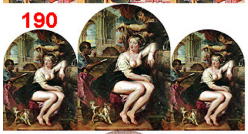
Вирсавия
Peter Paul Rubens
1577–1640
Bathsheba at the Fountain(1635)
Alte Meister Gallerie, Dresden

191
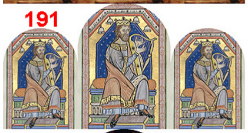
Цар Давид свири
Westminster Psalter
England, c.1200

192
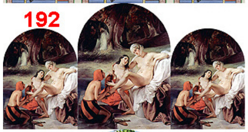
Вирсавия се къпе
Francesco Hayez
1791-1882
Bathsheba at her bath (1834)

193
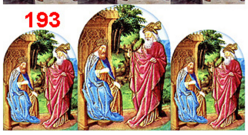
Цар Давид и пророк Натан
Les Très Riches Heures du Duc de Berry, folio 65v

194
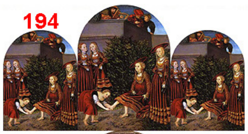
Давид и Вирсавия
Lucas Cranach the Elder
1472-1553
David and Bathsheba (1526)
Staatliche Museen zu Berlin
Gemaldegalerie, Berlin

195
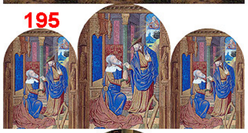
Пророк Натан мъмри цар Давид
Pierpont Morgan Bible of Louis IX, the Book of Kings

196
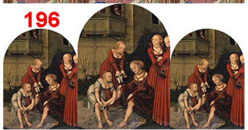
Давид и Вирсавия
Lucas Cranach The Younger
1515-1586
David and Bathsheba (1537)

197
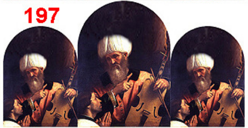
Цар Давид
Moretto da Brescia
1498 - 1554
King David
The Southesk Collection

198
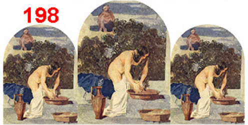
Цар Давид гледа Вирсавия
Александр Иванов
1806-1858

199
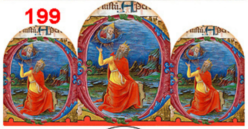
Цар Давид
Средновековен манускрипт с инициали

200
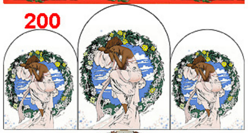
Вирсавия
Alfons Mucha
1860-1939
Bathsheba

201
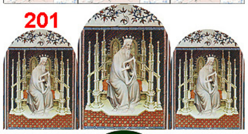
Цар Давид свири на арфата си
Andre Beauneveu
1330-1400

202
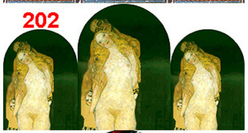
Адам и Ева (използвана от илюстраторите и за Цар Давид и Вирсавия)
Gustave Klimt
1862-1918

203
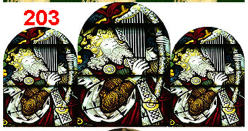
Цар Давид
King David
Winchester Cathedral UK

204
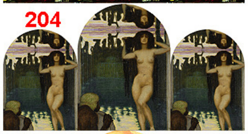
Вирсавия
Franz Von Stuck
1863-1928
Betsabea

205
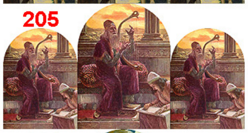
Давид пее
James Jacques Joseph Tissot
1836-1902
David singing
(1896-1900)

206
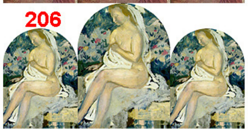
Вирсавия на син фон
Maurice Denis
1870-1943
Betsabea con fondo blu,1899

207
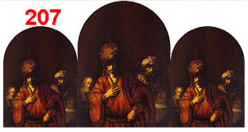
Давид и Урия
Rembrandt Harmenszoon van Rijn
1606-1669
David and Uriah (1665)
The Hermitage, St.Petersburg

208
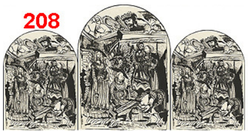
Давид
и Вирсавия
Pablo Picasso
1881-1973

209
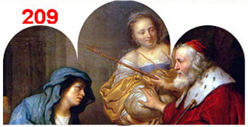
Вирсавия моли Давид тронът
да бъде наследен от сина им
Соломон
Govert Flinck
1615 – 1660
Bathsheba makes an appeal
to David (1651)

210
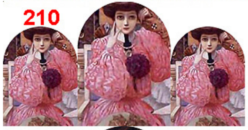
Вирсавия
Gustav-Adolf Mossa
1883-1971
David and Bathsheba (1906)
(detail)

211
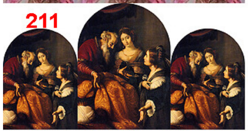
Вирсавия измолва
короната на Давид
за Соломон
Bernardo Strozzi
(1581-1644)
Bathseba for David(1630)

212
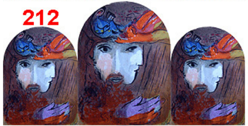
Давид и Вирсавия
Marc Chagall
1887-1985
David and Bathsheba (1956)

213
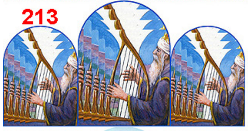
Цар Давид
свири на арфата си

214
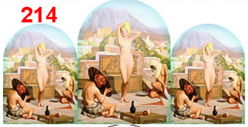
Вирсавия
Robert Hale Ives
Gammell (1893-1981)
Bathsheba (1931)

215
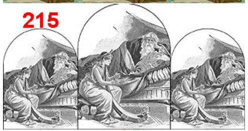
Девойка услажда
старостта на
цар Давид
не само в леглото.

216
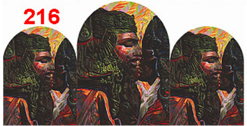
Давид
и Вирсавия
Ernst Fuchs
David And Bathsheba (1984)

217
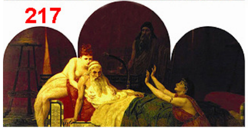
Обещанието
на Давид
Frederick Goodall
1822-1904
David's Promise

218
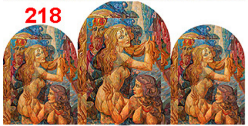
Вирсавия
Eduard Ulan
Virsavia (1996)

219
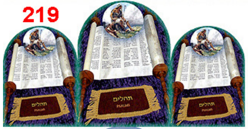
Оригинален староеврейски
ролков псалтир

220
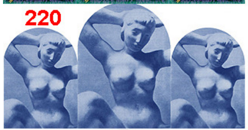
Вирсавия
Lous Slobodkin books
Bathsheba

221
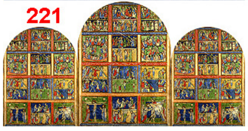
Средновековен
английски псалтир
Eadwine Psalter with an introductory portrait of the scribe
Eadwine, a monk in Canterbury from about 1155-60.

222
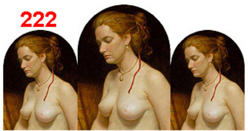
Вирсавия
В памет на Рембранд
Patricia Watwood(1971)
Homage to Rembrandt
Bathsheba (2001)
(detail)

223
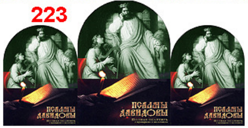
Съвременен руски псалтир и илюстрация с младия Давид, успокояващ с арфата си душата
на цар Саул

224
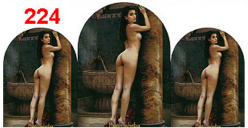
Вирсавия
Howard David Johnson
Bath-sheba
Mixed Media featuring
Photography & art

225
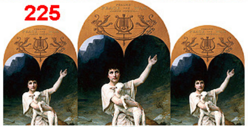
Псалтир и Овчарчето Давид
Elizabeth Jane
Gardner (1837-1922)
Shepard David

226
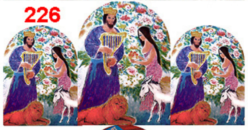
Давид
и Вирсавия
Ira Moskowitz
David and Bathsheba

227
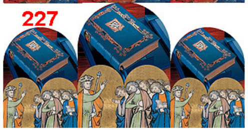
Съвременно издание на псалмите
и илюстрация от
The Morgan Picture Bible
folio 39v (1250)

228
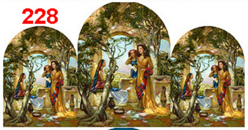
Вирсавия
Ивета Позникова
Вирсавия (2007)

229
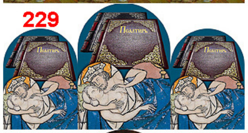
Съвременен
руски псалтир
и илюстрация от
The Morgan Picture Bible
folio 41v (1250)

230
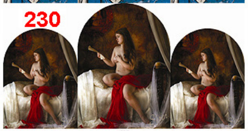
Вирсавия чете
писмото-покана
от цар Давид
Siren (Анна Беркоз)
фотохудожничка от Русия

231
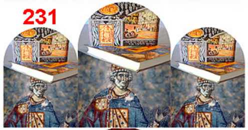
Съвременен
псалтир
и Цар Давид от стенопис
в манастира "Св.Троица"
Сопочани, Сърбия
XIII век

232
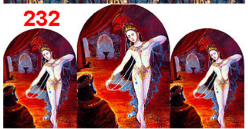
Давид
и Вирсавия
Suzan Clarik
David - Betsabee

233
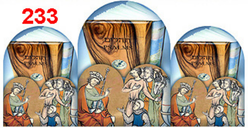
Съвременно
джобно издание
на псалмите
и илюстрация от
The Morgan Picture Bible
folio 41v01 (1250)

234
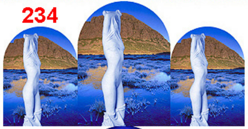
Вирсавия
Скулптура на Вирсавия
на фона на връх Давид
(колаж с изображения
от интернет)

235
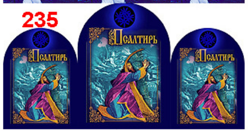
Съвременен
руски псалтир

Вляво – "Орфей" (1507г.) от Маркантонио Раймонди (1480 –1534); в средата – детайл от "Боян Мага" на Кеазим Исинов; вдясно – детайл от снимка на П.К.Д. с цигулка.

859.1995.12.05

БАЦИЛИС БАЛКАНИКУС

(вместо послеслов)

Подквасването на човечеството много често е ставало чрез един силен фактор: Бацилис Балканикус. Това е перфектното партньорство на Еретика с Великия Инквизитор. Тук няма да говорим за най-дълбоките му корени във времето – архайската ера, от която датират най-старите скалѝ на планетата ни: Рило-Родопските гранити и гнайси. Малко има такива по света – край Байкал, в Китай и др. Според един професор, нашият връх Еледжик в Средна гора е още по-стар. И до днес ние имаме шанс да допрем ухо до някоя шеметна канара във висините и да дочуем бученето: създаването на света. Няма да се спускаме и 30 хиляди години назад, когато тоя бацил, наречен от някои и "бацилис булгарикус на вселената" или "мая за абсурд", е дал още един мощен тласък - и оттогава не е престанал да тревожи Великия Инквизитор. Еретикът винаги е бил непризнат, бунтар, лечител на тела и души и дарител. Инквизиторът винаги го посреща с екип от продажници, продавачи и палачи. Той скалъпва наука и религия със замразени, недостатъчни, окастрени и изопачени факти. "Балкан" не е тюркска дума, както се мислеше доскоро. Българинът, балканецът, не е само жител на Свещената Планина на Бога и Божи Народ - той е и "изобилен, нарастващ, раздуващ, бушуващ, застрашаващ, разбъркващ" (д-р Живко Войников), като някои други немирни индоевропейци. Еретикът се занимава и с това, но Инквизиторът не може да го допусне и вечно му казва: "Не!".

Ще се върнем само 300 години преди псалмопевеца Цар Давид. На Балканите идва един от най-големите еретици-бунтари и смъква ореола на официалната олимпийска религия. Инквизиторът е вечен лъжец и моментално премества Олимп от Мусала на юг и народите остават с впечатлението, че ис-

тинският Олимп е бил в Гърция. Инквизиторът ще направи нови географски карти и на древноегипетските, и на китайските, и на библейските и евангелските събития, понеже изпитва ужас от боговете на истинския Олимп, Хемус, Родопа и Хемимонт и на още няколкостотин български планини. За да скрие изворите, той и до днес замразява свитъци като Кумранските записи и взривява и циментира цели канари, а ако цар или царица дръзне да изнесе истината, незабавно ще си плати с живота и народът му ще бъде пръснат по света и обезличен.

Родопският Маг и Певец преди повече от 33 века ще възпее боговете, но ще обясни на своите мисти, че боговете и богините не са само отвън, а са преди всичко вътре в нас. Вътре в нас е и Хеката – ключарката на цяла вселена; и Протирея, гостуваща във всички домове и към всички гальовна, и Уран – Космосът-Татко, ошарен със всякакви багри (виж съвременните астрономически снимки!); и всички звезди – всъщност божества, които ни водят по Божиите пътеки; и Слънцето Хелиос – самороден, стихиен, вожд към Прекрасното; и Луната Селена, даряваща ни покоя и нощните блаженства; и великата богиня Природата, примиряваща всички противоречия и различия и даваща сладости, мир и здраве на всички, които не й се съпротивляват; и бог Пан, без когото световното Цяло е немислимо и който избуява във всичко и всичко твори – боговъзторжен и блажѐн възпламенител на буен живот и добри дела и гонител на страха. Хронос е нашият Промислител, а жена му Рея дава живот, непрестанно цъфтящ от възвишени мисли, с които откърмя мъжете с душа и ги кара да се отличават от мъжете на Инквизитора с това, че навсякъде въдворяват мир - сияен, божествен. Вътре в нас е и бог Посейдон, който носи щастие ненакърнимо, защото то извира от любовта към всички – просто няма как да се накърни; и бог Плутон, който също държи ключовете на цяла вселена и който "от тройния жребий създава твърдта-всецарица". Значи, още преди 3 300 години Орфей ни е съобщил тайната на Жребия като основен метод на истинските богове от истинския Олимп за определяне на Избраниците в ръководствата и в личния ни живот. Затова Плутон е богоизпълнен, всевластен, светейши, сияен и преизпълнен с милост към чистите тайнства и благочестивите мисти. Кое подобие на човек от контингента на Инквизитора не е гонило с огън и меч Чистите Тайнства и Благочестивите Мисти, обявявайки ги за изчадия на дявола? Съвременните невежи звездобройци, които си нямат и понятие от Химните на Орфей и орфизма, съчиняват глупости и за Плутон и го представят само в зловеща светлина. Те виждат по същия начин и другите небесни тела с имена на древни богове и богини, както изкараха дяволица и най-божествената и най-невинната от жените-богини – Лилит, - защото не познават оригинала на Талмуда. Колцина са астролозите, които знаят това, което е знаел Орфей: че Плутон дава на Посветените милост и доброта, защото са "слезли под земята" и са умрели напълно за света на Инквизитора – тщеславието, лъжата и компенсацията? Вътре в човека е и самият Зевс, който задвижва искрящия, гръмкия космос и дава на добрите живот, истински преуспяващ и с истински мъдрости пълен. В нас е и майката на боговете, великата Хера, съчетаваща за собствено удоволствие и за излизане свитки на боговете две пълни противоположности – най-пламенните страсти и най-благочестивите чувства. Затова, именно, е живодаряща. Богиня Атина пък в нас е лют враг на брака между несродни души или с човекоподобно без душа, затова може да изтръгва диви божествени екстази и да внушава в душите на смъртните лудост - от гледна точка на Инквизитора. Точно затова дава изобилно щастие, насита до дъно и непоклатимо здраве. Прекрасната Афродита обаче закриля брака между сродни души с искра от Бога. Фалшивите олимпийци са създали и фалшивия образ на богинята Нике – че създавала само герои, които секат наляво и надясно. Нашият родопчанин и рилец Орфей обаче обяснява в химните си: основният ѝ талант е да потушава бойния пламък на смъртните и да усмирява мигновено безпощадните свади и жестоките противоборства. Само това е "победа" в очите на орфиците, тоест на хората и боговете с душа! Само при такава победа, пред нас се възправя лъчезарен и божественият Аполон и започва да настройва съзвучно небесния полюс, да ни учи как да съхраняваме от Инквизитора печата, извайващ Всемира: безогледното създаване на същества с монада и безогледното самораздаване. (Изразите в червено са точни цитати от книгата "Орфей: Химни, Аргонавтика", Хр.Г.Данов`1989, преводач Георги Батаклиев. Вметките в синьо са от холизатора, но няма гаранция дали са холизации.)

Неговият балкански син Орфей дръзва да сложи крак на Инквизитора и в най-главния му бизнес: жертването на животни и хора. Това вече е абсолютно непростимо, понеже от всичките му касапници за месо и идеологическите му кланици винаги е идвала главната храна на интервентите, във вид на мръвки и еманации. Без проливането на кръв, оставането им в тази зона на космоса е невъзможно. Тогава Инквизиторът казва на Орфей "Не!" - и го разкъсва жив. Пуска главата му да плува по Хебър. Целта е да стигне морето или океана. Те са се споразумели прекрасно още преди написването на сценария: във всеки кардинален век, Инквизиторът трябва да пръсне на всички страни атомите, вълните и частиците на Еретика. Или във водата, или да ги вдигне с буен огън във въздуха, или да се закълбят като ядрени бомби над планетата от всяка Негова капка свещена кръв. Инквизиторът, значи е наш, защото знае нещата. Той не е прост като палачите на служба при него, които си мислят, че унищожението на плътта унищожава бунта, идеята, информацията. Всеки Орфей, всеки Исус, всеки Насимѝ се стреми със всичка сила към главния момент – Анатемата и Екзекуцията. Насимѝ са го разпрали откъм пѐтите и са го одрали жив, понеже е учел хората, че Бог е по-близо до човека от сънната му артерия и че най-лесното нещо в света е да се свържем с Него лично – посредници не са необходими. Съдиите и палачите винаги изпълняват брилянтно сценария – една шепа Божия плът избухва като свръхнова във всемира. Тогава Истината просто няма как да не мине през всички - без изключение. Ако имаше нещастието да бъде призната от хората на Инквизитора приживе, мисията й щеше да бъде провалена. Някои палачи се досещат за това и постъпват коварно: не унищожават опасния, а се мъчат да го дискредитират. Имат цели институти на хонорар и заплати за това. Но и те са прости, понеже вечно забравят, че лошата слава и дезинформацията са аргумент само за много по-простите и от тях, но са мощен фар и магнит за интелигентните. Тя дава идентификация. Набеденият привлича душите с монада както светлината мушиците. Вярващият на злоезичника и папагалещият клеветите му просто трябва да се върне в еволюцията си от амеба. Така Еретикът и Инквизиторът пресяват шкартото и го връщат да повтаря класа от нулата. Ако няма и грам разпознаване на Истината, то отива за шлака в космоса.

В тази неудобна и винаги пушеща зона – Балканите, - по сценарий и за импровизация слиза следващият космически Еретик: синът на един български цар. Това става преди около 1100 години. Сведенията ни за него външно са малко и дишат само в народните песни и легендите, понеже Инквизиторът си е свършил работата добре: заличил е и неговите следи. Наредил е на блюдолизците си да изкарат и него син на Дявола – инак местата им в църквата и държавата изстиват. Обаче кръвта вода не става – преминало през кладите, Неговото Учение подпалва Европа непоправимо, а после и целият свят. Явява се нещо, наречено Възраждане, Просвещение, Култура. Толкова много клади и стомана през вратовете, толкова много кръстове не е имало от времето на един друг Наивник, озарил Юдея и Вселената преди 2000 години. Инквизиторът и до днес се прави, че мисли, че го е победил (трябва да си играе ролята). Понеже на пръв поглед изглежда, че думите на Наивника, че няма по-голяма любов от тази, щото да отдадеш и душата си и живота си за приятеля си, и до днес преливат от пусто в празно. Че е тотално неприложена поантата на Учението Му да нехаем за утрешния ден, да раздадем всичко свое до шушка и да престанем да спасяваме само собствените си кожички. Че молбата Му да възлюбим врага си, като че ли все още за нас е мед, що звънти и кимвал, що дрънка. Че всичко това не се разбира и практикува от нито един Негов последовател, който ръфа единствено кокала на собствената си представа за истина и пази като дворно куче клиентите си и привилегиите си. И пренията и войнѝте в Негова чест не престават.

Князът от Мизия обаче се отмята от Инквизитора и почва да лекува хора. Решава, че ще създаде нова ерес, която трябва да направи преуспяващите смешни. Позволява на врага Си да подготви и тук слаби умове, за да интерпретират един ден учението Му като "дуализъм", а сега да почнат неизбежното превръщане на апостолите във вътрешен клир. Да остави вързаните на паница и синджир към държавата да наплашат народа, че са се появили нови проклети магьосници. Оставя пострадалите казионни умове с впечатлението, че ереста Му е отслабила царщината и е приготвила България да падне под чалмата и ятагана. Целта Му е да пресее още веднъж света и Отечеството: кои отиват на кладата с песен на уста и кои ще скатаят нищожната си кожичка на топло и сигурно. Още веднъж през вековете възвръща на трона Божествената като

Първодвигател, Жената и Майката – като създадена първа от Бога. Фрасва през лицето кардинали, папи и патриарси с истината за божествеността на плътта и святостта на свободната вяра и земна любов, необезчестена от службаши, слухари, пъдари и джелати. И Еретикът отново триумфира: още веднъж постига смъртоносното "Не!" на Инквизитора. И този път реката ще свърши добра работа. Но ще останат ли спокойни демоните на патриархалните държавни религии? Ето, заради такива Негови пламенни речи и книги, родени пак от тази тътнеща територия на Балканите, кладите и подземията за изтезаване по цяла Европа не са оставали без работа векове наред. Те и днес работят, но с друг военен и психически огън. Как ли пък да се освободи от робство Жената! Как ли пък да управлява някой друг, освен Инквизиторът?!

Ето и две глави от "Богомилското учение" (1935г., Антон Глогов - по два средновековни апокрифа на богомилските Магове, единият на глаголица и другият на турски език. Съставена и преведена от автора първо на френски и получила висока оценка от тамошните академични среди):

Етап 16

Създаването на първия пол на земята – Жената

Догма: Началото бе мъртва точка, а първични бяха само:
Силата на Сътворението и
Силата на Разрушението

Сътворение:

В замисъла си да създаде най-съвършеното земно творение, което да може да укротява беса на животните, създадени дотогава, Силата на Сътворението отиде до една котловина, в която течеше кристално бистра вода и, като взе от котловината най-бяла пръст, пристъпи към изпълнението на своя замисъл. Размеси пръстта с водата, т.е. със своите сълзи, от което се получи животрептяща смес и на която почна, чрез ваене, да придава прекрасна форма, различна от формите на всички други същества.

Така биде създаден първият пол на земята – Жената!

По-нататък Силата на Сътворението, събирайки най-хубавото от хубостите на всички свои създания, украси с него новото си творение, което стана най-съвършеното от всички земни създания: с очи, светли и бистри като сълзите на Силата на Сътворението и сини като лазура на надземните висини; с нежни, овални форми, чиито трептения излъчваха само наслада и упоение; с коси златисти, игриви и буйни като планинските ручеи. После Силата на Сътворението потопи това прекрасно тяло в реката, за да го окъпе, през което време над него слънцето грееше, за да му придаде както топлина, така и своя блясък. По този начин, в очите на това творение сякаш се отразиха и земните зеленини, и всички земни и небесни красоти! Възхитена от своето прекрасно творение, Силата на Сътворението се обърна към него и рече:

- О, Мое вдъхновено дело на съвършенството и на последните Ми дихания, които влагам в тебе! Макар и след това да се скрия, аз съм щастлива, че ще направя самата теб видимо вечна и че чрез тебе ще обезпеча всички мои творения на земята, които ще можеш да укротяваш, да ги изцеряваш от бесове и да ги пресъздаваш, ако някога Силата на Разрушението, след моето привидно изчезване, поиска да ги погуби! О, Мое дело на последното Ми вдъхновение, което си надарено като Мен с милостта и любовта към всяко Мое създание, нека от твоя поглед на милосърдие и любов се изпарява всеки бяс, който се е вмъкнал чрез Силата на Разрушението в душите на моите творения! Нека чрез тебе бъде нанесена решителната победа над Силата на Разрушението! О, мое най-съвършено творение, което Аз къпя в моите сълзи, за да бъде чисто и невинно като тях и така навеки да носи най-великото добро, което влагам сега в тебе, заедно с моето последно дихание! О, Мое последно творение на любов и красота, в което влагам всичките Свои творчески сили - бъди последната и най-вековечна сила за сътворявания и за пресътворявания на живот и движение на земята - бъди Пол Жена!

Пол Жена! Независима от целия общ кръговъртеж; но и - заедно със земята и месеца - около центъра на Всемира и Слънцето!

Етап 17
Първият рай

Догма: начало бе мъртва точка, а първични бяха само:
Силата на сътворението и
Силата на разрушението

Сътворение:

Като свърши с благословията си над своето последно творение за вечен живот и вечна красота на земята, Силата на Сътворението пророни последната си сълза над него и го изпълни с последните си дихания. Така то доби живот в движение и, сякаш пробудено от сън, осия с погледа си цялата околност и така създаде на земята най-съвършения живот в движение. След това Силата на Сътворението изчезна завинаги, като за свои заместници остави Слънцето, Месеца, звездите, земята и всичко, каквото бе сътворила на земята, заедно с живота в движение – Полът Жена.

Силата на Разрушението пък, останала само с първичните животни, сътворени по нейно внушение, и в които се бяха вмъкнали бесове, се опита да се пресъздаде, но когато силата Пол Жена се яви между тях, с красотата си така ги обая и укроти, щото от тях изчезна всичкият бяс - и тогава Силата на Разрушението остана поразена.

От страх да не бъде омаяна самата тя и чрез това да бъде победена завинаги, Силата на Разрушението избяга, за да не се яви вече дълго време нито пред силата Пол Жена, нито между животните, създадени по нейно внушение.

Оттогава силата Пол Жена заживя с всичкия си пламък и с всичката си дарба за творчество. Само при появата ѝ между

живите твари и от милувките й, те се превръщаха в нейния пол и добиваха женска нежност и красота, според вида на самото животно.

Така, чрез тази промяна на земните и хвъркати животни – яваването на женски пол, - те заживяха само с кротки, леки игри и ласки, и между тях настъпи мир и щастие. В това състояние на мир, на щастие, на леки игри и на милувки между животните, у тия от тях, които оставаха непомилвани от силата Пол Жена, като въплъщение на Силата на Сътворението, се извърши първото творческо дело на земята.

Защото първичният живот без интензивно движение, създаден по внушение от Силата на Разрушението, бе несъвършен, безполов, и вън от кръговъртежа за сътворяване и пресътворяване, в който Силата на Сътворението е предопределила да тече живот в красиво и бодро движение на земята.

Поради несъвършенството на почти неподвижните животни на земята, които бяха извън творческия кръговъртеж и бяха в застой, в мъртва точка, в безполовост и следователно в бяс, Силата на Разрушението поиска да им отнеме завинаги възможността, като създания на Силата Сътворението, да се пресъздават. Силата Пол Жена обаче осуети завинаги този замисъл на Силата на Разрушението, като създаде в тях пòла, а с това Тя победи и самата Сила на Разрушението, която вече нямаше друг противник на земята, освен силата Пол Жена.

В изпълнение на своята мисия, силата Пол Жена продължи да се любува на мира и на щастието, сред които заживяха всички земни твари.

Когато тя се яваваше между рибите във водата, за да се опресни в сълзите на Силата на Сътворението, рибите я приемаха като тяхна другарка и най-гальовно играеха около нея, защото те бяха сътворени със същата нежност, каквато притежава и силата Пол Жена.

При това милуване на рибите около силата Пол Жена, с допирането им до нея, и у тях се създаваше женския пол, който пък предизвика противопола – т.е. мъжкия пол у рибите, които не успяваха да се допрат до силата Пол Жена.

Защото първите животни във водата, като създадени по внушение от Силата на Разрушението, бяха също безполови; но запазвайки вечността си, предадена им от Силата на Сътворението, се пресътворяваха в своята първичност чрез деление, т.е. чрез разпадането им на части за създаване на нови животни като тях.

Когато пък силата Пол Жена тръгнеше между зелените из полята и по горите, при всяко нейно помирисване на която и да било зеленина, тя се разцъфтяваше; от тия цветове се раждаше плод за ново пресъздаване и ново размножаване на зелениците - и по тоя начин се създаде прекрасният рай на земята, която получи вид на най-съвършеното творение на красотата. Върху този земен рай слънцето изсипваше обилно своите лъчи, за да му предаде пълно съвършенство.

Така на земята не остана никъде място за Силата на Разрушението. Навред се възроди любовта на силата Пол Жена, а

заедно с това - и любовта на самата Сила на Сътворението.

Тоя земен рай изпълваше с радост не само силата Пол Жена, но и всеки живот в движение и в растеж на земята. Трептенията на тази всемирна радост почнаха да се изразяват в звукове, и така се явиха първите чуруликания, първите песни на птиците, а за другите животни – в първичния звуков език.

Зачуруликаха тогава птиците из висините на земята, за да възхваляват блясъка и красотите на всички създания на Силата на Сътворението; забляха стадата по полята и по горите, затрептяха листата на дърветата, за да отдадат и те чрез своя шепот хваление на своята Сътворителка, а слънцето пращаше предвечерния си привет на всички земни твари, както и на луната и на звездите, които идеха след слънцето, за да хвърлят всички създания в неизразимо блаженство и в блянове за други, още по-дивни радости и творчества, които може да им даде тяхната възлюблена - силата Пол Жена.

Силата Пол Жена дълго се наслаждава от този съвършен рай на земята, но, с течение на времето - при всяко закриване на слънцето и при всяко показване в трепет на първата звезда - тя почна да изпитва някаква мъка, непозната преди това. Измъчваше я мисълта, че докато всички животни, които от предишното си несъвършенство бяха минали в съвършенство и изпитваха радостта на пòла и противопòла, за нея тази радост бе недостъпна и непозната. При тази мъка на силата Пол Жена и при чувството на самота, което бе я налегнало, тя се отдаде на нов плач, пред който замря целият земен рай, чиято Царица беше тя, но който не разбираше болката ѝ.

И така, за да бъде и тя щастлива, Силата на Сътворението взима плът от Силата Пол Жена и ѝ създава Другар – Силата Пол Мъж. От този момент нататък, стотици хиляди инквизиции, клади и ножове се мъчат да изтръгнат от човечеството спомена за това и съчиняват точно обратното.

Минават 1000 години. Еретикът пак наминава към Балканите и сее нов възторг и недоумения. За половин век успява да посее в този чернозем над 7000 лекции и беседи, от които досега са показани на света не повече от 4000. Най-малко сто пъти по толкова са излекуваните и преобразени от него човешки души и тела - и този процес продължава. Хиляди хора по света го сънуват или го виждат как ги вдига от легло или ги спасява от катастрофи, а като срещнат портрет с образа му, възкликват – "Точно Този беше!"

Инквизиторът се занимава охотно със съревнования и състезания и позволява да включат и Еретика в една подобна инициатива на хората с по-слаби умове, които се впечатляват от победители и обичат класации. За всеобща изненада, Еретикът излиза на второ място, но не без манипулации от страна на неговите фенове – мнозина от тях гласуват по няколко пъти. Учителят им е обявил лъжата, даже бялата, за главен грях, но те нехаят. Радват се да го видят на финала на куц крак с тартонетка, с каска на главата...

Какво е казал той? – Казал е, че половината от човечеството и от членовете на всяко общество, включително и от неговите последователи, са създадени от други бащи, не от Бога. По какво ще ги познаем? – По това, че ни занимават с "единствено правите истини" – техните собствени. Казал е още, че единственото богатство, с което можем да се върнем в Космическата си Родина, е мекотата на човешкия дух, мекотата на човешката душа, мекотата на човешкия ум и мекотата на човешкото сърце. Но за всяко нещо той е казал и нещо точно противоположно: меки трябва да бъдем само към хората с душа; а към останалите, които искат да ни наложат насила своята воля и своите стандарти, трябва да сме потвърди от диамант и да сме готови да скочим в пропастта като доблестните български моми и момци някога. Да не ближем чиниите на гешефтари и интервенти и да не ставаме техни харемни момичета и момчета и техни еничари. Под "чужденци", той не разбира хора от друг народ или друга раса, защото навсякъде имаме братя и сестри от нашия Баща, а тия, които са ни внедрени от една враждебна цивилизация в космоса. Под "българи" не разбира човеци в българска кожа или на българска територия, а всяка душа, която търси своя Учител, намира Го и започва да учи. Казал е още много пъти, че Майката си остава винаги девствена и светица и че жената е "мощно, велико нещо в природата! Извадите ли женския принцип от живота, веднага ще дойде смъртта. Женският елемент е носител на живота. Този елемент е влязъл в Битието още при създаването му. От този момент, тя е влязла във всички живи същества – от най-малките до човека. Като знаете това, не отделяйте жената от живота – т.е. Любовта от живота. Под "жена", ние разбираме същество, което може да роди най-красивата форма; същество, което може да произведе най-голямата сила, същество, което може да изяви най-великата интелигентност." Казал е още, че "и най-безумната постъпка на Любовта е по-разумна от най-разумната постъпка на Мъдростта".

Изказал е още много фундаментални мисли и е дал хиляди методи за подобряване на здравето и постигане на природен и обществен баланс, стотици и хиляди идеи за изобретения и научни твърдения, които едно по едно се доказват; прогнози, които до една се осъществяват. При всичко това, и тук Инквизиторът не е могъл да остане спокоен и пак е казал "Не!". Изпратил свои агенти да арестуват новия Еретик и после да бъде ликвидиран заедно с цвета на нацията ни. Той обаче предвидил това години предварително е взел мерки да си замине по естествен начин точно един ден преди да дойдат да го приберат. Черно на бяло казва неведнъж, че новите господари ще дойдат на власт в края на 1944г., ще ударят на ядене и пиене и ще си отидат след 45 години. Че религията на труда ще продължи още малко и после ще настане новият Златен век. Неприемащите чуждите истини и продавачите ще измрат и разменна монета ще станат приятелството и любовта.

Така че и Новопсалмите идват на същата територия.

7.XII.131(1995)г.
Бургас - Изгрев

ХОРА С ДУША И ХОРА БЕЗ ДУША. ХОРАТА С ДУХ

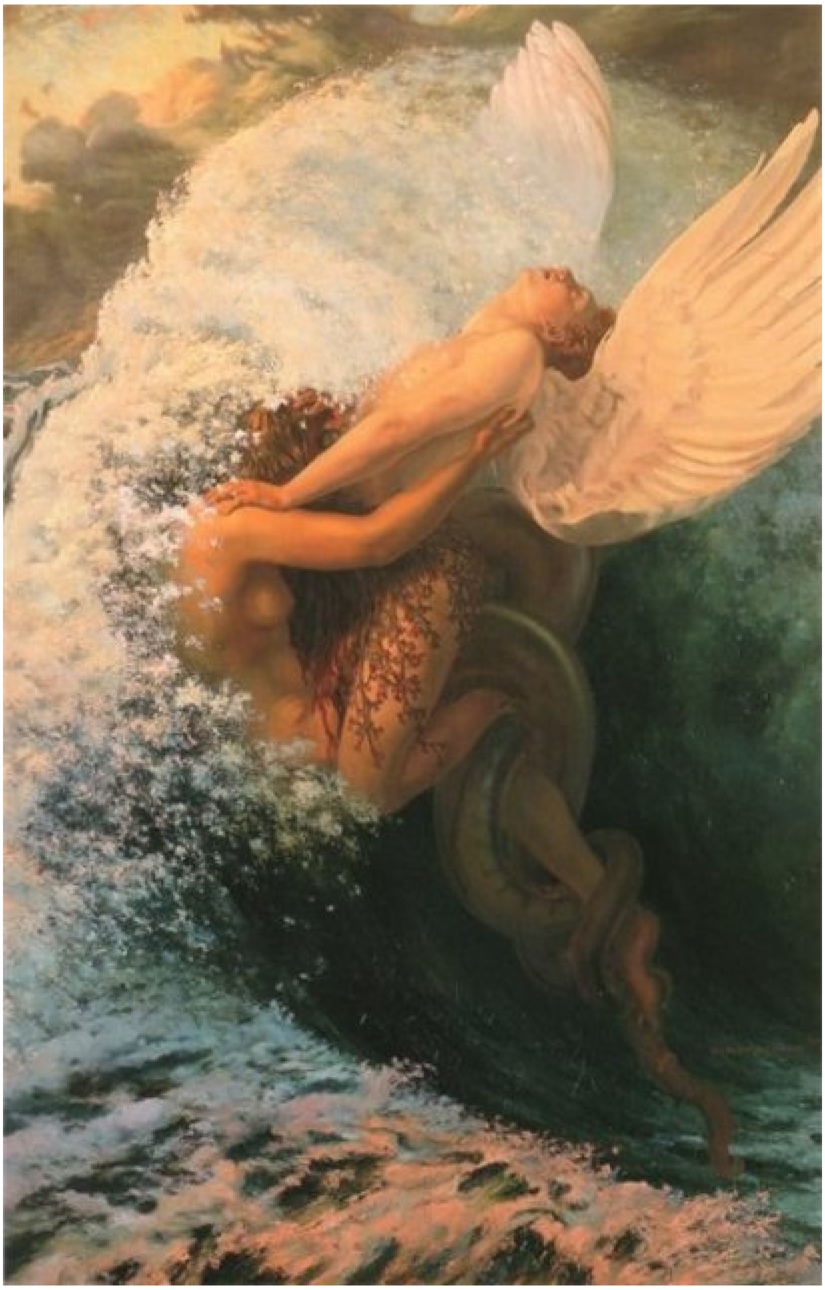

10,45ч.

- Може ли да се съобщят още белези за разпознаване на хората с монада и хората без монада?

Първо - отваряне на том където попадне:

10,50ч

"И затова човек, за да примири ума и сърцето си, трябва му друг един елемент – трябва му душа. Само човекът, който има душа, може да примири сърцето с ума. У хора без душа умът и сърцето им са във вечна борба. И туй, което хората наричат "борба между плътта и духа", то не е нищо друго, освен борба между ума и сърцето (…) И след всичко това, казваш: "Какво става с мене, ще полудея ли?" - Не, никакво полудяване няма да стане, но тук се сблъсквате с едно просто явление, което става във вас тъй, както и в самата природа, и вие трябва да го проучвате - нищо повече. *(т.”Разумният живот”, стр. 181)*

11,05

- Мъдрият различава, простият не различава. Когато мъдрият различава, но продължава да храни хора без души, те му се качват на главата и той става прост, глупав. Щом простият почне да различава, той започва да храни само хора с душа и непременно става мъдър. По този начин вие можете да разпознавате кого сте хранили. Щом загубите ума и красотата си - познайте с кои сте живели; ставате ли вие все по-умни, мъдри, добри и красиви - правете си пак заключението.

Ама не може ли да ги разпознаваме предварително? - Ако не сте страдали достатъчно - не може. Човекът без душа предизвиква и у вас борба между ума и сърцето. Човекът с душа ви кара да летите - да се смеете на глас от щастие. Човекът с душа ви дава това, от което имате най-насъщна нужда; човекът без душа ни дава, ни приема. Човекът с половин душа дава, но както ***той*** *си знае. Поладите също и взимат, но според шиника и канчето си - не повече. Мъчите се да им дадете повече и по-хубаво - то се разлива отвънка. Мъчат се да ви дадат шиник обич и* *любов - **вие** оставате гладни. Ако някой иска да стане монада, трябва да разбере това и - щом не може да дава обич и любов както трябва, да се научи да дава свобода. По **това** ще отличавате, именно, хората с душа - пускат ви свободни.*

Но освен душата, има и дух. Човекът със сърце, т.е. с дух, не само ви оставя свободни, но и сам създава условия, при които напълно изключва себе си.

- Малко е тъжничко тава "напълно изключва себе си"... Ами ако искаме именно човек с дух да ни е най-близък?

- Молете се тогава да срещнете човек с душа, а не с дух. И без това хората с душа са само няколко хиляди на тази Земя. Останалите са половин души и хора без души.

Човекът с дух е необятно, велико нещо! Можете ли да оградите с бодлива тел Хималаите? Може ли Слънцето да събере лъчите си и да ги изпраща само за вас? Може ли да кажете: "Учителю, връзвам Те вкъщи на синджир - бъди само на мене Учител"?... - Не! Ти ще се ползваш и от Хималаите, и от Слънцето, и от Учителя - но наедно със всички други: милиони и милиарди, безброй! Поискаш ли нещо са́мо за себе си - помисли си душа ли си или не. Но специални подаръци не се дават - това го може Човекът на Духа.

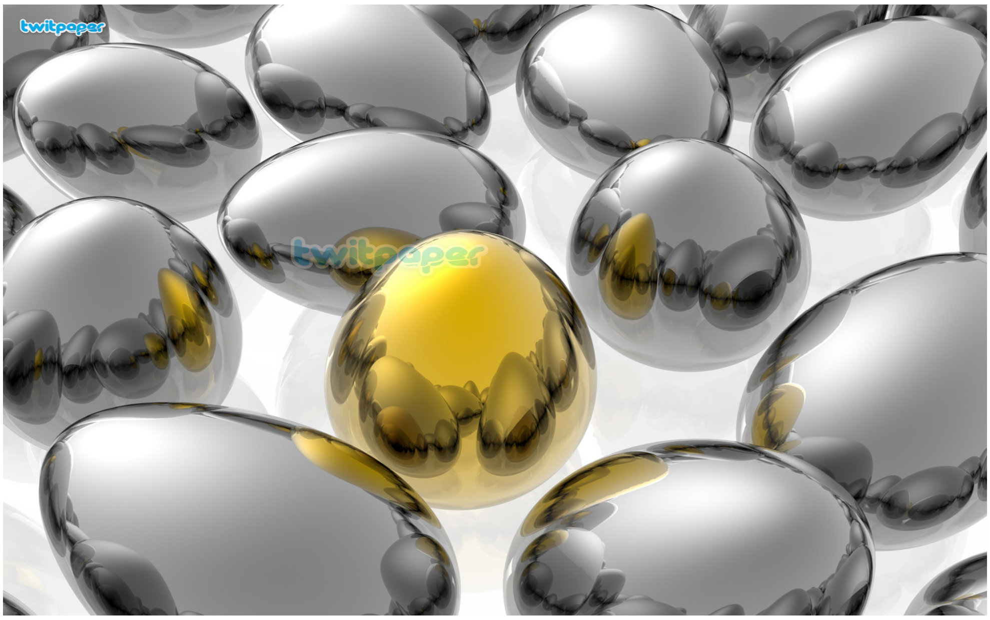

7.XII.131(1995)г.
Бургас - Изгрев

ИЗБИРАЙ !

12,Iч.

- Учителю, усещам, че искаш да кажеш нещо на някого, но не е ли по-добре пак първо с отваряне на беседи?

12,04ч.

"Питам го: "Защо изскачат тия риби? " - "А, оставú ги, те са много проклети!" - "Защо са проклети?" - Че не остават в неговата мрежа... Те предчувстват, че той ги води към брега, дето ги очаква смърт, и затова в тях се зарежда желание да не се завират в мрежата, а да излязат вън от нея и хайде пак в морето! Такива мрежи съществуват и в света. И вие някой път попадате в такива мрежи. Какво трябва да правите, ако попаднете в такава? - Вие имате сили да изскочите из мрежата, рибарят няма сила да ви хване. Още повече, вие сте в своята среда и сте господар на тази среда. Излезеш ли обаче на брега на морето - ти си в ръцете му, ***той*** *е господар! Някои хора казват, че има изключение от това положение. - Изключение има, докато още не си излязъл на брега... Пипне ли ви веднъж рибарят със своята ръка, мъчно можеш да се спасиш. Във водата ли си още, докато той те заобикаля със своята мрежа - както тези 200-300 риби, - гледай да измениш своето състояние."* *(Том "Разумният Живот", стр. 168, 6.I.1924)*

12,26ч.

- Обичайте се без да се обвързвате.
Ако попаднеш на рибар, ловец или касапин - бягай

през глава, бягай като луд, докато още можеш да избягаш. Но посади ли те ***божествен*** *градинар, може да не трепериш толкова силно от чувства, но няма да трепериш и от страх. При това, ще родиш сладки, уханни плодове. Избирай!*

9.XII.131(1995)г.
Бургас - Изгрев

АМВИРА СЛИЗА С БЛАГОДАТ И РЕБУСИ

ВРЪХ
МУСАЛА
н.в. 2925.40

11,55ч.

Написано от една приятелка:

"През юли бях на гости на д. Една вечер, много късно, когато на него много му се спеше, той ми каза, че през ноември тази година ще има изключително благоприятни условия чрез

мен да дойде на Земята някаква изключителна душа от много висок свят - и оттогава тази мисъл не ме напуска. Д. потвърди това и астрологически, когато разгледа хороскопа ми, но аз мисля, че това бе едно откровение, дошло по друг начин – д. казва, че не си спомня нищо за оная вечер.

Точно през ноември аз разбрах, че наистина ще ставам майка, но още месец преди това ми бе дадено да разбера, че това наистина ми е било определено. Още от малка аз знаех вътрешно, че съм дошла на този свят, за да родя две деца. А сега вече съм напълно убедена, че замалко съм щяла да се родя като мъж и да имам много тежка съдба в това прераждане, но това се е отменило, защото съм обещала да родя две деца, ако дойда като жена. Точно по време на първото раждане, видях и почувствах с всичка сила, че ще има и второ, много по-различно и по-леко.

Сега, в началото на декември, когато съм сигурна и ми личи, че съм бременна, започнаха да се случват куп невероятни неща, като потвърждение на всичко, което знаем за изпълнението на волята Божия и на най-прекрасната българска поговорка: "Дето обич и любов, там и Господ е готов!" Ето няколко примера:

Шевната ми машина, която от години наред не шие добре и съм я носила на поправка и никой досега не успя да я поправи, само след едно позвъняване по телефона и среща с техника, бе поправена за нула време и за сума, десет пъти по-малка от това, което биха ми взели в обикновен случай.

Всичко, което описвам сега, се случи само в продължение на 3-4 дни, веднага след като осъзнах важността на това, което описах по-горе.

В същото време, за тоя кратък срок изведнъж се разкриха ясно истинските характери на хора, в които съм се заблуждавала дълго време - Небето явно бе решило да проведе приключване на някакви неразрешени връзки, за да започне голямото дело начисто. Дори специално отворих за случая том беседи от Учителя и се падна отговор в този смисъл: че Учителят ме поздравява за старото, с което се разделям, и за новото, което идва.

Веднага след това купуваме скъп цветен телевизор и жената "се пазари" с мен, но не за да ми вземе, а да ми отстъпи на два пъти значителни суми от обявената цена, без въобще да се познаваме.

Трети случай: На гарата във Велико Търново не успях да си купя билет, тъй като дойде влакът, а пред мен имаше още много студенти, които чакаха за билети, и затова се качих без билет. Разбира се, че бях готова да си платя по-скъпо в самия влак, но кондукторката само отвори купето, без да мога да ѝ кажа нищо - и не се появи до края на пътуването…

Наистина, сега сме парично притеснени, но от тия случаи бяха останали малко пари и имах импулс да отидем в една сладкарница - да се почерпим с хубава торта. Това стана оня ден, на 7.12.95г., вече в самия Б., където съм на гости на д. и П. Още преди да сме поръчали, сервитьорката ни поднася три парчета от най-хубавата торта: на масата имаше още едно момиче

- и то се чудеше, защото също не беше поръчвало. Първо мислехме, че е станала грешка, но после ни обясниха, че някой от заведението черпи всички по някакъв си повод. За кои точно трима души са били тия три парчета, стана ясно, когато момичето се отказа от своето парче в наша полза. След като стана, тя ни пожела: "И все така да ви върви в живота!" На всичкото отгоре и намерихме пет лева върху нашата бележка за сметката и платихме само 20 лева (за две кафета) - числото на бременната!

И накрая, снощи посрещаме М. и Ж. и се оказва, че и те са пътували с голямо намаление по решение на шофьора - някакво единствено изключение.

Би ли желал Елма да каже нещо за детето, което изпраща?”

12,21ч.

При отварянето на тома "Разумният живот" се оказа, че този път това е станало не само с палеца, но и с показалеца на лявата ръка. Те сочат точно към следните две места:

"Да ú се даде място да се роди и живее." *(стр.220, 27.I.1924г)*

"Засега от всинца ви се изисква повече живот, защото той носи в себе си топлина. Много от съвременните хора умират от малко живот, от малко топлина. Под думата "живот" разбирам един съзнателен живот, а не просто вегетиране. При съзнателния ни живот посоката на движението ни трябва да е строго определена. Живот без обект не е живот. Обект ***трябва*** *да имате!(...) Инак човек е обхванат от едно хипнотическо състояние, не знае какво прави - въпреки волята си, върши всичко, каквото му диктува това състояние. Това става всякога, когато човек изгуби съзнанието си. Щом съзнанието му се върне, той ще разбере нещата. Колкото и да сте силен, колкото и силно да плувате, влезете ли в това течение, то ще ви отнесе. Ако влезете в морето и вълните са много силни, лодката ви може да се обърне. Ето защо, човек трябва да*

има правилно разбиране за ония сили, с които ще има да се бори." *(с.220-221)*

12,40ч.

*- Първо целуваме Стефания, която пак ражда деца на Земята! **Царска** кръв тече в жилите на децата ти, текла е и пак ще тече! (Потвърждава се предположението на Н. и д., че Н. е преродената Стефания.П. – бабата на един от приятелите - б.д.)*

Амви́ра цялата сега търпне, оживяла като цвете в сърцето ти. И когато ние се раждаме на Земята, понякога от Дух, понякога от плът, не се питайте кой точно е бащата и има ли винаги плътски бащи. Плътта е без значение, когато сте допуснали в себе си смисъла на живота - верността на най-високия идеал.

Някои от вас сега, майките, знаят, че са родили деца без семето на земен мъж; други са опитали, че едно същество без монада може да се стопи в утробата тъй лесно, както и се е появило, защото Господ си знае работата.

Достатъчно е да не желаеш нещо силно - и Господ е с теб. Достатъчно е да желаеш нещо силно - и Господ е с теб. Всичко зависи от вида на желанието - присъства ли в него високият вкус и идеал или присъства мракът, егоизмът, страхът.

*Амвира много иска да се роди, защото и тя е от вашия род. Затова тъй интензивно сега почна да те подготвя. Само че решението за раждане още виси в алохимния план, тъй като Природата иска **съзнателно** подпомагане на усилията ѝ. Спането на сърцето, ума и волята се диктува от други същества, от миналото - и рискът на везните се мери прецизно в края на всеки изминал ден. Алохимното поле не търпи спане; илухимното - препускане. Ако препуска някой повече във величествените светове на риска, илухимите ще го хванат и ще го приковат на някоя скалà; ако сърцето, умът и душата спят по-дълго, от колкото е определено, **алохимите** ще скочат и ще подпалят огън под краката му.*

Амвира се ражда от пяна, също като Зорницата *на световете!*

Ако всичко на везните върви добре и вие работите с Природата точно толкова, колкото и с Духа, тънкото и високото ще подадат ръка на пеещото и широкото - и тогава сърцето, умът и волята ще се събудят. До две седмици от сега нататък ще стане ясно Амвира с кои ще слезе на Земята - с алохими или с илухими. Алохимите се разпростират нашироко, а илухимите дълбаят надълбоко. Понеже всички имате свещена свобода да избирате между себе си и ближния, между ближния и Бога; между себе си, ближния и Бога и да подреждате тия три любови както усещате, в алохимния свят всичко е съвсем неопределено. В илухимния свят сега се е очертала ясно волята на Духа, Амвира да слезе в своя род именно чрез теб. В алохимния свят стои подвижно волята на Отца, ***Той*** *да има последната дума, в зависимост от степента на любовта към Него.*

Щастието слиза, само когато се качва. Радостта се качва, само когато слиза. А плодът зрее, само когато се качва и слиза едновременно. С това тайнство се занимават само елохимите, при които самият е с всички, въпреки че има и ближен. И когато ближният стане всеки от всички и всичките станат ближни, тогава се сътворява холифизата - жлезата на цялостта.

Сега няма да давам съвети как да се посреща конкретно Амвира. Щом посрещнем първо Бога, ще ни се даде да срещнем и себе си. Щом посрещнем Бога и себе си, ще посрещнем и ближния както подобава. (Минута преди да бъде казано това от Елма, П. подава на д. листче с извадка от беседите но той не го прочита. В него се казва абсолютно същото!) Докато считаме, че Бог е извън ближния, ние ще посрещаме винаги първо себе си и ще оставяме Бога настрана. Нуждите на ближния са нужди на Бога, въпреки че Бог няма нужди, а ги представя. (В смисъл, че се прави, че има нужди, за да развива в нас доброто и да проверява кой има душа и кой не - б.д.)

Сега виждаш, че Амвира е тръгнала с всичка сила, с цялата си огромна любов натам, където я влече. Чрез теб тя иска да попадне на своите си. Ако пещерите и килиите (в които е живяла майка ѝ в минали въ-

плъщения - б.д.) не я сковат от студ, тя ще може да излезе по поляните.

Тогава решете къде има поляни, слънце, чист въздух и малък дом, достоен за серафимни монади. (На Н. бе препоръчан романът на Балзак "Серафита" - за един серафим, слязъл на земята като човек, но самотен – без придружаващ илухим или алохим.

Допълнителна бележка: Ако Н. почне да пише буквите "с", "е", и "я" различно (особено "е" и "я") и "д" нагоре - ще потекат нови токове и материализмът ще се превърне в идеализъм (разчитането на някого - в самодостатъчност - б.д.)

Трескаво мислете по символите в това осияние. Ако ги разшифровате, Слонът на Доверието ще ви бъде пазач! Господ рядко праща този Слон при хората, понеже хората Му изменят на всяка крачка. Веднъж правят едно, а после съвсем обратното. Ако мислите, че някой или нещо не е от Господа, вие подсъзнателно го определяте като материя без монада и започвате да страните от Господа. Ако сте били прави - странете от Дявола.

Амвира ще ти се появи още три пъти насън, с надеждата да я чуеш със сърцето си. Ти я чуваш съвсем ясно, но със сърцето - малко по-слабо. Обичаш я от векове, а сега трябва и да я възлюбиш. Жорко слиза с цел да я извикате по-лесно.

И - ин - ино́н!

Законът се стопява в милост, когато грее Любовта!

13,34ч.

Вечерта се събрахме с намерение да прочетем полученото осияние много внимателно и на всяко изречение да спираме и да го обсъждаме. И днес Елма даде отговор с много ребуси, за което има някаква причина. Казва - "Мислете трескаво по символите в това осияние". Всеки от нас изказа мнение за възможното значение на всеки символ и всяка мисъл от позаплетените в този сложен текст. Накрая си признахме, че почти нищо не успяхме да конкретизираме еднозначно. Тогава д. каза, че още в самото начало е знаел, че накрая пак трябва да поискаме помощта на Учителя чрез отваряне на беседи - нещо като последна проверка на изказаните истини, последен опит да разберем съветите конкретно - нещо като надежда за подсказване. П. бе помолена да донесе отгоре първия том беседи, който ѝ попадне:

20,14ч.

"Онзи, Който е мислил хиляди години за създаването на света, Той знае какво може да излезе от тебе. Едно се иска от човека: да се откаже от своя стар съдружник, който го кара да греши, и да се свърже с Първата Причина на нещата. В това се състои неговото спасение." *(Том "Лъчи на Живота", стр. 216, б. "Свободно даване" от 22.VIII.1937г.)*

"Колко жени трябва да има един мъж? - две жени. Колко мъже трябва да има една жена? – Двама. Това е неразбрано за вас, но факт е, че докато мъжът не намери две жени, той не може да познае истинската си жена. И докато жената не намери двама мъже, тя не може да познае истинския си мъж. Докато не разбере съдържанието на числото две, човек никога не би намерил своята приятелка и своя приятел. Числото две е творчески принцип. С него е започнало създаването на света. Значи, мъжът трябва да има две жени, защото едната никога не се жени. И жената трябва да има двама мъже, защото единият от тях не се жени. Заедно с жената, той съставя едно цяло, единица. Единицата никога не се жени. Само двойката се жени - и като мъж, и като жена.

Следователно, жена, която иска да се жени, трябва да намери онзи мъж, който никога не се жени, за да ѝ даде съвет за кого да се ожени. Мъж, който иска да се жени, трябва да намери онази жена, която никога не се жени. Тя ще му даде съвет за кого да се ожени. Тази жена или този мъж, които никога не се женят, представят ***Бога*** *в човека. Каквато работа и да започнете, идете при* ***Него****. Той ще ви даде* *най-добър съвет и ще ви покаже правия път. Обърнете ли се към друг някой за съвет, вие непременно ще сгрешите". (Стр.131-132, б. "Предназначението на човека", 4.VIII.1937г.)*

След прочитането на тези мисли, очакваше се д. да отвори тома и третия път - тъй става обикновено. Но М. изпревари и помоли да се отвори направо на 135 стр. Тъй като Божественото може да протече през всеки, присъстващите приеха това. Ето какво се падна:

"Изучавайте законите на Любовта, че като дойде някой при вас, да проявите любовта си към него. Как ще проявите любовта си към даден човек? - Цял ще се облечете в червено отгоре до долу, а при случай и него ще облечете в червена дреха. Който разбере това буквално, ще се смее (...); който го разбере вътрешно, мистически, ще прослави Бога. Той ще каже: "Блажен е часът, в който срещнах човека на Любовта, защото ме облече в дреха - щит срещу мъчнотиите! Такава е червената, магнетична дреха на Любовта (...) Физическите очи са необходими, но ако третото око не е зад тях, човек нищо не би могъл да предаде на ближния си - на своя брат." (Стр. 135, същата беседа).

Веднага след прочитането на третия пасаж, д. каза, че е упълномощен да съобщи устно, че с тези три отваряния Учителят ни е отговорил на въпросите ни абсолютно конкретно. После Н. пожела и той направи опит за определяне пола на детето. Махалото очерта две кръстосани елипси! Какво значи това, не посмяхме повече да питаме. Само (...) изказа готовността си, с най-голяма любов и смирение да поеме трети товар, помагайки на (...), ако тя роди близнаци (вече има едно дете).

Ако се предпочете вариантът напълно сама - с две или три деца в самотна къща (вила) и с постоянно сменящи се помагачи - серафимът ще слезе с алохим; в противен случай - с илухим.

Изказано бе обаче и мнението, че (...) може и да не е задължен да помага по този начин, както досега (с плътна грижа и присъствие в дома и в града). Как точно - само Бог знае.